

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 3/11, kesäkuu-elokuu 2011, 10. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Kansa vaatii: vaalilupaukset pidettävä

KÄ Valko-Venäjällä, siv. 12-13
Tarinaa Conventumista siv. 3

Vaalien jälkeiset hallitusneuvottelut ovat kangerrelleet pahan kerran. Ihmekö tuo? EU määrää raamit ja jokaisen puolueen tulisi saada jotain mitä esitellä äänestäjilleen. Säätytalolla on nähty mm. vammaisjärjestön, STP:n, opiskelijoiden ja viljelijöiden protesteja. On muistutettu, että 136 nykyistä edustajaa lupasi vastustaa tukipaketteja.

Sivu 2

Sivut 2-3

- Sota ja globalisaatio käsi kädessä
- Säädytöntä menoa säätytalolla
- Kun Conventum muuttui ryövääjäksi
- Elämääkin suurempi tehtävä

Sivut 4-5

- Atomiehiet riskipiilosilla
- Pro Hanhikivi E.ON Ag:n yhtiökokouksessa
- Tuotantopanokset nousevat tuottajahintoja nopeammin
- Holhouslainsäädäntömme eriarvoistaa kehitysvammaiset

Sivut 6-7

- Nälkää ja puutetta Suomessa vuonna 2011
- Toivo elää- valitettavasti
- Kadotetusta vanhuudesta
- Kierrätysmaksuista vääntöä Keravalla
- Kemiallinen sitominen pahoinpitelyn muotona

Sivut 8-9

- Ulkoistaminen uhka kansan hyvinvoinnille
- Suomen irtauduttava EU-kahleista

Sivut 10-11

- Vapun puheet

Sivut 12-13

- Valko-Venäjä osoittaa: Löytyy vaihtoehto
- Pen, Amnesty & Valko-Venäjän värväilykumous

Sivut 14-15

- Tunkkaisen kellarin kuollut komedia
- Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton neuvotteluista kesällä 1939
- Jukka Mallinen kumartaa Pro-Kareliaa
- "Kun rintama aukesi Jäämereltä Välimereen"

Sivut 16-17

- Venäjän eliitin hajaannus
- Kiina valmistautuu juhlimaan 90-vuotiaasta puoluetta
- Sir Francis Bacon, materialistisen dialektiikan isoisä
- Kolmannen maailmansodan uhka päivä päivältä todellisempi

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- kokouksia ja ilmoituksia

Sivu 20

- Puhakaartilaisia muistettiin Vappuna eri puolilla Suomea
- Imperialistiset sodat ja tuhotyöt tuomitaan- uutiskooste

Toimeentulo, rauha ja yhteistyö esillä vappuna

Vaaliarviot sekä työväenliikkeen yhteistyön ja toimeentulon kysymykset olivat aiheina STP:n ja Kansan äänen järjestöjen vappupuheissa. Vappua juhlittiin eri puolilla maata. Myös vuoden 1918 punasotilaiden muistomerkeillä ja haudoilla järjestettiin runsaasti muistohetkiä. Todettiin, että yhteiskunnan tulee kyetä vastaamaan kansan vaaleissa esiin tuomaan huoleen. Ylivoimaisesti tärkeimpänä pidettiin työkansan yhteistyön kehittämistä.

Sivut 10-11 ja 20

Nälkä ajaa ihmiset jonottamaan ruokaa

Katukuvassa ei aina huomaa yhteiskuntamme vaikeaa tilaa. Työttömiä on edelleen pyöreät 0,5 miljoonaa ja lisääntyvä määrä pätkätyöläisiä. Runsas miljoonan joukko on niitä, joiden tulot eivät yllä yli 1000 euroa kuussa. Maksa siitä sitten vuokra yms. välttämättömät menot. Ei ihme, että leipäjonot vetävät entistä enemmän. Kuva Hurstin säätiön ylläpitämästä ruuanjakelupisteestä Helsingin Kalliossa.

Sivu 6

Kaikkien maiden proletaarit-
liittyykää yhteen!

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki
0408335360

Helsinki: kesäkuu-elokuu 2011

SOTA JA GLOBALISAATIO KÄSI KÄDESSÄ

Suomen eduskuntavaalit käytiin poikkeuksellisen kansainvälisen myllerryksen keskellä. Markkinaliberalismin kuristusote voimistuu entisestään Euroopan unionissa. Imperialismin sotapolitiikka käy samaan aikaan yhä röyhkeämmäksi Pohjois-Afrikassa, Lähi-idässä ja muualla.

Markkinaliberalismin otteen voimistuminen näkyy muun muassa euroalueen kriisimaiden, Kreikan, Portugalin ja Irlannin kurittamisena ja finanssipelureiden laskujen maksattamisena tavallisten kansalaisten pussista. Pääomapiirit, poliittinen valtaeliitti ja näitä tukeva media eivät enää edes vaivaudu peittelemään inhoaan kansanvaltaa kohtaan, vaan ne liputtavat avoimesti autoritaarisen markkinakurin puolesta.

Porvarillisella demokratiolla on jo sinänsä huomattavat rajoitteensa, mutta nämäkään eivät riitä kapitalisteille ja valtaeliitille. Parlamentarismi on niille myrkyä, sillä siihen sisältyy vakava riski: Kansalaiset saattavat päästä vaikuttamaan itseään koskeviin asioihin. Hallitseva luokka kannattaaakin vahvoja, itsevaltaisia hallituksia sekä virkamiesvaltaa. Nämä pyritään kuitenkin esittämään suurelle yleisölle myönteisinä asioina markkinoimalla niitä vastuunkantamisena sekä vahvana johtajuutena.

Massiivisen propagandan avulla ihmisiin pyritään iskostamaan "oikeat" mielipiteet. Meille hoetaan, kuinka palkkojen, eläkkeiden tai perusturvan korottamiseen "ei ole varaa". Sotilasmenoihin on "välttämätöntä" saada kahden prosentin vuosittainen korotus. EU-kapitalistien ja pankkien tukeminen miljardoilla veronmaksajien kukkarosta on "vastaustalouden politiikka" jne. Vaihtoehtoiselle politiikalle pyritään antamaan lopullinen kuolinisku, kun EU:n komissio – kourallinen vaaleilla valitsemattomia virkamiehiä – saa ennakkotarkastusoikeuden jäsenvaltioiden budjetteihin pysyvän vakaumekanismiin (EVM) myötä. Sen jälkeen hallituspohjalla ei ole edes nykyistä vähäistä merkitystä – kaikki joutuvat alistumaan EU:n komentoon.

Laiton hyökkäyssota Libyassa

Kandalainen professori Michel Chossudovsky on todennut, että sota ja globalisaatio kulkevat käsi kädessä. Tämä on nähtävissä tänä päivänä yhä selvemmin, kun globalisaatiota ja vapaakauppaa väkivaltaisesti levittävät USA, EU ja Nato käyvät valloitusotaa Libyassa ja uhkailevat myös Syyriaa hyökkäyksellä. YK:n turvallisuusneuvoston valtuutus ylitettiin Libyassa jo operaation ensimmäisten päivien aikana. Kyseessä on laiton hyökkäyssota, eli kansainvälisen oikeuden mukaan pahin mahdollinen sotarikos.

Myös Afganistanissa jatkuu USA:n ja Naton päämäärätön sota aiheuttaen mittamatonta kärsimystä tavallisille ihmisille. Irakisessa USA:n ja koalition vuoden 2003 hyökkäyksen jälkeinen sekasorto vain jatkuu. Yli miljoona irakilaisista on saanut surmansa ja miljoonat ovat joutuneet lähtemään pakolaisiksi naapurimaihin kuten Syyriaan. Tilannetta ei ainakaan helpota länsivaltojen mahdollinen hyökkäys Syyriaan.

Suomen uuden hallituksen ja eduskunnan eräs tärkeimmistä tehtävistä on pitää maamme erossa sotilasliitto Natosta. Nykyiset kumppanuussopimukset on niin ikään syytä sanoa irti. Kansalaisten turvallisuutta ei asevarustelulla lisätä. Aitoa, kestävä turvallisuuksua voidaan edistää tehokkaasti pysäyttämällä nykyinen räikeä eriarvoistumiskiehu varallisuuden radikaalin uusjaon avulla. Pahasti muusta ansiokehityksestä jälkeensä jäänyt perusturva on korotettava tuntuvasti ja mahdollisimman pian. Ihmisten nöyryyttäminen ja luukulta toiselle juoksuttaminen on lopetettava ja byrokratiaa vähennettävä.

Pääkirjoitus:
TOMMI LIEVEMAA

Tilaan

Kansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 €
 Maksettu tilille Op FI0855411420027966
 Lehti laskuttaa

Sukunimi Etunimi

Lähiosoite ja paikka Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Säädystäntä menoa Säätötalolla

Eduskuntaryhmät asettivat vaalien jälkeen hallitustunnustelijaksi kokoomuksen puheenjohtajan Jyrki Kataisen. Tehtävä ei aluksi kiinnostanut Kataista, vaan hän käytti vaalien jälkeiset viikot Portugalin tukipaketin läpironnominen.

Katainen yritti saada toimitusministeriönä jatkavan Mari Kiviniemen hallituksen antamaan eduskunnalle esityksen Portugalipaketin hyväksymisestä. Viikko ennen vaaleja Kiviniemi tähdensi, että uuden hallituksen nimitykseen saakka nykyinen hallitus ei voi väistää vastuutaan tässäkin asiassa. Vaalien jälkeen Kiviniemi arvioi keskustan murskatappion syyksi sitoutumisen "tukipaketteihin" ja ilmoitti, että keskusta siirtyy oppositioon eikä vanha hallitus anna asiasta esitystä: "asia on niin merkittävä, ettei toimitusministeriöksi muuttunut hallitus sitä voi esitellä".

Katainen kääntyi puolueiden puoleen ja esitti persuille, demareille, kristillisille ja ruotsalaisille, että näiden kanssa aloitetaan hallitusneuvottelut, jos ne hyväksyvät tukipaketin.

Persujen Timo Soini ilmoitti Iltalehden haastattelussa 29.4. ja TV:n ajankohtaisessa kakkosessa, että he äänestävät tukipaketin puolesta. Lausunnoista syntyi Vappuna melkoinen häly ja eduskuntaryhmän kokouksen jälkeen Soini perui lausunnon eli käänsi uudelleen takkinsa vaaliasentoon.

Keskustan käsijarrukäännöksen ja Soinin kahden U-käännöksen takia koreografia meni uusiksi. Portugalin tukiasia oli levällään ja Katainen lupasi, että demarit ja persut saavat äänestää tukea vastaan ja silti tulla uuteen hallitukseen.

Aiemmin tukipakettia kannattaneet vihreät alkoivat ensin äänestää sitä vastaan, jotta SDP ja persut joutuisivat näyttämään, kuinka tosissaan ne olivat vaalipuheidensa kanssa. RKP ja kristillisdemokraatit halusivat palavasti hallitukseen ja äänestivät niin kuin Katainen ehdotti.

"Suuri sumutus"

Ennen vaaleja nykyisistä kansanedustajista 56 kannatti ja 136 vastusti tukipaketteja (YLE:n vaalikone). Kreikan ja Portugalin tukea (tarkoittaa Kreikan ja Portugalin ryöstöä ja Saksan pankkien tukea) kannatti vain 11 keskustan, 23 kokoomuksen, 7 RKP:n ja 9 SDP:n kansanedustajaa.

Tilanne oli Kataisen kannalta hankala. Niinpä hän alkoi kuherrella demarien Jutta Urpilaisen kanssa ja he päätyivätkin "toukokuun kihlaukseen" ja sopivat että he äänestävät eduskunnan suuressa valiokunnassa asiasta ja Katainen vie sen mandaatilla Suomen kannan EU:n valtionvarainministerien Ecofinin palaveriin ja hallitus antaa tie-

Hallitusohjelmaneuvotteluita on käyty Säätötalolla 14 viikkoa. Historiallisessa talossa kokoontuivat valtiopäivien aatelittomat säädystuoneen 1906 asti, jolloin valittiin yksikamarinen eduskunta. Hallitusneuvotteluihin kokoontuneiden puolueiden tulisi pohtia, miten estetään Suomen paluu sääty-yhteiskunnaksi ja turvataan hyvinvointiyhteiskunnan kehittäminen. Parin vuosikymmenen uusliberalismin valtakauden aikana yhteiskunnalliset erot ovat räjähtäneet käsiin.

donannon eduskunnalle. Ennen vaaleja demarit vastustivat Portugalin tukipakettia, ellei siihen liitetä sijoittajien vastuuta eli samantaisia elementtejä kuin Irlannin ratkaisussa oli. Demarien takinkäänös yritettiin salata äänestäjiltä. He pitivät kovaa meteliä, että heidän vaatimuksensa on muka toteutettu. Tosiasiaa mitään vastuuta ei tukipaperiin ole kirjattu. Suomen takausvastuuta nostettiin 8 miljardista 17 miljardiin.

Vasurien ryhmä kutistui vaaleissa 14 edustajaan ja sillevoitiin antaa lupa äänestää tyhjää valiokunnassa ja vastaan eduskunnassa hallituksen tiedonantoa käsiteltäessä. Keskusta ilmoitti, että se äänestää vastaan jos persut kannattavat pakettia ja vastustavat, jos persut hyväksyvät tukipaketin.

Kiviniemen hallituksen luottamuslauseäänestyksessä vaalien jälkeen nykyisistä kansanedustajista 137 äänesti luottamuslauseen puolesta ja 49 vastaan tukipaketteja. Perustuslaki edellyttää, että eduskunta päättää tukipaketeista äänestämällä. Zyskowitz, Katainen ja kumppanit tulkitsevat, että luottamuslauseella eduskunta antoi tavallaan suostumuksen tukipaketin hyväksymiselle. Jos maahan saadaan järkevä hallitus, se voi todeta, että Portugalin pakettia ei ole hyväksytty valtiosäännön mukaisesti, joten se automaattisesti raukeaa.

Tämän operaation jälkeen Katainen kutsui persujen tilalle neuvotteluihin demarit ja vasemmistoliton. 13 päivän kahnäyksen jälkeen Katainen näytti demareille ja vasureille ovea. Seuraavalla viikolla hän yritti houkuttaa persuja ja keskustaa neuvotteluihin. Yrittys meni mönkään: nämä eivät lähteneet ja vihreiden valtuuskunnan ja eduskuntaryhmän yhteiskokous jyräsi puoluejohdon ja eduskuntaryhmän ehdotuksen neuvotteluihin menosta nurin. Kataisen oli maaniltava karkottamansa puolueet takaisin neuvotteluihin ja vihreätkin

tulivat takaisin.

Paluu kabinettipolitiikkaan

Kabinettipolitiikka on salakähmäistä poliittista peliä, jota poliitikot ja etujärjestöjen edustajat harjoittavat julkisuudelta salassa oimien pyrkimystensä hyväksi. Sodanjälkeisinä vuosikymmeninä asiat käsiteltiin hämärissä kabineteissa. Vanhasen hallituskausiin palattiin salailupolitiikkaan ja Katainen yrittää syventää kähmintää valitsemalla tiedotuslinjaksi täydellisen vaikeuden. Uutispimennyksen keskeinen syy on se, että hallitusneuvottelijat voivat kääntää takkinsa neuvottelujen aikana useampaan kertaan ennen kompromissin löytymistä. Näin käy, kun hallitusta yritetään koota kuudesta puolueesta, jotka istuvat täysistuntosalin vastakkaisilla reunoilla ja joiden vaaliohjelmat olivat täysin vastakkaiset. Lehmäkäännöksiä ei voi näyttää äänestäjille. Neuvottelijoina arveluttaa istuntosalin keskellä olevat puolueet – varsinkin persut, koska hallitus joutuu esittämään lähivuosina joko ankaria leikkauksia tai verojen ja maksujen korotuksia valtion velkaantumisen estämiseksi. Samaten he tietävät, että tukipakettien lähettely Saksan ja Ranskan pankeille loppuu melko pian.

Säätötalon näytelmää ei tyylihlitä voi luonnehtia komediaksi, tragediaksi eikä farssiksiakaan. Siinä on ainesosia kaikista kolmesta teatteritaiteen lajista.

Kirjoitan tätä päivää ennen kuin on luvattu, että hallitusohjelma mahdollisesti valmistuu. Vasemmistoliton neuvottelijat Markus Mustajärvi, Jaakko Laakso ja Jyrki Yrttiaho ovat jo turhautuneina marssineet ulos neuvotteluita ja kertoneet oikeiston jyräävän työryhmissä. Nähtäväksi jää moniko puolue on valmis hyväksymään ohjelman, jos ja kun se valmistuu.

Juhani Tanski

Yhteistyö antaa lisäpotkua kumppanuksille

Tiedonantajassa 1.6.11 oli juttu SKP:n kannattajakorttien keräyksestä. Kappaleessa "Kommunistien voimien kokoaminen" todetaan, että SKP on uudistanut esityksensä kommunistien voimien yhdistämisestä ilman ennako-ehtoja. Artikkelin mukaan "Kommunistinen Työväenpuolue vastasi ilmoittamalla, että se ei ryhdy mihinkään järjestöllisiin kysymyksiä koskeviin keskusteluihin... Myös Suomen työväenpuolue haluaa jatkaa omaa toimintaansa. Tässä lähinnä KTP:stä erotettujen perustamassa puolueessa toi-

mii muutamia kymmeniä jäseniä".

STP:lle ei ole tullut eikä voikaan tulla esitystä kommunistien voimien yhdistämisestä, koska STP on rintamajärjestö. STP on esittänyt neuvotteluja kaikkien uusliberalismin vastaisten voimien yhdistämisestä niin, että järjestöt säilyttävät täyden itsenäisyytensä rintaman sisällä. Voimien yhdistäminen antaa synergiaetuja kysymyksissä, joista kaikki ovat samaa mieltä eli vaali-, valtuusto- ja eduskuntatyössä sekä ay- ja rauhanliikesssä jne. Kukin järjestö saa lisäpotkua ja niille tarjoutuu mahdollisuus te-

rävöittää omaa ideologis-poliittista linjaansa. Päivittäinen yhteistyö demokraattisessa rintamassa tarjoaa edellytyksiä myös kommunistien keskinäisiin järjestöllisiin ratkaisuihin.

STP on valmis neuvotteluihin kaikkien uusliberalismin vastaisen voimien yhteistyöstä avoimin mielin.

PS. Myöskään STP:n jäsenjärjestölle, Kommunistien liitolle, ei ole mainittua neuvottelukutsua esitetty.

Juhani Tanski
STP puheenjohtaja

Kun Conventum muuttui investointipankista ryövääjäksi

Pekka Tiainen 2.6.2011

Pankkiiriliikkeestä kaappiluurangoksi Kaivokadun PL-hallinto Oy:ksi

Kaupparekisterin yritystiedoista löytyy nimi Kaivokadun PL-hallinto Oy (lyhennän KPLH). Sillä oli v. 2009 toimitusjohtajana Jari Jaulimo Pohjola Pankista, vuoden 2010 tietoa ei ole merkitty. Se ei toimi eikä sillä ole tiloja eikä puhelinta. Sen osoite on Lapinmäent. 1 eli Pohjolan entinen pääkonttori, joka on nykyisin Pohjola Pankilla, jonka nimen aiempi OKO otti. Pohjola Pankki omistaa tämän KPLH:n 100 %:sti.

Kyseinen KPLH ilmoittaa toimialakseen "Arvopaperien ja raaka-ainesopimusten välittäminen" vaikka se on myynyt liiketoimintansa eikä toimi. Kyseisen yhtiön taseessa on viitisen miljoonaa euroa ja ollut jo vuodesta 2004 yli kuusi vuotta. Ainakaan taseessa ei näy muuta tuottoa kuin muutama kymmenentuhatta yhteen laskien pitkältä ajalta. Kuluja on hieman enemmän niin, että syntyy tappiota vuosittain.

Taseesta ei ilmene, mitä kuluvat. Muuta kautta on pääteltävissä, että ne ovat Helsingin Mannerheimintien alkupäässä olevan asianajotoimiston Huttunen-Tenhovirta-Ojala Matti Huttusen asiamiespalkkioita. Tulot puolestaan ovat ulosottoa.

Yhtiö siis maksuttaa liki viittä miljoonaa euroa suorittaakseen ulosottoa, jotta voi maksaa asianajokuluja. Jos tämä raha olisi vaikka 3 %:n tuotolla, se tuottaisi 150 000 euroa vuodessa ja olisi tuottanut miljoona euroa viimeisten kuuden vuoden aikana. Järjettömyys on niin suuri, että taustalla on jokin muu syy.

Tuoreessa rikosalan väitöskirjassaan (väitös 21.5.2011) Itä-Suomen yliopistossa Zacharias Sundman käsittelee mm. "julkisen vallan intressin huomioiminen itsenäisenä (epäasiallisena) tuomitsemisperusteena jutuissa, joissa julkisen vallan intressi on vastakkainasetelussa yksityisen intressin kanssa. Kansanomaisesti sanottuna – toteutuuko oikeudenmukainen tuomio myös silloin, kun valtion taloudellinen, periaatteellinen tai poliittinen etu konkreettisesti asiasa vaatisi tiettyä päätöstä?" Vastaavan kysymyksen voi esittää asiakien pankkisektorin "positiivista diskrimointia" eli suosintaa asiakkaiden vahingoksi. Asian ymmärrettäväksi tekemistä auttaa, kun teemme katsauksen Suomen nykyisten pankkilinnakkeiden vaiheisiin 1990-luvun pankkikriisistä alkaen. Esimerkiksi asiakaskohtelusta sopii lopussa esiinotettu tapahtumaketjuun kytkeytyvä konkreettinen esimerkki, joka puoltaa sitä, että sijoittajan vastuun rinnalle tulee nostaa talletussäästäjän ja asiakassijoittajan suoja.

Taustalla on se, että kyseinen Kaivokadun PL-hallinto Oy 1990-luvulla Arctos Securities Arctos Arvopaperit ja sitten nimeltään Conventum Pankkiiriliike, joka lopetti ja tuli tämä Kaivokadun PL-hallinto Oy. Se tuli OKO:lle nykyiselle Pohjola Pankille vuonna 2005, kun OKO osti Pohjola Yhtymän ja samalla sen omistamat yhtiöt kuten tämän. Hypätään ajassa taaksepäin.

KOP:n ja SYP:n romahdus ja 1990-luvun pankkikriisi

Björn Wahlroosin investointipankkitoiminta SYP:ssä oli ajautunut tappiolle ja vaikutti SYP:n vaikeuksiin 1990-luvun lamassa. Samoin

Peter Fagnäsin investointipankkitoiminta oli ajautunut tappiolle KOP:ssa ja se vaikutti KOP:n romahdukseen ja ajautumiseen SYP:n kanssa yhteen Meritaksi.

Wahlroos perusti tahollaan uudeksi investointipankiksi Mandatumin ja osti siihen Interbankin, josta teki Mandatum Pankkiiriliikkeen.

Tahollaan Peter Fagnäs perusti uudeksi investointipankiksi Conventumin ja osti siihen 1990-luvun lopulla Arctosin ja sen mukana Arctos Securitiesin, josta tuli Conventum Pankkiiriliike. Arctos oli Timo Jouhkin idea ja Jouhkin Thominvest-ryhmän ostama vähän aiemmin. Arctosiin hän liitti myös Ar-

senalilta ostamansa OP Investin, joka oli päätyntä Arsenalille, kun OP-ryhmä maksoi sillä saamaansa osuutta SKOP:sta.

2000-luvun vaihteessa molemmat menestyivät. Vuoden 2001 tammikuussa ilmoitettiin, että Sampo osti Mandatumin ja Wahlroosista tuli Sammon toimitusjohtaja. Hän sai isot rahat, koska kaupahinta oli kaksi kertaa Mandatumin pörssikurssi. Kaupan hyväksyi osaltaan Lipposen hallitus Sauli Niinistön ollessa valtiovarainministeri ja Suvi-Anne Siimeksen toinen valtiovarainministeri, joka esitteli asian. Asia oli valtioneuvostossa siksi, että valtion Postipankista oli tehty Leonia, joka oli saanut nimen Sampo Pankki, kun se siirrettiin Sampo omistukseen osana pakettia, jossa valtiosta tuli Sammon osamistaja. Sampo oli aiempi SYP-leirin vakuutusyhtiö. Myöhemmin vuonna 2007 Wahlroos ja Sampo myivät Sampo Pankin ja Mandatumin Danske Bankille ja Mandatum lakkautettiin erillisenä. Sen arvopaperitoimintaa jatkaa Dankse Market Equities. Mandatum-nimi jäi Sammon Mandatum Lifeen. Saaduilla rahoilla Danske Bankista Wahlroos alkoi ostaa Nordeaa.

Conventumin puolella asiat menivät toisin – se ajautui konkurssitilaan

Jouhille pankkiiriliike- ja sijoitusyhtiötoimintaa ei ollut suunniteltu ikuisuusprojektiksi, vaan tähtäin oli kannattava irtautuminen sopivassa kohtaa.

Jouhkin sanoo nähneensä, että sijoituspalvelu-yrityksen kehittämiseksi on se, että on pankkiiriliike, jossa on varainhoitoa ja rahastot, ja kun liität siihen corporate finance-toiminnan, teet täyden palvelun investointipankin. Semmoiseen oli tarvetta Suomessa eikä ollut vielä yhtään täyden palvelun in-

vestointipankkia, jossa oli kaikki toiminnot, Jouhki muistelee tuoreessa Jouhkien suvun Thominvestia käsittelevässä historiassa.

Kun Fagnäs halusi myös tehdä investointipankin, Conventum osti Arctosin ja Jouhkeille tuli siihen kolmanneksen osuus. Vuosituhannen vaihteessa se kannatti hyvin. Sitten tuli alamäki. Teknologiakuplan puhjetessa sen arvo romahti kolmella neljänneksellä kesästä 2000 kevääseen 2001.

Peter Fagnäs sai myydyksi Conventumin Pohjolalle kesäkuussa 2001 270 miljoonalla eurola sopimalla asiasta Eero Heliövaaran kanssa, joka oli Ilmarisen varatoimitusjohtaja. Ilmarinen yhdessä vakuutusyhtiö Suomen kanssa olivat Pohjolan suuret omistajat. Heliövaarasta tuli nyt Pohjolan toimitusjohtaja. Peter Fagnäsistä tuli Pohjolan hallituksen puheenjohtaja.

Conventumin alamäki ei otanut päättyäkseen ja helmikuussa 2003 Conventum -konserni ja sen pääyhtiö Conventum Oyj, joka omisti mm. Conventum Pankkiiriliikkeen, laitettiin selvitystilaan. Kesäkuun 2003 tase osoittaa sellaista tappiokierrettä, että puolesta vuodessa se olisi ollut konkurssissa. Tappioiden syy oli Conventumin investointien romahdus ja omistajajohtaja Pohjola menetti nämä varat.

Peter Fagnäs oli joutunut eroamaan vuoden 2002 lopulla kun tilanne selvisi.

Kompurointia ja rahatuosta omistajille Conventumin taipaleeseen sisältyi kivikkoisuutta ja oli kaksi sisäpiirisyöttä, joista tuomittiin. Edellisen aikaan "tulivat esille Arctosin ja Arctos Capitalin huonot uutiset", kerrotaan Thominvestin tarinan käsittelevässä tuoreessa kirjassa (Puro ja Åberg, 2011).

Jatkuu siv. 9

Elämäkin suurempi tehtävä

Näin vaalien ja muiden kultamitalien jälkeen kannattaa pohtia elämäkin suurempia asioita. Kuten jokainen tietää suomalaiset jakaantuvat kahden kerroksen väkeen. Tässä ei luulisi olevan mitään epäselvää. Mutta on kuin onkin, sillä jokainen ei vielä tiedä, miksi alakerrassa elellään palkkatyöllä ja siitä saaduilla eläkkeillä, omalla työllä, ja miksi yläkerrassa eletään muita leveämmin.

Kovin monille on salaisuus, että lapsia lukuunottamatta alakerrassa on 3,6 miljoonaa, neljä viidesosaa väestä. Heillä keskitulo oli 16 200 euroa vuodessa. Yläkerrassa on 0,9 miljoonaa, yksi viidesosa, mutta heillä keskitulo oli 56 600 euroa. Tämän joukon huipulla patsasteli 3 818 tulonsaajaa 0,1 prosenttia kaikista. Heillä vuositulo oli 630 tuhatta, siis 52 500 euroa kuukaudessa!

Yläkerros hallitsee ja omistaa tuotantopääomat. Niiden tuomalla voimalla he sanelevat, miten maa makaa. He ovat kapitalistien luokkaa. Alakerros on entisiä tai nykyisiä palkkatyöläisiä. Niitä, jotka juoksevat työn perässä ja eläkituottavat. He kuuluvat työväenluokkaan.

Näiden luokkien välillä on sovittamaton etujen ristiriita. Tätä luokka-asemaansa työläiset eivät näy-

tä hoksaavan. Itse kukin puuhaa vain omiaan tai omissa pienessä porukassa. Palkkatyöläiset ovat heikkoja sekä luokkana että poliittisesti. Siksi he altistuvat kovenevalle riistolle. Palkoilla ja työttömyyskorvauksilla on yhä vaikeampi tulla toimeen, pysyä hengissä.

Vaikka palkkatyöläiset ovat koulutuksen, ammatin, jopa palkankin vuoksi erilaisia, niin heidän välillään ei ole sovittamatonta ristiriitaa. Sitä ei joko tiedetä tai se on unohtunut. Tämän päivän suurin ongelma on palkkatyöläisten heikko luokkatietoisuus. Siinä onkin työväenpuolueiden elämää suurempi tehtävä!

o o o

Aikoinaan meille selitettiin, että EU pitää inflaatiopöydän poissa pöydästä. Nyt kuitenkin ruikutetaan, että inflaatio ylittää jo palkankorotukset ja reaali-palkat laskee. Nyky-aikana inflaation syy on pankkikriisissä rahamarkkinoilla, virtuaalirahassa, jota on yli kuusisataatuhatta miljardia dollaria. Summa on suuruudeltaan käsittämätön. Mistä se on kotoisin?

Viimevuoden keuhkolla kahvitonni maksoi 1375 dollaria. Silloin Matti teki kahvin tuottajien kanssa sopimuksen. Hän lupasi maksaa tänä vuonna siitä 2000 dollaria. Sopimus tehtiin. Mutta nyt Matti myy sopimuksen Pekalle 100 dollarilla. Se on Matille voittoa, jonka hän sai

käyttämättä siihen senttiäkään rahaa. Nyt Pekka arveli, että sato jää vaatimattomaksi, joten kahvi menee kaupaksi kuin kuumille kiville. Mutta siinä on kuitenkin riski. Sen pelossa hän päätti tarjota sopimusta Kallelle, joka maksoikin siitä 200 dollaria. Näin Pekka sai pois oman sa ja 100 prosenttia voittoa. Nyt Kalle myi kahvin kulutukseen 2500 dollarilla ja sai itselleen voittoa 300 dollaria, 150 prosenttia.

Virtuaalirahaa oli 2000 dollaria kahvitonni kohti. Se oli markkinoille pumpattua virtuaalirahaa, puhdasta ilmaa, jossa oli raju 625 dollarin voittotavoite. Se onnistui. Lisäksi johdannaiskaupoista tuli nettoa 500 dollaria. Raakakahvin tonnihinna nousi 1125 dollaria, 82 prosenttia. Näin syntyi inflaatiota. Siinä palkoilla ei ollut osaa eikä arpaa!

Mutta, jos sato olisi ollut todella runsas ja kysyntä heikko, niin hinta olisi jäänyt alas ja keinottelijat olisivat kärsineet tappioita, kun kahvita oli joka tapauksessa maksettava sovittu 2000 dollaria. Siitä olisi syntynyt mahtava finanssikriisi, lama. Näin vedätetään kaikkia hintoja. Esimerkiksi raakaöljyssä on tällä hetkellä vedätystä noin 360 prosenttia.

Onko nyt kaikki selvää? No ei se mitään, sillä systeemi on kaikkine hienouksineen monin tavoin paljon mutkikkaampi, mutta aina noiden väärintekijöiden sormet ovat ve-

ronmaksajien kukkaroissa. Siitä euraumat ovat antaneet meille koulu-esimerkin.

o o o

Maailman tuotantopääomat ovat keskittyneet ani harvojen omistukseen. Nykyaikana työn tuottavuus mitataan maailmanlaajuisesti. Siksi tuotantoa viedään sinne, missä tuotanto-olosuhteet ovat parhaat ja työvoima halvinta ja/tai sinne, missä ovat suuret maksukykyiset markkinat. Sen vuoksi ainakin toistaiseksi maailmassa tuotettuihin tavariin tarvitaan yhä vähemmän työtä.

Jatkuvasti paheneva työttömyys on tullut jäädäkseen. Siksi maailman talousongelmat pahenevat. Siitä johtuu, että suurpankkien keinottelusta (esim. yksin Nordealla on keinottelua varten 63 (hedge) rahastoa) on tullut kapitalisteille tärkeä tekijä. Kiinteistöjen, asuntojen, osakkeiden, velkakirjojen, valuuttojen, korkojen ja ties mille kaikelle keinottelulle se kehittää yhä mutkikkaampia käytäntöjä, mutta ja aina sen sormet ovat miljardien ihmisten, veronmaksajien – myös sinun ja minun taskuissa.

Kapitalistinen maailma on ajautumassa tietämättään jopa tahtomattain sellaiseen umpikujaan, josta ei pääse pois. Perinteisesti ahneus ajaa sitä tavaroiden tuotantoon, joka ylittää maksukykyisen kysynnän. Syntyy suhteellinen liikatuo-

tanto. Se korjataan tuotantoa supistamalla ja vähentämällä työvoimaa, siis lamalla.

Tavaroitten liikatuotannon pulaa ei ole aikoihin koettu, kun rahamarkkinat ovat keskittäneet pääomia ja karsineet työpaikkoja tuotavuuden parantamisen nimissä. Edessä olevina aikoina ja pohjattoman ahneuden seurauksena laman syyt ilmaantuvat yhä useammin. Lamojen välit lyhenevät. Uudet lamat seuraavat toisiaan entistä nopeammin.

Maailman talouden kapitalistinen kriisiytyminen lisää väistämättä työttömyyttä ja kurjuutta. Se on henkeäsalpaava näköala. Siihen on suurena syynä palkkatyöläisten heikkoakin heikompi luokkatietoisuus. Sen parantamisessa on työväenpuolueiden elämää suurempi haaste, tehtävä.

Palkkatyöläinen yksin on kapitalistien edessä avuton. Palkkatyöläisten yhdistyminen muodostaa työväenluokan voiman, joka muuttaa talouden suunnan; on erottava EU:sta ja vapaakaupasta, on suojattava suomalaiset pääomat, yritykset, maatalous ja ihmisten työ ulkomaalaisia tuhovaltuuksia, halpatuontia ja pääomien vientiä vastaan.

Siinä on elämää suurempi tehtävä!

Kai Konturi

Atomimiehet riskipiilosilla

Japanissa sattui maaliskuussa se, mikä korkeimman ydinvoima-asiantuntemuksen mukaan oli mahdollonta "länsimaisissa" ydinvoimaloissa. Valtavan maanjäristyksen ja tsunamin seurauksena Fukushima Dai-ichin voimalassa ja useissa käytetyn polttoaineen varastoissa menettiin jäähdytys, polttoainesauvat sulivat osittain ja suuri määrä radioaktiivisia aineita levisi ympäristöön.

Heti katastrofin alettua atomimiehet käynnistivät vähätteilykampanjan. Ensimmäiset väitteet, että seuraukset ovat joka tapauksessa pieniä. Kun onnettomuuden jatkuvassa tämä näytti yhä epäuskottavammalta, alettiin korostaa sitä, ettei vastaavaa onnettomuutta voi tapahtua Länsi-Euroopassa eikä varsinkaan Suomessa: Japanissa on toinen johtamis- ja turvallisuuskulttuuri. Ennen kuin otetaan tosissaan nämä väitteet, jotka voisivat säikäyttää lukemattomia japanilaisia ja muuta teknologiaa käyttäviä suomalaisia, on paikallaan kerrata ydinvoimalaonnettomuuspuheen historiaa.

Vuonna 1964 Yhdysvaltain Atomienenergiakomissio tilasi Brookhaven National Laboratory -tutkimuslaitokselta selvityksen suuren ydinvoimalaonnettomuuden seurauksista. Seuraavana vuonna ilmestynyt raportin mukaan suuri ydinvoimalaonnettomuus voisi tappaa 45 000 ihmistä ja vammauttaa 10 000 sekä saastuttaa pitkäksi ajaksi asumiskelvottomaksi lähes Englannin kokoisena maa-alueen. Tämä raportti pidettiin salassa, kunnes se vuonna 1973 saatiin tiedonvapaussalain nojalla julkisuuteen. Rauhoittaakseen tästä seurannutta kohua, atomienenergiakomissio tilasi uuden raportin. Vuonna 1975 keskellä toistaiseksi kiivainta ydinvoimaloiden rakentamisbuuria ilmestyi WASH-1400-tutkimus eli niin sanottu Rasmussenin raportti. Keskeinen sanoma oli, että vaikka suuri ydinvoimalaonnettomuus on mahdollinen, sen todennäköisyys on niin pieni, ettei siitä tarvitse välittää. Tämä olikin pitkään atomimiesten suosikkinäkemys.

Mutta se, minkä piti olla äärimmäisen epätodennäköistä, sattuikin hämmästyttävän pian. Kun ydinvoimaa oli useimmissa atomi-innostuksen valtaamisessa maissa ehditty käyttää vasta pari vuotta, alkoi tapahtua. Aamuyöllä maaliskuun 28. päivänä 1979 Kolmen mailin saaren ydinvoimalassa lähellä Harrisburgia reaktorin jäähdytys lakkasi toimimasta. Tunteen määrän radioaktiivisia aineita pääsi ja päästettiin ilmaan ja vesistöihin, mutta hyvällä tuurilla täydellinen sydämen sulaminen onnistuttiin välttämään. Kuitenkin useissa tutkimuksissa – mm. professori Steve Wingin julkaisemissa – havaittiin vastasyntyneiden kuolleisuuden tai syövän yleistyneen huomattavasti ydinvoimalan lähialueilla. Tästä huolimatta virallisesti todetuksi muodostui käsitys, jonka mukaan Harrisburgin onnettomuudella ei ollut terveydellisiä vaikutuksia: viralliselle tasolle nostetuissa tutkimuksissa ylimääräisiä syöpiä ei pystytty löytämään.

Onnettomuuden jälkeen väitettiin yhä useammin, että pahimmassakaan tapauksessa ydinvoimalaonnettomuuden seuraukset eivät ole suuret. Atomimiesten luottamus koski myös neuvostoliittolaisia voimaloita. Suomen Atomiteknillinen Seura vieraili vuonna

1979 Leningradin lämpövoimaistututissa, joka oli osallistunut Tshernobyl-tyyppisten kanavareaktoreiden rakentamiseen. Matkaselostuksessa todetaan ilman kommentteja: "Kaikki ovat (Leningradin Tshernobyl-tyyppiseen) laitokseen erittäin tyytyväisiä. Se on myös rakenteeltaan turvallinen suurten vuotojen suhteen." Länsi-Saksan ydinteollisuuden lehti Atomwirtschaft käsiteli joulukuussa 1983 kanavareaktorin turvajärjestelmää perusteellisesti ja totesi sitten: "Koko järjestelmän luotettavuus on hyvin korkea."

Sitten yhden aikaan aamuyöllä huhtikuun 26. päivänä 1986 Tshernobylin ydinvoimala räjähti. Seurannut grafiittipalo nosti radioaktiiviset aineet korkealle ilmaan, josta ne tuulten mukana levisivät koko pohjoiselle pallonpuoliskolle. Nyt oli taas aika vaihtaa ääni kellossa. Päivän sana oli: "Mittasuhteiltaan Tshernobyliin verrattava onnettomuus ei voi tapahtua länsimaisissa ydinvoimaloissa." Tätä toistettiinkin sitten seuraavat 25 vuotta. Esimerkiksi vuonna 1993 kansallisten atomiseurojen kattojärjestön, Euroopan ydinvoimaseuran puheenjohtaja Cloette LeWINER totesi, että "ydinvoima on ehdottoman turvallista" tarkoittavan ilmeisesti läntistä teknologiaa. Vielä tämän vuoden tammikuussa atomiyhtiöiden järjestö, Maailman ydinvoimayhdistys (World Nuclear Association) kertoi tulleen "selväksi, ettei itse asiassa edes vakava sydämen sulaminen yhdistettynä suojarakennuksen rikkoutumiseen voisi missään länsimaista tyyppiä olevassa ydinvoimalassa aiheuttaa suurta säteilyonnettomuutta". Ydinvoimayhdistys jatkoi: "Sellaisissakin ydinvoimaloissa, jotka sijaitsevat lähes merenpinnan tasolla, vahva ja tiivis suojarakennus reaktorin ympärillä estäisi tsunamin aiheuttamasta vahinkoa voimalan ydintekniseen osaan, vaikka muut osat voisivat vahingoittua. Todennäköisesti ei syntyisi mitään säteilyvaaraa."

Maaliskuun 11. päivänä selvisi, että kaikki tämä puhe ei kummunnut vankasta asiantuntemuksesta vaan atomimiesten toiveunista. Fukushimaa maanrakennuksen Okumassa sijaitsevassa ydinvoimakompleksissa sattui Kansainvälisen Atomienenergiajärjestön IAEA:n asteikolla vakavuusasteeltaan 7 eli pahimman luokan onnettomuus, joka tätä kirjoitettaessa vielä jatkuu. Toistaiseksi radioaktiivisen cesiumin päästöt ovat olleet "vain" 40 % Tshernobylistä levinneistä. Onnettomuus on kuitenkin siinä mielessä vakavampi, että kolme reaktoria ja neljä käytetyn polttoaineen varastoa on pahasti vaurioitunut ja mahdolliset radioaktiivisuuspäästöt ovat ratkaisevasti suuremmat kuin Tshernobylissä. Vahingoittuneen polttoaineen määrä on suurempi kuin kaikissa aiemmissa onnettomuuksissa yhteensä. Monin paikoin voimalan ympäristössä radioaktiivinen laskeuma on samaa luokkaa kuin pahiten saastuneilla alueilla tuon onnettomuuden ukrainalaisen reaktorin läheisyydessä. Esimerkiksi 40 km päässä onnettomuusvoimalasta sijaitsevassa Itäen kylässä IAEA mittasi 3,7 megabecquerelia neliometrillä. Tshernobylin ympäristön asukkaat pakkoevakuoitiin jo silloin, kun aktiivisuus oli 1,48 MBq/m².

Tällä hetkellä Fukushiman ydinvoimala on valtava säteilevä rojokasa, jossa työnteekijät toimivat äärimmäisen vaikeissa olosuhteissa henkensä kaupalla. Onnetto-

muuden yksityiskohtia ei vielä tiedetä ja monet asiat ovat arvailujen varassa, mutta ulostihkuneista tiedoista piirtyy seuraava kuva:

Ykköreaktorin rakennuksen rikkoi heti onnettomuuden toisena päivänä tapahtunut vetyräjähdys, jonka aiheutti polttoaineen ylikuumentuminen. Myöhemmin polttoaine sulii osittain. Vaikka ydinten halkeamisketjureaktio oli saatu pysäytettyä, radioaktiivisen hajoamisen vaikutuksesta polttoainetuotti ja tuottaa edelleen runsaasti lämpöä. Kuitenkin sulaneessa polttoaineessa ketjureaktio käynnistyi ilmeisesti uudelleen seuraavina päivinä, sillä 1,5 kilometrin päässä havaittiin neutronisuihkuja, joita ei synny muuta kuin tästä reaktiosta.

Kakkosreaktorissa reaktorirakennusta uhkaava vetyräjähdys onnistuttiin estämään, mutta siinä tapahtuikin jotakin vakavampaa: ylikuumentumisen ja niitä seuranneen räjähdysten vaikutuksesta ilmeisesti sekä reaktorin paineestista että sen ympärillä oleva (ulospäin näkyvän reaktorirakennuksen sisällä sijaitseva) suojarakennus murtuivat. Suuri määrä erittäin radioaktiivista vettä vuosi ympäristöön.

Kolmosreaktorissa tapahtui 14.3. samanlainen, mutta vielä suurempi vetyräjähdys kuin ykkösreaktorissa. Se tappoi välittömästi kuusi paikalla ollutta sotilasta. Myös tämän reaktorin paineestian epäillään vaurioituneen. Vedepinta reaktorin päällä olevassa käytettyä polttoainetta sisältävässä altaassa on ajoittain ollut niin alhainen, että polttoainesauvat ovat paljastuneet ja ylikuumentuneet, jolloin osa korkeasti radioaktiivisista aineista on noussut savuna ilmaan.

Nelosreaktorissa ei onnet-

tomuuden alkaessa ollut polttoainetta, mutta sitä oli sitäkin enemmän reaktorin päällä olevassa altaassa. Ilmeisesti allas rikkoutui maanjäristyksessä. Siksi vesi on ajoittain karannut altaasta, mikä on johtanut polttoaineen osittaiseen sulamiseen. Ylikuumentumisen seurauksena 16.3. tapahtui voimakas räjähdys, joka rikkoi reaktorirakennuksen ja vaurioitti myös vierkeitä kolmosreaktoria. Räjähdys oli niin voimakas, että osa polttoainesauvojen palasista sinkoutui kauas voimala-alueen ulkopuolelle. Vähän myöhemmin polttoainevarasto syttyi palamaan levittäen radioaktiivisuutta ympäristöön. Monien asiantuntijoiden mukaan altaassa olevassa polttoaineessa alkoi ydinketjureaktio uudestaan samalla tavoin kuin ykkösreaktorissa. Tästä kieliä altaasta löytyneet radioaktiivinen jodi, jonka olisi pitänyt tässä vaiheessa olla hävinnyt, koska polttoaine oli otettu reaktorista jo joulukuussa.

Kaikkien näiden onnettomuuksien jälkeen atomienenergian vaarallisuuden pitäisi olla selvää. Mutta mistä sitten kumpuaa yhä vain jatkuva riski vähättelevä ydinvoimapuhe? Osaselitys on tietenkin vanha totuus: "sen lauluja laulat, jonka leipää syöt". Suurin osa atomimiehistähän on ydinvoimayhtiöiden palveluksessa. Yhtiöille riskeihin varautuminen merkitsee aina lisäkustannuksia, ja kustannukset on pidettävä kurissa, jotta ydinvoimaa voidaan myydä. Kaikilla mahdollisilla turvajärjestelmillä ja -organisaatioilla varustettu ydinvoimala olisi olematon ydinvoimala: niin kallis, ettei sitä koskaan rakennettaisi. Siksi vaarat on häivyttävä puheen tasolla.

Mutta miksi ainakin näennäi-

sesti puolueettomat instituutiot kuten Säteilyturvakeskus veisaavat samaa virttä? Osaltaan kysymys on siitä, että ydinvoima-alan akateemisesti koulutetut muodostavat pienen suljetun ammattikunnan. He tuntevat toisensa jo opiskeluaikojalta. Atomivalvoja ei halua panna atomitehtailijakaveriaan liian lujille varsinkaan, kun samalla menisivät etenemismahdollisuudet parempipalkkaisella yksityisellä sektorilla. Taustalla on myös yleinen valtiollisten säätelijöiden itseymmärrys ja sitä uusintava kulttuuri: valtiolliset ja yhtiölliset johtajat päättävät asiat – me huolehdimme vain yksityiskohdista. Jos valtio päättää rakentaa keskitysleirin, me huolehdimme sen hygieniasta.

Tärkein syy virallisen tietouden ydinvoimamyönteisyyteen on kuitenkin atomiteknikan historia. Se syntyi sodan aikana kapula suussa kulkeneiden pommimiesten keskuudessa. Sodan jälkeen oli suuri tarve toisaalta lieventää atomipommiohjelman taloudellista rasittavuutta hyötymällä siitä kaupallisesti, toisaalta luoda oikeutusta teknologialle, jolla oli kyky tuhota koko ihmiskunta. Maailmanmahtajien lemmikkirotan oli saatava kasvaa ja lisääntyä. Sen aiheuttamat vahingot oli piilotettava. Niinpä luotiin IAEA ja muut kansainväliset atomi-instituutiot, jotka normittivat säteilyä, rakentamisen ja ydinvoimapuheen sopivaksi atomivoiman tulla ja kukoistaa. Tämän saatevarjon alla syntyneet Säteilyturvakeskuksen kaltaiset laitokset eivät niinkään turvaa ihmisiä säteilyltä kuin ydinlaitoksia ihmisten oikeutetulta säteilypelolta.

Olli Tammilehto julk. Elonkehässä 4/11

Pro Hanhikivi osallistui E.ON Ag:n yhtiökokoukseen Saksan Essenissä

Pro Hanhikivi ry:n edustaja Hanna Halmeenpää osallistui torstaina 5.5. saksalaisen energiajätti E.ON AG:n vuosittaiseen yhtiökokoukseen Saksan Essenissä. E.ON on Fennovoiman suurin yksittäinen osakas 34% osuudellaan ja yhtiön ydinvoimateknisen asiantuntija. Messukeskus Grugahalleen Essenissä oli torstaina saapunut noin 4000 E.ON AG:n osakkeenomistajaa. Saksalaisen Kriittiset osakkeenomistajat –organisaation kutsumana paikalla oli myös eri kansalais- ja ympäristöjärjestöjen edustajia Saksasta, Iso-Britanniasta ja Suomesta.

Yhtiökokouksessa kuultiin E.ON AG:n johtaja Dr. Johannes Teyssenin, hallituksen jäsenten sekä useiden osakkeenomistajien puheenvuoroja Fukushima ydinvoimalaonnettomuudesta ja sitä seuranneista muutoksista Saksan ydinvoimapolitiikassa ja edelleen vaikutuksista E.ON AG:n liiketoimintaan. Ilmastosiististä E.ON katsoo ydinvoiman yhä kuuluvan yhtiön tulevaisuuteen.

Yhtiön johto kuuli yli 6 tuntia kestäneen keskusteluosion aikana runsaasti eriäviä mielipiteitä niin yhtiön ulkomaille suunniteltujen ydinvoimainvestointien ympäristöystävällisyydestä kuin myös suunniteltujen uusien hiilijä kaasuvoimaloiden ilmastovaiikutuksista.

Pro Hanhikiven Hanna Halmeenpää käytti tilaisuudessa kaksi puheenvuoroa, joissa hän

kuvasi Fennovoiman hankesuunnitelmien paikallista ja kansallista tilannetta. Kokouksen ainoa huomattavan äänekäs välikohtaus yleisöstä kuultiin puheenjohtaja herra Hartmanin keskeytettyä Halmeenpään ensimmäisen puheenvuoron ajanpuutteeseen vedoten. Välikohtauksesta johtuen kokousväki lopulta myös äänesti luottamuksesta puhejohtajaa kohtaan. Toisessa puheenvuorossaan Halmeenpää kertoo esittäneensä useita Fennovoiman ja E.ON:in hankkeeseen liittyviä kysymyksiä. "E.ON:in johdon vastauksista päätellen yhtiö katsoo parhaaksi toistaiseksi kieltää, että meneillään olisi ydinvoimalaprojekti Suomessa," kertoo Halmeenpää.

Torstain yhtiökokouksessa julkistetussa vuosiraportissaan E.ON kertoo suurimmaksi imagoriskikseen ydinvoimakeskustelun Saksassa, jossa 70% kansalaisista kannattaa ydinvoiman alasajoa. Kaksi E.ON:in omistamaa ja yhteensä kahdeksan vanhaa ydinvoimalaa Saksassa on nyt suljettu. Halmeenpään kysyessä Fennovoiman hankkeeseen osallistumisen sopivuudesta E.ON:in imagoon, yhtiön johtaja Teyssen tyytyi viittamaan Suomen eduskunnan myönteiseen periaatepäätökseen. Mitään päivämäärää projektin aloittamisesta ei ollut tiedossa, eikä yhtiöstä osattu myöskään sanoa, milloin päätöksiä projektin alkamisesta voitaisiin tehdä.

Ydinjätteiden loppusijoitusta koskevaan Halmeenpään kysymykseen johtajisto ei kyen-

nyt vastaamaan, vaan totesi jätteilä huolehdittavan mahdollisen uuden ydinvoimalan tapauksessa Suomessa kansallisesti. "Yhteistyö Fennovoiman ja Posivan välillä ei tiettävästi etene, joten vastaus ydinjättekysymykseen ei toistaiseksi tiedä kukaan muukaan.", Halmeenpää huomauttaa. "Fennovoimalle oman loppusijoituspaikan rakentaminen olisi todennäköisesti kuitenkin hankkeen kannattavuuden kannalta iso taloudellinen kysymys," arvelee Halmeenpää eikä näe ydinjätteen loppusijoitusta Pohjois-Suomeen toteutuskelpoisena vaihtoehtona.

Halmeenpää kertoo tiedustelleensa E.ON:in johdon suhtautumista EU:n suunniteltuun ydinjättedirektiiviin, joka toteutuessaan voisi mahdollistaa ydinjätteiden tuonnin ja viennin jäsenvaltioiden välillä ja saaneensa vastaukseksi, ettei E.ON tavoittele loppusijoituspaikkaa Saksassa tuotuille ydinjätteille Suomesta.

"E.ON:in liiketoiminnallisen menestyksen varmistaminen ja ydinvoimainestoinnit ulkomailta eivät välttämättä kulje käsi kädessä," Halmeenpää summaa yhtiökokouksen annin Pro Hanhikiven näkökulmasta.

5.5.2011

**Hanna Halmeenpää,
Pro Hanhikivi ry
www.prohanhikivi.net
p. 050 5644122
hanna.halmeenpaa@hotmail.com**

Tuotantopanokset nousevat tuottajahintoja nopeammin

MTK:n väki kävi 14.6.2011 Säätytalolla evästmässä hallitusneuvottelijoita: "Maatalouden kannattavuus on viime vuosina heikentynyt merkittävästi. Huolehtikaa sen kannattavuuden paranemisesta."

Viljan hinta on ennätyskorkealla johtuen maailmanlaajuisen kysynnän kasvusta. Maataloustuotteiden hintojen kohoaminen kurjistaa köyhälistöä ympäri maailmaa, mutta eivät hintojen kohoamisesta ole päässeet hyötymään tavalliset maanviljelijäkään. Samaan aikaan nousseet tuotantopanosten (rehut, lannoitteet, torjunta-aineet) hinnat ovat vieneet tulotason kehityksen pakkasen puolelle.

Esimerkkinä lannoitteet

Kaikkien maatalouden tuotantopanosten hinnat ovat nousseet voi-

makkaasti. Hinnannousun takana on toisaalta maailmanmarkkinoissa tapahtuneet muutokset, mutta toisaalta vaikkapa Suomen lähijalan hallitusten harjoittama yksityistämispoliittika. Yksityistäminen on tehty ideologisista lähtökohdista silmälläpitäen suurpääoman kilpailukykyä tietäen hyvin, että se heijastuu pitkällä aikavälillä valtiontalouteen heikentävästi.

Hyvä esimerkki tästä kehityksestä on suomalaisen lannoiteteollisuuden (Kemira) myynti norjalaiselle Yaralle 2004. Myyntiä hehkutettiin menestystarinana,

mutta totuus on jotain ihan muuta. Liki monopoliasemaan päässeen Yaran lannoitteiden hinnat ovat sittemmin yli kaksinkertaistuneet ja lannoiteteollisuuden tuotot valuvat ulkomaisiin taskuihin. Myynnin myötä siirtyi ulkomaiseen omistukseen omavaraisuutemme kannalta tärkeät Euroopan suurin apatiittilouhos Siilinjärveltä ja Savukosken Soklin avaamaton esiintymä, josta lannoiteteollisuuden raaka-ainetta riittäisi kymmeniksi vuosiksi.

Lannoitteiden hintojen kohoamisessa on toisaalta kyse myös maailmanlaajuisesta suunnasta, jossa energian ja raaka-ainesten hinnat nousevat ja kytkeytyvät toisiinsa. Energiakustannukset ovat typpilannoitteissa yli puolet niiden hinnasta. Kysyntää ylläpitää viljan kysynnän kasvu maailmalla sekä Kiinan ja Venäjän vientitullit.

Kannattavuus heikkenee

Suomalaisen maanviljelijän näkökulmasta tilanne on huolestuttava. Tuotantokustannukset ovat kasvaneet tuottajahintoja nopeammin. Tuottajahinnat ovat kasvaneet kuluineen 10 vuoden aikana vajaa 12 %, kun taas tuotantopanosten hinnat ovat kohonneet yli 30 %. Tuoton ja kustannusten suhteet käyvät ilmi kuvasta 1.

Negatiivinen kannattavuuskehitys näkyy luonnollisesti myös maanviljelijöiden määrässä. EU-aikana aktiivitulojen määrä on laskenut 37 000 tilalla. Viime vuon-

na maataloja oli jäljellä noin 63 000 kpl. Vuosittain lopettaa noin 1000 - 2000 tilaa. Maitotiloissa lasku on ollut vielä nopeampaa. Niiden määrä on pudonnut kolmasosaan vuoteen 1995 verrattuna. Viime vuonna maitoa lähetti meijeriin 11 000 maataloa.

Suoraan maataloudesta sai leipänsä vuonna 1995 141 000 henkilöä. EU:n myötä Suomen maataloudesta on hävinnyt 57 000 työpaikkaa vastaava työpanos.

Omavaraisuus häviää

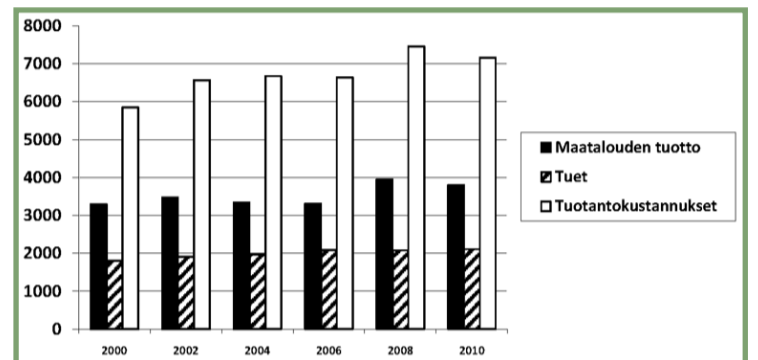
Tilojen määrän vähentyminen näkyy maaseudun kurjistumisena ja autoitumisena. Ihmisten vähentyessä loppuvat koulut ja muut palvelut. Oikeistopiireissä kuulee jo puhuttavan siitä, että maaseudun tukeminen pitää lopettaa ja voimavarat keskittää kasvukeskuksiin. Ko-

ko Suomen pitäminen asuttuna ei näytä olevan enää tavoitteena.

Nykyisen kehityksen myötä maamme omavaraisuus laskee koko ajan. Vuonna 2010 maataloustuotteiden viennin arvo oli 1309 miljoonaa euroa ja tuonnin 3934 miljoonaa euroa. Tuonti kasvoi edelliseen vuoteen verrattuna 12 %. Omavaraisuuden laskun myötä mahdollisuus harjoittaa riippumatonta politiikkaa kaventuu, vaikka muutosta haluaisimmekin. Tämä on varmasti suurpääoman tarkoituskin. Tällä tavoin Suomi sidotaan yhä tiiviimmin EU-politiikkaan.

Näyttää siltä, että EU-vastaisessa kamppailussa 15 vuotta sitten esittämämme uhkakuvat ovat käyneet toteen valitettavan hyvin. Poliitiikan suuntaa on muutettava!

KÄ/Juha Kieksi

Kuva 1. Maatalouden tuotot, maksetut tuet ja tuotantokustannukset 2000 - 2010 (miljoonaa euroa). Lähde: Suomen maatalous ja maaseutuelinkeinot 2011. MTT.

Holhouslainsäädäntömme eriarvoistaa kehitysvammaiset

Suomen holhouslainsäädäntö asettaa kehitysvammaiset henkilöt eriarvoiseen asemaan oikeustoimikelpoisuuden osalta vastoin YK:n vammaissopimuksen säädöksiä. Nykyisen holhouslainsäädännön mukainen vajaa-valtaiseksi julistaminen ja toimintakelpoisuuden rajoittaminen (§18) eivät liene vammaissopimuksen mukaisia.

Nykyisen holhoushoitoilain ja edunvalvontajärjestelmän soveltamisessa on suuria ongelmia kehitysvammaisten kohdalla.

Holhoushoitoilain 29 § todetaan, että "jos tuomioistuin on niin määrännyt, edunvalvojalla on oikeus edustaa päämiestään myös sellaisessa tämän henkilöä koskevassa asiassa, jonka merkitystä päämies ei kykene ymmärtämään".

Tuomioistuimissa on maistraattien hakemuksesta alettu määrätä vaikeavammaisille kehitysvammaisille aikuisille viranomaisedunvalvoja edustamaan päämiestään tämän terveydenhuolto, hoitoa, hoitopaikkaa, asuinpaikkaa ja taloudellisia asioita koskevien päätösten tekemisessä eli täyttämään aukkotilanne kehitysvammaisen hoitopäätösten kohdalla. Käytännössä kehitysvammaisen on silloin aukottomasti viranomaisedunvalvojansa holhouksessa ja omaiset on täysin suljettu vammaisen elämästä.

Holhoushoitoilain 42 § huolenpito päämiehestä: "edunvalvojan tulee huolehtia siitä, että päämiehelle järjestetään sellainen hoito, huolenpito ja kuntoutus, jota on.....pidettävä asianmukaisena", on riittävä pykölä ilman tuomioistuimen erityistä määräämistä.

Holhoushoitoilain 43 § päämiehen kuuleminen, "ennenkuin edunvalvoja tekee päätöksen.... hänen on tiedusteltava päämiehensä mielipidettä..... kuuleminen ei ole kuitenkaan tarpeen, jos päämies ei

Mielenosoitus vammaisten oikeuksien puolesta 26.5. säätytalolla. Viola Heiston alarivissä vasemmalla pitäen julistetta "Vammaislait yhdistettävä".

kykene ymmärtämään asian merkitystä".

Viranomaisedunvalvojat, joilla on usein parisataa päämiestä, eivät ehdi selvittää päämiestensä tahtoa eikä heillä ole taitoa ja kykyä kommunikoida esim. puhevammaisten kehitysvammaisten kanssa. Päämiehen tahdon selvittäminen ja välittäminen jää usein kehitysvammaisen hoitoyksikön tehtäväksi, ellei omaisten apua haluta käyttää.

Vaikea- sekä puhevammaisia kehitysvammaisia tulkkien käyttö kehitysvammaisten oikeudellisissa asioissa tulee olla tarkkaan säädeltä. Näissä vaativan tason tulkkauksissa tulee olla aina kaksi toisistaan riippumatonta tulkkia tai on käytettävä paritulkkausta. Kunnat ovat aikaisemmin myöntäneet v 2007 lähtien vammaispalvelulain perusteella puhevammaisille puhettulkkia. Nyt puhettulkkauksen myöntäminen siirtyi 1.9.2010 Kelalle. Alalla toimii paljon amatööritulkkia. Oikeudellisissa asioissa tulee aina varmistaa puhettulkun pätevyys. Tuomioistuimen tulee olla tietoisia kehitysvam-

maisten puhettulkkauksen luotettavuuden epävarmuudesta, jos vammaisella päämiehellä ei ole puhetta ja vain muutama kommunikatiomerkki ja erityisesti jos päämiehen äidinkieli on muu kuin puhettulkkin. Puhevammaisen kehitysvammaisen on myös helposti johdateltavissa ja yleensä kehitysvammaisen pyrkii miellyttämään kysyjää ja vastaa usein kuten olettaa kysyjän haluavan.

Kohdallamme tapahtui niin, että puhumattoman autistisen vammaisen lapsenlapseni kuulustelussa poliisissa oli tulkkauksessa vasta valmistunut puhettulkkia, joka johdatteli vastaamaan, niin kuin oli todennäköisesti suunniteltu hoitolaikossani, joka oli tehnyt minusta perättömän ilmiannon lapsenlapseni pahoinpitelystä. Tulkkia johdatteli lapsenlastani nostamaan peukalo ylös (merkki "kyllä") hänen kysymyksiin "löikö isoäiti ja haluatko isoäidille rangaistusta?" Näin yksityinen vammaisille tarkoitettu toimintakeskus sai kehitysvammaisen asukkaan nostamaan syytteen isoäitiä vastaan! Minulta riistettiin edunvalvojuus pois ja lapsenlap-

selleni määrättiin virkaedunvalvoja, jolla on vielä noin 300 valvottavaa..ja minut eristettiin orvoksi jääneen lapsenlapseni elämästä.

Mielenosoitus vammaisten oikeuksien puolesta

26.5.2011 meitä oli iskulauseiden kanssa parisensikymmentä ihmistä Säätytalolla edessä. Tunniin veran seurassimme "ihmisoikeuksia vammaisille" plakaatteja heiluttaen Suomen pankin edessä näytelmä "hallitusneuvottelut".

"Tärkeät ja kiireiset" neuvottelijat juoksentelivat rappuja ylös ja alas ja taksiliikenne suhasi edestakaisin. Median ryhmä seisokeli rapuilla odottaen tiedotustilaisuuden alkua. Tuikeat turvamiehet valvoivat järjestyksestä. Ketään ei kiinnostanut tulla kadun yli kuulemaan viestiamme. Rappujen edessä tiedotteidemme vastaanotto oli nihkeää, vain muutamalle poliitikolle kelpasi vetoomuksemme. Kuukausi vaaleista, ja kansan syvien rivien ääni oli unohtunut, neljään vuoteen ei tarvitse kuulla kaikkein heikoimpien ääniä.

Ja yhtä vähän vammaisten ih-

misoikeuksista oli media kiinnostunut. Helsingin Sanomat on tarkkaan kirjannut hallitusneuvottelujen kulun, mutta vammaisten oikeuksia puolustavasta mielenosoituksesta ei mainita sanaakaan. Näköjään hallitusneuvottelijat ja mediakin kärsivät inhimillisyydenvajeesta. Säätytalon näytelmä maksaa päivässä 5200 euroa! Ja kuka maksaa?

Pari fillaripoliisia valvoi sanan- ja kokoontumisvapauden käyttämme. Ämyrillä emme saaneet häiritä hallitusneuvottelijoita.

Vaikka Suomessa päällisin puolin vaikeavammaisilla ihmisillä on asiat hyvin, ei tarvitse seistä leipä-jonoissa eikä viettää öitänsä roska-laatikoissa, heiltä puuttuu kuitenkin vapaus ja itsemääräämisoikeus, heihin käytetään valtaa ja mielivaltaa ja he saavat kokea epäinhimillistä kohtelua ja pakonkäyttöä. Jopa vangeilla on vankilassa enemmän lakisääteisiä oikeuksia.

Teemojamme muun muassa olivat: (1) YK:n vammaisia koskeva yleissopimus ratifioitava, (2) Vammaislait yhdistettävä, (3) Yleisten edunvalvojen mielivalta lopetettava, (4) Kilpailutus pois asumispalveluista, (5) Oikeus pitää yhteyttä omaisiin, läheisiin ja ystäviin turvattava, (6) Omaisvalvonta virallistettava, (7) Kidutus ja kiusaus kiellettävä, (8) Työntekijöiden taustat selvitettävä, (9) Oikeus valita asuinpaikkansa ja kenen kanssa asuu ja (10) Omaisten asiantuntemus ja työpanos käyttöön.

Henkilökohtainen vaatimuseni oli, että vammaisen lapsenlapseni on vapautettava suljetusta asumisyksiköstä!

Kansanliikkeen "Vammaisten oikeuksien puolesta" aktiivijäsen :

Viola Heiston
Imatra.
Santapukintie 2 as. 4
55910 Imatra,
puh. 040 537 04 05

Nälkää ja puutetta Suomessa vuonna 2011

Nälkäiset ihmiset leipäjonoissa eri puolella Suomea eivät ole herättäneet päättäjiemme omaatuntoa ajattelemaan järjestelmän olevan mitenkään viallinen – vain ihmisissä on vikaa, kun he ovat usein ilman omaa syytään joutuneet kohtaamaan nälän ja puutteen. Kovuus ja piittaamattomuus on Helsingissä vallannut yhä useampia tahoja, sillä leipäjonoissa viruvia ihmisiä ei suinkaan ole haluttu auttaa puuttamalla heidän toimeentuloonsa vaikuttaviin tekijöihin – vaan nälkäiset ihmiset, työttömät, pätkätyöläiset, vanhukset, yksinhuoltajat halutaan siivota pois näkyvistä, pois mielistä.

Poliittinen eliittimme on saanut aivan tavallisetkin kansalaiset syylistämään ruokajonoissa jonottavia ihmisiä ja nyt nämä samat tavalliset kansalaiset pelkäävät leipäjonon alentavan heidän asuntojensa arvoa. Samaan aikaan käydyistä hallitusneuvotteluista, jota Kokoomuksen puheenjohtaja Jyrki Katainen johti, tihkui tietoa suurista leikkauksista koskien juuri vähävaraisten toimeentuloa, joten tämä osoittaa kylmästi ja selvästi sen, että poliittinen eliittimme haluaa entisestään kurjistaa köyhempiä ihmisiä ja siirtää lisää varallisuutta ylemmälle sosiaaliluokalle ja sijoittajille.

Helsinginkadun ruoanjakopiste

Helsingin Kalliossa sijaitseva ruokaa ja vaatteita Helsinginkadulla vuodesta 2005 jakanut Heikki Hursti aikoo siirtää jakelupisteensä muualle lähistön asukkaiden vastustuksen takia. Ruokaa jaetaan Helsinginkadulla kaikille vähäosaisille ihan tavalliseen tapaan keskiviikkoisin ja perjantaisin kello 12.00 ja opiskelijoille joka kuukauden viimeisenä tiistaina kello 17–18.30, mutta epävarmuus leivänjakopisteen tulevaisuudesta huolettaa Heikki Hurstia.

Kuva on Heikki Hurstin ylläpitämästä leivän- ja elintarvikkeiden ja jakelupisteestä Helsingin Kalliossa Helsinginkadun ja Fleminginkadun kulmassa. "Kylmät tuulet" puhaltavat niskaan, kun asukkaat valittavat jakelupisteen tuottamasta häiriöstä. Autettavien määrä kuitenkin enemmänkin kasvaa. Työttömyys ei hellitä, eläkkeitä ja tuet eivät kasva, mutta vuokra on maksettava. Tilanteesta riippuen tuhat euroa ei riitä perusmenoihin ja niitä, joiden tulot ovat alle tämän on yli miljoona. Solidaarisuutta tarvittaisiin kanssaihmisiltä ja kaupungilta.

suudesta huolettaa Heikki Hurstia.

Hursti sai pääsiäisenä 2011 taloyhtiön isännöitsijältä varoituksen leipäjonon aiheuttamista häiriöistä. Leipäjonon läheisyydessä asuvat ovat valittaneet esimerkiksi humalaisten jonottajien käyttäytymisestä. Eräs asukas kertoo, että leipäono oli laskenut hänen asuntonsa arvoa 20 000 eurola. Tämä kertoo sen, että kyseisellä asukkaalla on varaa asua asunto – osakkeessa, eli hän ei kuulune aivan kaikkein köyhimpiin.

Tein tarkastusmatkan kyseiselle paikalle. Ohikulkijoiden humalaisuus joutune siitä, kun ALKO sijaitsee osoitteessa Helsinginkatu 15 ja itse ruokaa jaetaan osoitteessa Helsinginkatu 19. Missä tahansa ALKO sijaitsee, sen ympärillä on lukuisia määriä humalaisia, jopa epäsosiaalisia ihmisiä, mutta myös he kuuluvat yhteiskunnan vähäosaisiin. Varakkaammilla on varaa humaltua kodeissaan.

Outoa tässä Helsinginkadun ALKOn sijainnissa on se, ettei siitä

liene valitettu, ei ole valitettu sen sijainnin laskevan asuntojen arvoa. Osoittaako tämä yhteiskuntamme kovuutta vai miksi leipäono ja siinä olevat nälkäiset häiritsevät, mutta ongelmaa lisäävä ALKO ei häiritse? Eikö leivänjakopistettä vastapäätä sijaitseva tunnettu ravintola häiritse lainkaan?

Solidaarisuus

Jonottajien keskinäinen solidaarisuus ja arvokkuus ihmisenä ilmenee jonossa selvästi, tavalliset ruoan jonottajat kokevat olevansa samassa tilanteessa ja tukevat toisiaan mm. keskustelemalla ja neuvomalla. Solidaarisuutta kaivattaisiin kanssaihmisiltä, heiltä, joilla ei ole nälkä, ja joilla ovat muutkin asiat elämässään hyvin. Tosiasia kuitenkin on, että Suomessa ei haluta keskustella nälästä tai köyhyydestä julkisesti, solidaarisuus ei ole muotia.

Häätöyritysilmio yleismaailmallinen

Professori Mari Vaattovaaran mukaan leipäjonon vastustuksessa on kyse yleismaailmallisesta ilmiöstä. Suomessa on yleisesti nähtävissä, että naapuruston yhteisöllisyys perustuu siihen, että naapurustoa suojaetaan kaikelta epämääräiseltä, epätoivotulta. On se sitten leipäono, tai joku muu, joka rikkoo harmoniaa. On yleismaailmallinen ilmiö, että liittoudutaan ja yritetään työntää epätoivottu asia pois, kun asia koetaan kiusalliseksi.

Helppoja vastustuksen kohteita ovat etenkin sosiaalisesti elämään liittyvät kohteet, esimerkiksi asuntolat, kun taas suuret ydinvoimat eivät puolestaan herätä minkäänlaista vastustusta kansan keskuudessa.

Heikki Hurstista on ikävää, että ruoanjakopistettä yritetään häätää pois. Hänellä itsellään on halua keskustella, ottaa yhteyttä niin isännöitsijään kuin talon hallituksenkin ja katsoa löytyykö sopua ja ratkaisua. Ruoanjakopisteen ovella on 2-3 järjestyksenvalvojaa, jotka

seuraavat tilannetta ja pyritään siihen, että jono kulkee jalkakäytävän sivulla niin, että ihmiset pääsevät kauppoihin ja liikkeisiin.

Helsingin Kaupungin sosiaalijohtaja Paavo Voutilainen lupaa, että Hurstin Laupeuden työlle löytyy uusi paikka, eivätkä tilat ole kaukana keskustasta. Hän pitää työhön kohdistuneita valituksia ikävänä ja hänen mielestään on ehdottomasti nöyryyttävää ja ihmisarvon vastaista joutua jonottamaan perusasialla eli ruokaa kadulla, mutta on väärin, että Hursti ja kumppanit ovat joutuneet puolustuskannalle ja jopa hyökkäysten kohteeksi, hän sanoi Ylelle.

Voutilaisen mielestä tosiasia on, että yhteiskunnan tila on sellainen, että ruuan jakelu on tullut jäädäkseen.

Ei vain Helsingin ilmiö.

Kallis asuminen lisää toimeentulotuen tarvetta. Ihmiset voivat huonosti muuallakin maassa, nälkä on aina vieraana kaikkialla, missä henkilön tai kokonaisten perheiden tulotasot ovat romahtaneet mm. työttömyyden tai sairauden johdosta.

Toimeentulotukimien ovat kasvaneet muuallakin parin viime vuoden aikana. Sekä maksetut summat että toimeentulotuen asiakkaiden määrä ovat nousseet ja yhtenä syynä tähän on asumisen kalleus. Työttömyys, pienituloisuus tai sairaus joutuvat usein tilanteeseen, jossa joutuu hakemaan asumistukea. Kun sekään ei riitä, joutuu turvautumaan toimeentulotukeen.

Kaiken lisäksi perustoimeentulon tukiviidakko on monimutkainen: On ansioturvaa, työmarkkinatukea, asumistukea, toimeentulotukea, eläkettä, lapsilisää jne. Vähävaraisten elämää on vaikeutettu tarkoituksella viime laman jälkeen. Sitä kai kutsutaan "kannustinloukkujen purkamiseksi".

Leevi

Toivo elää – valitettavasti

Kokoomus halusi ennen vuoden 2011 eduskuntavaaleja osoittaa, että he ovat todellakin Toivo – työväenpuolue, jolla on ulkoisesti katsoen jopa omatunto. MTV3 uutisoikin 10.2.2011 seuraavan uutisen:

"Häkämies: VR:n venäläiskusien palkanmaksussa virhe.

Ministeri Jyrki Häkämiehen (kok.) mielestä on väärin, että VR-konserniin kuuluvan yhtiön venäläiskuljettajille on maksettu liian vähän palkkaa. Valtionyhtiöiden omistajaohjauksesta vastaava puolustusministeri Häkämies sanoi eduskunnan kyselytunnilla, että virhe on myönnetty ja oikaistaan."

Uutinen kuulosti hyvältä, hie-minua vain jäi ihmetyttämään vain se, että jos virhe on tehty, miksi sitä ei ole huomattu esimerkiksi palkanmaksun tai kirjanpidon yhteydessä.

Mutta Toivo elää, valitettavasti

Kaikesta huolimatta osa kansasta uskoi silloisen valtiovarainministeri Jyrki Kataisen johtaman kykypuolueen hyvyteen ja vakaaseen haluun puolustaa hyvinvointivaltion rippeitä. Nämä hyvinvointivaltion rippeet taisivat kuitenkin vaalien jälkeen olla tälle "työväenpuo-

Kun vasemmisto vaati Häkämiestä korjaamaan VR Transportin venäläisille kuskeille Venäjän puolella soveltaman liian pienen palkkauksen, Häkämies lupasi korjata asian. Kuljetukset siirrettiin venäläiselle tytäryhtiölle ja kuljetuskalusto Venäjän rekisteriin. Määrätynlaista harmaata taloutta tämäkin, jota vastaan osoitettiin mieltä 8.4.2011

lueelle" vain myrkkyyttämiä, koska 10.2.2011 vallinnut, kuljettajille oikeudenmukainen järjestelmä korjattiin kaikessa hiljaisuudessa yllämainitun koepallon mukaiseen, kokoomus- ja EK-ystävälliseen suuntaan.

Kas näin uutisoitiin MTV3 kanavalla 30.5.2011, jolloin kykypuolue uskoi uuden hallituksen muodostuvan Jyrki Kataisen johdolla ja ajan ennen vaaleja olleen kaukaista historiaa kansan mielestä:

"VR siirtää kuskit Venäjälle -

AKT tyrmistyi. Auto- ja kuljetusalan työntekijäliitto AKT pitää valtionyhtiö VR:n päätöstä siirtää kuljettajansa venäläisen palkkausjärjestelmän pariin pöyristyttävänä.

Helmikuussa MTV3:n 45 minuuttia kertoi valtionyhtiön kuljetusliikkeen Transpoint Internationalin maksavan venäläisille kuskeille paljon suomalaista työehtosopimusta alhaisempaa palkkaa. Transpoint International lupasi korjata palkanmaksun.

Parempi palkka oli kuskeille lyhytaikainen ilo. Nyt palkat pa-

laavat takaisin venäläiselle tasolle. VR siirtää yhtiön hallituksen päätöksellä kaikki Suomen ja Venäjän väliset kuljetukset venäläiselle tytäryhtiölle, ja myös kuljetuskalusto siirtyy Venäjän rekisteriin."

Ammattiliitto AKT tuomitsee valtionyhtiön toiminnan täysin. Eikä heilläkään ollut tietoa asiasta?

Mistä on loogisesti ajatellen kyse?

Näin sitten kävi – kaikessa hiljaisuudessa. Kuinka tätä päätöstä sitten perustele VR?

"Olemme muuttamaan kuukauden ajaneet suomalaisen palkkatason mukaan ja sillä ei kerta kaikkiaan pärjää markkinoilla

Mehän teemme konkurssin mikäli jatkamme näin, perustele VR:n logistiikkadivisioonan johtaja Erik Söderholm."

Tätä, logistiikkadivisioonan ylisotapäällikkö Söderholmin lausuntoa kun käy tutkimaan, nousee mielenkiintoinen kysymys hänen lauseestaan tässä MTV3:n haastattelussa: "Olemme muuttamaan kuukauden ajaneet suomalaisen palkkatason mukaan".

Rivien välistä luettuna voisi ajatella kuljettajien sitten ajaneen vuosikaudet venäläisen palkkatason mukaan ja helmikuussa 2011

vain heille tapahtuneen valitettavan narahduksen, kiinnijäämisen alipalkkauksesta. Ja vasta muuttaman kuukauden jälkeen suomalaisen palkkausjärjestelmää noudatettaessa kusket ovat karahaneet kintuilla. Tästä seuraa puolestaan kysymys siitä, mitkä muut valtionyhtiöiden alihankinnat ovat törkeästi alipalkkattuja?

Rehottaako "harmaa so. pimeä talous" valtionkin pitkässä, mutta langankapeassa leivässä laajemminkin? Kuinka Ay-liike on saatu pidettyä ääneti? Keitä on painostettu ja kuinka? Onko mafia soluttautunut rakenteisiimme? Mitä tulee tekemään AKT?

Onko uusliberalistinen talouspolitiikka Suomessa sitenkin luotu 90-luvun laman aikaan mahtavien mafiosojen toimesta ja EK sekä sen poliittiset avustajat noudattavat vain maan tapaa, Omertan lakia?

Pieni lausahdus, ellei se ole toimittajan väärintulkinta (mitä en usko) paljastaa paljon Suomen talouspolitiikasta ja Kokoomuksen tavoitteista. Ei ole ihme, että SDP sekä Vasemmistoliitto vetäytyivät Kataisen johtamista hallitusneuvotteluista, jos tällaista tavaraa tarjottiin laajemminkin leikkauslistojen ohella. Paljon kysymyksiä, oikeat vastaukset saattavat lukutaitoiset kansalaiset arvata.

Juhani Valo

Kadotetusta vanhuudesta

Nykyisin vaikuttaa valitettavasti siltä, että ns. kilpailu- ja koulutusyhteiskunnassamme ihmisen vanhenemista on alettu pitää yhä enemmän rasitteena ja haittana. Näyttää siltä, että ihmisten haluttaisiin ensinnäkin elävän mahdollisimman pitkään ja toisaalta pysyvän mahdollisimman pitkään myös toimintakykyisinä ja taloudellisesti koulutusyhteiskuntaan osallistuvina, jotta heidän pitkään kestänyttä koulutustaan voitaisiin hyödyntää ja jotta he siis osallistuisivat koulutusyhteiskunnan uusliberalistiseen kulutusajatuskaruselliin. Vanhuudestakin ollaan nyt tekemässä tuotetta, jonka ympärille rakennetaan konseptit yms. mainosalaan ja markkinointibisnekseen liittyvät toimintamallit, joita iskostetaan kuluttajien tajuntaan median välityksellä – ikään-tyneitä, ikäihmisiä, seniorikansalaisia vai eläkeläisiäkö nyt siis todella halutaan muokata shoppailevaksi kohderyhmäksi.

Kustaankartanon alueella asukkaat vakuuttivat, että hoito on hyvää ja myös asiantuntemusta löytyy.

Vanhuus on käsitteenä hyvin epämääräinen. Eläkeläinsäädännön perusteella voitaisiin sanoa vanhuuden alkavan 65-vuotiaana (Työeläkejärjestelmässä vanhuuseläke alkaa yleensä 63-68-vuotiaana ja kansaneläkejärjestelmässä 65-vuotiaana). Huomautetakoon muuten, että usein julkisuudessa kapitalistiset eläkesijoituskäytännöt hallitsevat eläkeiästä käytävää keskustelua. Turhan usein nostetaankin esim. esiin eläkeikäisten ikään kuin jonkinlainen joukko-halu tehdä töitä vielä eläkkeellä. On tietenkin ymmärrettävää, että runsaat neljäkymmentä vuotta arkista työherrusta punnertaneena, on

kenen tahansa vaikea "kytkä" pois päältä melko sama arkirutiini. Toisaalta kuitenkin ihmisten henkilökohtaiset elämäkokemukset, tunteukset ja fysiologiset ominaisuudet sekä yhteisön odotukset voivat tuottaa erilaisia määritelmiä vanhuuden alkamisen ajankohtaan. Olisiko siis parempi pitäytyä yksilöllisen tarkastelun puolella eikä tehdä mitään yleistyksiä tai määrittämiä siitä, milloin vanhuus alkaa ihmisen elämässä erityisesti huolimatta siitä onko ihminen vielä työelämässä?

Läketieteellisesti ja fysiologisesti tarkasteltuna vanhuus ei ole sairaus vaan kaikkien ihmisten elämään luonnollisena osa-

na kuuluva ajanjakso. Normaalin ikääntymisen nopeus on yksilöllistä ja yleensä muutokset ilmaantuvat suhteellisen hitaasti. Normaaliin ikääntymiseen liittyy mm. liikkumisen hidastuminen, mieleenpaimiskyvyn ja lähimuistin lievä huononeminen, näön heikentyminen ja ihon ryppyisyys. Yli 75-vuotiaalla noin 80 – 90 %:lla on jokin pitkäaikais sairaus, joista tavallisimpia ovat verenkiertoelinten sairaudet, tuki- ja liikuntaelinvaivat, diabetes, masennus ja unettomuus.

Käsite kliininen gerontologia eli geriatria on iäkkäiden ihmisten hoitoon erikoistunutta lääketiedettä. Geriatria on ikääntyvien ikäluokkien myötä yksi tulevaisuuden aloista myös Suomessa. Vuosikymmenen kuluttua joka viides suomalainen potilas on iäkäs ja siten myös tarve geriatriaan erikoistuneille terveydenhoitoalan ammattilaisille on nousussa. Iäkkäiden sairaanhoidon erityispiirteiden lähtökohtana on vanhuspotilaan toimintakyvyn säilyttäminen ja itsenäisyyden tukeminen. Lisäksi hyvän hoidon perusedellytyksenä tulisi pitää potilaan ja hänen elinolosuhteidensa mahdollisimman tarkkaa tuntemista. Vaikka vanhuksen hyvän hoidon tunnusmerkkejä on paljon, on niiden käytännön toteuttamisessa usein monia vaikeuksia. Jatkuvasti kiristyvät sairaanhoidon tehokkuuden vaatimukset voivat heikentää vanhuspotilaiden oikeutta toipua omaa tahtiaan sairauksista. Lisäksi hoitosuhteen jatkuvuus vaarantuu helposti. Pääasiallisena ongelmana kuitenkin lienee nykyisin vielä, että geriatria on lääketieteen erityisosaamista, joten tavallisessa terveyskeskuksessa ei ko. erityisosaamista ole tarjolla.

Vanhushoidon nykytila Suomessa

Alkuun voidaan todeta, että kansalaisten yhdenvertaisuus ei

Taulukko 1.1 Sosiaalipalvelujen bruttokustannukset vuonna 2007		
Luokka	mlj. euroa	%
Vanhusten ja vammaisten asumis- ja avopalvelut	2429	34,40
Vanhusten laitospalvelut	890	12,60
Vammaisten laitospalvelut	185	2,60
Lasten päivähoito	2290	32,40
Esiopetus sosiaalitoimessa	193	2,70
Lastensuojelu- ja perhetyö	917	13,00
Päihdehuolto	158	2,20
Sosiaalitoimi yhteensä	7061	100,00
Lähde: THL		

Suomessa toteudu vanhustenhoidon nykyisellä järjestelmällä. Tällä hetkellä jokainen kunta voi järjestää vanhushoidon omalla tavallaan - laatusuosituksella (v.2008) ovat jo olemassa. Ongelmia on siis niin hoidon saajille kuin myös hoidon saajien, miten vanhuksen toimintakyky mitataan ja määritellään. Kustannukset vuositasona olisivat arviolta noin 3 mrd euroa, jos vanhustenhoidon olisi organisoitu kutakuinkin samalla tavoin kuin lasten päivähoito. Asiantuntijoiden mukaan ongelmia on myös koko vanhushoitojärjestelmän rahoitusmallissa (esim. mahdollisesti sosiaalivaikutuksen kautta "korvamerkitty" rahaa), sosiaali- ja terveyspalvelutuotannon laajuudessa (mm. yksityinen/julkinen, palvelu/kotiasuminen, vanhainkoti, terveyskeskussairaalan vuodeosasto, palvelusetelit), työvoiman saaminen/organisointi ja vastuutahosta (kunta/valtio/muu) päättämässä.

Sosiaali- ja terveysministeriön valmisteleva lakiluonnos vanhushoitoa on ensimmäisiä ko. lakeja Euroopassa. Luonnoksen mukaisesti vastuu lain mukaisesti palvelujen sekä muiden toimien järjestämisestä tulisi kunnalle. (vrt. Omaishoitolaki ja siinä ongelmana joidenkin kuntien kesken kauden loputtavat omaishoidontuen määrärahat – toivottavasti vanhushoidon rahoitusmalli on toisentyypinen!). Lakiluonnoksen mukaisesti jokai-

selle ikäihmiselle, jolla tarkoitetaan pääsääntöisesti 75-vuotta täyttäneet (Suomessa v. 2010 80-vuotta täyttäneitä jo 255 912 henkilöä!), tehdään ensin palvelutarpeen arviointi, sitten yksilöllinen palvelutai hoitosuunnitelma. Edelleen la- kiluonnoksen mukaan päätös palvelujen saamisesta pitäisi tehdä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä vastuuyksikköön. (Katso tässä yhteydessä oheinen taulukko 1.1 Sosiaalipalvelujen bruttokustannukset vuonna 2007).

Joidenkin mielestä sosiaalipalveluita ei pidä arvioida taloudellisin perustein, sillä heidän mukaansa palveluista saadun hyödyn arvoa ei voi mitata rahassa, joten kustannuksiakaan ei ole mielekasta arvioida. Yhteiskuntamme rakentuu kuitenkin ihmisten suorittavaan työhön, joten sellaisten abstraktioiden kuten sosiaalipalveluiden kustannusten selvittäminen voi olla jokin väylä eriarvoisuuden kitkemiseen maastamme. Vanhushoitokilunnon ei kuitenkaan poista ongelmia, jonka parissa omaishoitajat kamppailevat. Tällä hetkellä Suomessa arvioidaan olevan omaishoitajia noin 6 % koko väestöstä eli luku on noin 300 000 henkilöä (vuonna 2010 Suomessa oli noin 904 000 yli 65-vuotiaasta.) ja noin puolet omaishoitajista on eläkkeellä.

Minna Ekman

Kierrätysmaksuista väentöä Keravalla

Lassila-Tikanoja julkaisi 4.5. -11 kierrätysaseman vastaanottohinnaston, jossa ilmeni seuraavat hinnat: televisio ja monitori 20 euroa, kylmälaitteet ja sähköherrat 35 euroa, keskusyksikkö 20 euroa, kovalevy 15 euroa ja muistitikku yksi euro. Tämä palvelu oli aiemmin ilmaista.

Nähtyäni tämän hinnaston soitin Lassila-Tikanojalle tuotantopäällikkö Janne Kokkoselle ja tiedustelin, onko heidän ja Keravan kaupungin välistä sopimusta muutettu. Tuotantopäällikkö ei osannut sanoa sopimuksesta mitään. Muistutin häntä siitä, että on olemassa tuottajavastuu. Näitä tuotteita myyvät alan liikkeet ovat velvollisia otamaan kierrätykseen menevän tavara vastaan ja kierrätysmaksu sisältyy uusien laitteiden hintaan. Kunnissa, kuten Keravallakin asia on hoidettu niin, että kuluttaja voi viedä em. laitteet ilmaiseksi sovittuun paikkaan. Siksi edellä mainitut hinnat ovat mielivaltaista rosvousta.

Tämän johdosta olin myös yhteydessä Keravan kaupunkiin ympäristöasioista vastaavaan henkilöön. Hän kertoi etteivät tiedä kaupungin ja Lassila-Tikanojan välisestä sopimuksesta mitään. Juteltuam-

me kyseinen virkamies alkoi kuitenkin epäillä, että sopimus ehkä saataisi löytyäkin. Muisti alkoi palautua kun esitin, että asiasta tulee kunnallislipoliittinen keskustelu. Hän lupasi palata jatkossa asiaan ja ilmoittikin viikon kuluttua, että sopimus todella on olemassa. Muistutin virkamiestä tuottajavastuusta ja siitä, että kierrätysmaksu sisältyy uusien laitteiden hintaan, joka yleensä hoidetaan niin, että kuntalaisille varataan piste laitteiden jättämiseen. Keravan tapauksessa vastaanotto-sopimus on tehty Lassila-Tikanojan kanssa. Ryöstörähdys olisi kosketanut ennen eniten vähätuloisia ihmisiä. Lassila-Tikanoja olisi hyötynyt moninkertaisesti ottaen huomioon, että romumetallin hinta on noussut viime aikoina.

Viimeisin tieto on, että julkisen keskustelun johdosta kierrätysmaksuja ei enää peritä. Tämä oli Suomen Työväenpuolueen kunnallislipoliittinen voitto, vaikka meillä ei olekaan valtuustopaikkaa. Tämän johdosta STP:n arvostus on lisääntynyt. Tarkkailemme jatkossa kehitystä. Mielestämme kierrätystoiminnan tulee olla yhteiskunnan hallussa. On todettu, että hyvin organisoitu kierrätystoiminta voisi työllistää tuhansia ihmisiä. Näin olemme lähempänä kestävä kehityksen tavoitetta.

Abdullah Tammi

Kemiallinen sitominen pahoinpitelyn muotona

Psykykenlääkkeillä tuhottuja vanhuksia on paljon maassamme. Psykoosi- sekä uni- ja rauhoittavina lääkkeinä käytetyt bentsodiatsepiinit ja niiden tavoin vaikuttavat lääkkeet aiheuttavat jatkuvaa väsymystä, muistin ja älyllisten toimintojen heikkenemistä, kaatumisalttiutta sekä äykyä ja kumararyhtisyyttä. Vanhukset kestävät näitä lääkkeitä erittäin huonosti ja haittavaikutukset ovat yleisiä heillä. Muistisairautta tai dementiaa sairastavat kestävät näitä lääkkeitä vielä huonommin, kuin muistiltaan terveet vanhukset.

Psykykenlääkkeiden käyttö aiheuttaa haittavaikutuksenaan myös vihaisuutta ja levottomuutta. Aggressiivisuuden eli vihaisuuden syynä pidän psykykenlääkkeiden haittavaikutuksia. Hänellä on huono olo lääkehoidosta, ja hän yrittää kertoa siitä olemalla vihainen.

Hoitokokemukseni perusteella psykykenlääkkeiden hidas purkaminen johtaa vihaisuuden, väsymyksen ja jäykkyyden poistumiseen, ja vanhuksen muisti, puhekyky, älylliset kyvyt ja liikuntakyky paranevat.

Osaamattomuus vanhusten hoidossa etenkin lääkehoidossa on yleistä. Ongelmana on lääkäreiden ja hoitotyöntekijöiden geriatrisen lääketieteen ja gerontologisen hoitotyön eli vanhustenhoidon koulutuksen vähäisyys. Ongelmana on myös täydennyskoulutuksen vä-

Nykyisin arvellaan, että vanhuksen lääkitseminen tokkuraan vähentää henkilökunnan tarvetta. Sirkka-Liisa Kivelän esittämässä "huumeettomassa" mallissa ainakin puolet vanhuksista kävisi itse vessassa ja pysyisi omilla jaloillaan. Se edellyttäisi, että kuntoutukseen ja virikkeelliseen ympäristöön luomiseen tulisi olla henkilökuntaa. Lopputuloksena voisi olla, että henkilökuntaa tarvitaan vähemmän kuin lääkehoidoilla tuhottujen vanhusten hoidossa! KÄ/ Antero Nummiranta / Lähihoitaja

häinen määrä.

Kolmas iso ongelma on se, että kuka tahansa lääkäri saa hoitaa vanhuksia ja kuka tahansa lääkäri saa määrätä vanhuksille psykykenlääkkeitä. Lasten suhteen muille kuin lastenlääkäreille tai lasten psykiatreille tuskin pätkähtää päähänkään määrätä pienille lapsille psykykenlääkettä tai useita psykykenlääkkeitä samanaikaisesti. Lapset ja vanhukset kuuluvat lääkkeiden vaikutusten, haittavaikutusten, hajoamisen ja erityisesti suhteen erityisryhmiin.

Monissa vanhusten ympärivuorokautista hoitoa toteuttavissa palveluolosuhteissa ja ryhmäkodeissa on ryhdytty opiskelemaan ja toteuttamaan psykykenlääkkeiden vähentämistä. Muidenkin lääkkeiden tarvetta on tarkasteltu kriittisesti. Nämä palvelutalot ja ryhmäkodit osoittavat sen, että muutos johtaa vanhusten muistin, liikuntakyvyn ja virkeyden paranemiseen ja hoitotyön helpottumiseen.

Psykykenlääkkeet on vaihdettu muisteleminen, musiikkiin, liikuntaan, leipomiseen, TV:n

katselemiseen yhdessä, piirtämiseen, lehtien lukemiseen yhdessä ja moniin muihin toimintoihin. Vanhukset ovat rauhallisempia kuin lääkevaikutusten alaisina. Psykykenlääkkeiden haittoja pidetään maassamme virheellisesti jopa normaaliin vanhenemiseen kuuluvina. Luullaan, että jäykkyys, älyllisten kykyjen nopea menetys ja liikuntakyvyttömyys ovat normaaleja ainakin muistisairauksissa ja demensioissa, vaikka kyseessä on lääkkeiden haittavaikutukset.

Minun mielipiteeni on se, että henkilökuntaa eli käsiä tarvitaan todella paljon, jos lääkehaittoilla tuhotaan vanhusten kyvyt. Jos taas lääkehoito on asianmukaista ja vanhuksen elämään kuuluu normaaleja päivittäistoimintoja. Asunto ympärivuorokautisessa hoidossakin on kodinomaisen. Vanhusten kyvyt säilyvät siinä määrin, että henkilökuntaa tarvitaan vähemmän kuin lääkehaittoilla tuhottujen vanhusten hoidossa.

Sirkka-Liisa Kivelän artikkelista lyhensi: Antero Nummiranta

Ulkoistaminen uhka kansan hyvinvoinnille

Vuosia yritysten ulkoistamispolitiikkaa seuranneena ja lopulta itsen kouriin joutuneena, olen todella syvästi huolestunut Suomen kansan syvien rivien hyvinvoinnista. Suuri raha on ajanut pienen ihmisen todella ahtaalle, voisi jopa sanoa orjuuteen asti. Tässä on havaittavissa todella likaisen pelin ainekset, johon sekoitetaan halpaa työvoimaa tänä päivänä sumeilematta. Asiaan on puututtava mielestäni todella nopeasti, jotta voimme taata isiemme kovalla työllä rakentaman hyvinvoinnin säilymisen kansan etuoikeutena. Mielestäni vaarallisimpina muotoina ulkoistamisesta ovat kuntien peruspalvelujen ulkoistaminen mukamas kannattamattomana ja perustoimintaisiin sopimattomina. Kuitenkin joku nämä työt tekee ja loppupeleissä pienemmällä henkilöstömäärällä ja rahastaa vielä enemmän, kuin mitä kunta työntekijöilleen maksoi. Sitten vielä kehdataan sanoa kunnan kassan ammottavan tyhjyyttään.

Ay-liikkeen toimintapäivänä 29.9.-10 puhujat nostivat esiin harmaan talouden ja ulkoistamisen ongelman. Vaadittiin mm. että työntekijöiden tulisi ryhtyä Euroopan laajuisesti vastustamaan näitä toimia.

Piilotukea yrityksille

Rakennusallalla vallitseva urakoiden pilkkominen pienempiin osiin on todella pöyristyttävä tapa. Suuret rakennusfirmat pilkkovat urakat pieniin osurakoihin ja näitä tekemään palkataan monesti ulkomaisia yrityksiä, joiden henkilökunta suorittaa työt nälkäpalkalla, kun eivät paremmastakaan tiedä. Saman aikaisesti suomalainen ammattimies makaa kotona ja odottaa turhaan töitä. Kaiken huippuna on työn jäljen selkeä huononeminen kaikin tavoin. Rärkeimpänä muotona alihankinta yrityksen toiminnassa on lomautetun henkilöstön tilalla käytetty vuokratyövoima, ruuhkahuippujen purkamisessa. Tässä selvästi on käytetty yhteiskunnan varoja yrityksen pyrittämisessä. Ulkoistamisen yhtenä isona peikkona näen patkätöiden lisääntymisen. Ulkoistamisessa myös rahanjako muuttuu suoritetasolta omistaja ja sijoittaja tasolle. Palkkatyöläisen tulot sitä vastoin laskevat. Jotensakin nurinkurinen malli. Eikös se tärkein lenkki palvelujen tuottamisessa ole juuri se suoritettava taso?

Ulkoistamisen käsite

Valotan käsitettä ulkoistaminen Wikipediasta lainaamallaan pätkällä: "Ulkoistaminen tarkoittaa yrityksen osan tai tietyn osatoiminnan siirtämistä ostettavaksi ulkopuoliselta yritykseltä alihankintana. Ulkoistamisessa yritys siirtää aiemmin itse hoitamansa toiminnon ulkopuolisen yrityksen tuotettavaksi. Ulkoistaminen koostuu kahdesta peruselementistä. Ensimmäinen näistä sisältää ulkoistettavan toiminnon lopettamisen yrityksen sisällä ja milloin toimintoon liittyy siirrettäviä tuotantovälineitä, näiden myynnin. Usein ulkoistamiseen liittyy myös työntekijöiden siirtyminen ulkoistettavan toiminnon mukana. Toisen peruselementin muodostaa ulkoistettavan toiminnon suorittamista koskeva sopimussuhde."

Kaunisteltuna se voi näyttää hyvältä

Nopeasti ajateltuna ja asiaan perehtymättä ei kuulosta työntekijän silmissä kovinkaan pahalta. Työhän jatkuvat ja saan pitää saa-

vutetut edut eli minut siirretään vanhana työntekijänä uuden yrityksen palvelukseen. Työntekijöille kerrotaan yrityksen selkeyttävän organisaation toimintaa ja katsoeensa kaikkien osapuolien kanalta tämän olevan paras mahdollinen keino säilyttää kilpailukyky ja taata vanhoille työntekijöille mahdollisuus jatkaa tehtävissään. Kerrotaan vielä alihankintayrityksen kanssa tehdystä sopimuksesta joka takaa yrityksen kyseisen alan töiden jatkumisen 100% volyymilla muutaman vuoden ajan. Tämänkin jälkeen taataan vähintään 60% töistä tulevan yhden vuoden ajan, jonka jälkeen sopimuksen uusimisesta neuvotellaan vuosittain. Kuulostaa ihan hyvältä, eikä näytä edes kilpailua olevan, kun me kaikki nyt siirretyt työntekijät olemme samassa yrityksessä. Kyllä ne jatkosopimuksetkin meille tulevat, olemmehan alan todellisia huippuammattilaisia.

Kun totuus alkaa selvitä..

Mutta tässä kaikessa piilee se pieni mutta. Toisin sanoen jätetään kertomatta muutamia tosiseikkoja. Monella yrityksellä on jo hankittua henkilökuntaa jostain vastaavia tehtäviä hoitavasta yrityksestä, joka ulkoisti toimintaansa aikaisemmassa vaiheessa tai joka haluaa laajentaa markkinaosuuttaan uusilla toiminoilla. Yrityksen sisällä on jo muodostunut kulttuuri, millä yritys johdetaan ja työt tehdään. Tästä johtuen työt eivät välttämättä kaikilla tulekaan muodostumaan oimien odotusten mukaisesti. Alihankintasopimusta tehdessä määritettiin hinta, jolla työt tehdään. Asetettiin aikarajat, joissa on pysyttävä, että tehdyistä töistä selvittää ilman sanktioita, jotka leikkaavat sovittua rahamäärää. Pahimmassa tapauksessa antavat palvelut siirtäneelle yritykselle mahdollisuuden palkata toisia alihankkijoita.

Sieltä yli josta aita on matalin

Alihankinta yritys on laatinut oman henkilöstötarvekartoituksen jo ennen sopimuksen tekemistä. Yritys on myös määritellyt rahamäärän, joka sen on tehtävä työstä saatava. Monessa tapauksessa

alihankintayritys on ihan puhtaasti sijoitusyritysten usein jopa ulkoistamisten sellaisen hallussa oleva yritys, jonka tarkoituksena on tuottaa voittoa omistajilleen. Eikä näin ollen ole sitoutunut pitämään työntekijöidensä hyvinvoinnista ja jaksamisesta huolta. Tällainen sijoitus yritys kokeilee suomalaisen työaika ja oikeuskäytännön rajoja ja menee sieltä mistä aita on matalin.

Hallittu sekasorto - kauhun tasapaino

Ulkoistuksen tapahduttua onkin seuraavan kuvion vuoro. Yrityksessä tuntuu vallitsevan tietysi sekasorto. Kukaan ei tunnu tietävän, missä mennään ja mitä oikein tapahtuu. Yrityksen johtoryhmää vaihdetaan nopeasti, koska ostohetkellä johdossa ollut henkilöstö ei syystä tai toisesta osakkaan hallita tilannetta. Töiden sujumuuden ja osaamisalueen laajentamisen nimissä sekoitetaan yrityksen vanhojen ja uusien tehtäviä keskenään. Tällä saadaan henkilökunnan ajatukset sekaisin eli rakennetaan hallitulla sekasorrolla kauhuntasapaino.

Jatkuvia lomautuksia ja irtisanomisia

Eikä aikaakaan, kun huomataan henkilöstöä olevan aivan liian paljon nykyiseen työmäärään ja aloitetaan YT-neuvottelut henkilöstömäärän sovittamiseksi vallitsevaan työmäärään. Ensimmäisessä aallossa irtisanotaan kolmannes henkilökunnasta. Seuraavaksi otetaan

käyttöön lomautukset, koska jostain syystä henkilöstömäärä ei sitenkään takaa tasaista työmäärää koko henkilökunnalle. Hyvin pian kuitenkin huomataan henkilöstöä olevan aivan liian paljon edelleen ja aloitetaan jälleen yt-neuvottelut. Tässä toisessa aallossa irtisanotaan 20% henkilökunnasta. Lomautukset pyörivät koko tämän projektin ajan.

Alihankintayritykset polkemaan ruuhkahuippuja

Hyvin pian kuitenkin huomataan henkilökuntaa olevan liian vähän määrättyinä aikoina tekemään kaikki sovitut työt ja tässä vaiheessa otetaan alihankintayritykselle alihankintayritys purkamaan ruuhkahuippuja. Usein tämä alihankinta yritys on ns vuokrafirma, jonka listoilla on monia ko. yrityksestä irtisanottuja ihmisiä odottamassa töitä ja heitä sitten palkataan paikkaamaan huippuja. Palkkataso onkin sitten aivan muuta kuin vakituksessa työsuhteessa olevalla henkilöstöllä. Ammattitaidossakaan ei ole puutetta ja monesti jopa parempi, kuin kiinteällä henkilökunnalla.

Palkat alas - voitot ylös

Tällä tavalla toimien saadaankin alan palkkakehitys pysähtymään ja jopa palkkoja reilusti laskemaan. Samanaikaisesti alihankintaa käyttävä yritys nostaa palvelujen hintaa asiakassuuntaan alihankinta kustannusten kasvamisesta johtuen. Toisin sanoen pienentynei-

den palkkakustannusten ja palvelujen hintojen korotuksen johdosta yrityksen tulot kasvavat räjähdysmäisesti.

Työaika- ja työturvallisuuslaki historiaan

Tähän kaikkeen, kun töissä oleva ihminen on alistettu, niin pelko oman työpaikan säilymisestä saa ihmisen rikkomaan omaehtoisesti työehtosopimuksessa sovittuja lakeja ja toimimaan hyvän työverehengen vastaisesti. Käsite työajan pituudesta hämärtyy, rikotaan turvallisuus määräyksiä ja kyräily työpaikoilla lisääntyy. Tästä hyötyvät vain ja ainoastaan yrityksen omistajat.

Elämää ei voi rakentaa patkätöiden varaan

Irtisanotusta henkilöstöstä moni joutuu patkätökierteeseen. Huoli perheen pärjäämisestä kalvaa mieltä koko ajan, se kuluttaa ihmisen henkisesti aivan loppuun. Elämän rakentaminen varalle pohjalle on mahdotonta. En pidä ihmeenä mielialasairauksien ja vastaavien pitkäaikaisten stressioireiden räjähdysmäistä lisääntymistä. Pitkässä juoksussa iso osa työikäisistä on muuttunut patkätöläiseksi, jonka tulot riittävät juuri ja juuri perustarpeiden tyydyttämiseen. Minkälaisen elämän voi rakentaa tämän varaan? Jokaisen ihmisen on pystyttävä tuloillaan elämään normaalia elämää, johon kuuluu myös mahdollisuus vapaa-ajan viettoon.

Reijo Rytkönen
(toim. otsikointi)

Suomen irtauduttava EU-kahleista

Perustuslain vastaisesti ja vääryydellä Suomi liitettiin EU:iin. Pian tulee aika, että vääryys korjataan. Kuva otettu itsenäisyyspäivänä 2006

Voiko Euroopan Unionin jäsenvaltio olla sosialistinen? Unionin perustuslain eli Lissabonin sopimuksen mukaan ei voi olla. Lissabonin sopimukseen eli EU:n perustuslakiin on näet pysyvästi kiveen hakattu uusliberalistisen kapitalismin ideologia. Niin kauan kuin Suomi on EU:n jäsenvaltio, Stp tai mikään muukaan laitavasemmistolainen puolue ei voi siis käytännössä nousta valtaan. Itse asiassa edes oikeata sosialidemokratiaa - esimerkiksi Ruotsin jo kadonneen kansankodin mallia - ei ole enää tänä päivänä mahdollista toteuttaa.

Keskustelu EU:n velkakriisistä sekä äskeiset Suomen eduskuntavaalit hallitusneuvotteluineen kuvastavat hyvin EU:n autoritääristä luonnetta. Suomen hallituskoonpano määritteli EU:n linjan hyväksymisen tai hylkäämisen perusteella. EU-komissio, siis kourallinen vaaleilla valitsemattomia virkamiehiä, saa vuonna 2013 voimaan astuvan pysyvän vakausmekanismen (EVM) myötä vieläpä ennakkotarkastusoikeuden kansallisiin budjetteihin. Komissio toisin

sanoen asetetaan valvomaan uusliberalistisen kapitalismin puhtautta jäsenvaltioissa.

Demokratia alennustilassa

Vasemmiston ennennäkemätön kriisi kaikkialla Euroopassa on seurausta II maailmansodan jälkeisestä globaalista talouspolitiikan kehityksestä. Perinteiseltä vasemmistolta vietiin aseet kädestä, kun sodanjälkeistä Bretton Woods-järjestelmää sekä keynesiläisyyttä ryhdyttiin ajamaan 1970-luvulta lähtien alas ja tilalle istutettiin hiljalleen Milton Friedmanin oppien mukainen markkinaliberalismi.

Vaikka demokratia on koko itsenäisyytemme ajan ollut rajoitunut kapitalismin sallimiin rajoihin, on suomalainen demokratia siitä huolimatta tällä hetkellä ennennäkemättömässä alennustilassa.

Eduskuntavaaleissa äänestettään tosiasiaa siitä, ketkä armoitetut pääsevät toteuttamaan poliittikkaa EU:n asettamien tiukkojen ehtojen puitteissa.

Vasemmistoa siedetään, kunhan se suostuu noudatta-

maan samaa politiikkaa kuin oikeisto. Maamme eduskuntavastemisto on mukautunut tähän. Sdp ja Vasemmistoliitto ovat viimeisen parinkymmenen vuoden aikana olleet valmiita vaikka myymään mummons ministeriauton takapenkkipaikan tähden - kenttäväestä ja äänestäjistä piittaamatta. Puolueet lähtivät yhdessä kokoomuksen kanssa Paavo Lipposen sateenkaarihallitukseen reivaamaan Suomea EU-kuntoon leikkauksineen ja yksityistämisineen. Seuraukset ovat näkyneet kannatusluvuissa.

EU imperialistisena valtana

EU:n painostus Valko-Venäjää, Kuba ja muita edistyksellisiä maita kohtaan paljastaa unionin imperialistisen luonteen. EU-eliittiä häiritsee Valko-Venäjässä se, että se toteuttaa kansan enemmistön edun mukaista politiikkaa pitämällä kiinni itsemääräämisoikeudesta. Valko-Venäjä ei ole avannut talouttaan markkinaliberalismin oppien mukaisesti, vaan se on pitänyt avainsektorit valtion hallinnassa.

Valko-Venäjän anteesiantamatontyöntekijän silmissä on myös se, että maa ei ole mukana yhdessäkään imperialismien sodassa – toisin kuin sen intomielliset Nato-naapurit. Globaalista kapitalismin kieroutuneesta arvomaailmasta pahimpia sotarikollisia ylistetään demokratian ja ihmisoikeuksien soihutuina. Toisenlaisen kehityksen pyrkiviä puolestaan syytetään näiden oikeuksien polkemisesta.

Suomi on raskain kahlein sidottu EU:n kansanvallan vastaiseen ja imperialistiseen politiikkaan. Tämän hetken tärkeimpänä poliittisena tavoitteena pitäisi ehdottomasti olla irtautuminen unionista ja yhteisvaluutta eurosta.

Tommi Lievemaa

Mustia pilviä tulevaisuuden aamunkoitteessa

Autuaasti kuopattu Työministeriö on tehnyt työpoliittisessa tutkimussarjassa erinomaisen ansiokasta tutkimustyötä. Niistä Työvoima 2025 antaa hyvän näköalan vuosikymmenien päähän. Yksityiskohtaisimmat tiedot ulottuvat vuoteen 2030, mutta monet asiat ulottuvat vuoteen 2050 saakka. Virallisten tutkimusten suurin ongelma on politiikka, joka asettaa niille tavoitteet. Jos ja kun tutkitut faktat viittaavat tulevaisuudessa todellisiin vaikeuksiin, lukuja käsitellään tarkoituksenmukaisesti, että tuloksista huolimatta saataisiin julkisuuteen myönteinen viesti. Siksi tulevaisuuden odotuksia joko kauhustellaan tai kauhustellaan ennen muuta ns. yrittäjien taloudellista tarpeista riippuen.

Työvoima

Selkein tulevaisuuden kauhustelu on koskenut väestön ikääntymistä, josta eläkevakuutus on höpöttänyt yli kaksikymmentä vuotta. Se on valittanut väestön ikääntymisestä, eläkevarojen riittämättömyydestä, maksujen ja eläkeiän korottamisen välttämättömyydestä ja työssäoloajan pidentämisestä, vaikka sillä ei ole ollut mitään näyttöä valitustensa tueksi. Lopulta Tilastokeskus tuli eläkevakuutuksen avuksi. Syyskuussa 2009 se julkaisi vuoteen 2060 ulottuvan väestöennusteen. Ennusteessa ei ole muuta merkittävää kuin yli 64 vuotiaiden määrän lisääminen runsaalla 660 tuhannella (64 %). Se vedettiin hihasta, sillä ennuste on mahdollon syntyneistä ja vielä elossa olevien perusteella.

Väestöennusteen kannalta merkittävää on, että työikäisten määrä ei sanottavasti muuttunut. Niinpä 2050 heitä on 3,5 miljoonaa. Jos väestöstä huolehtiminen pysyy entisellään, niin työvoimaa on saman verran kuin nykyin, 2,6 miljoonaa (74 % työikäisistä). Mikäli väestöstä huolehdintaan siten kuin Työvoima 2025 edellyttää, työvoimaa olisi 2,9 miljoonaa henkeä (83 % työikäisistä). Näin meillä on jatkossakin käytettävissä 4,6–5,1 miljardia työtuntia.

Tuotanto

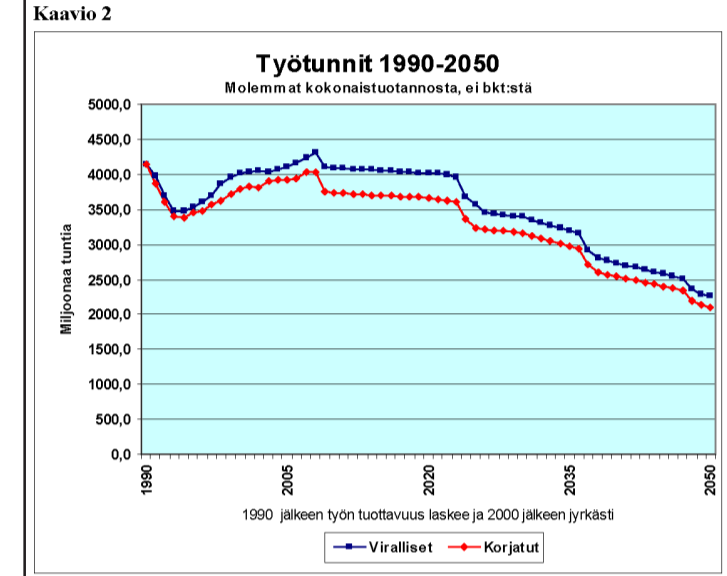
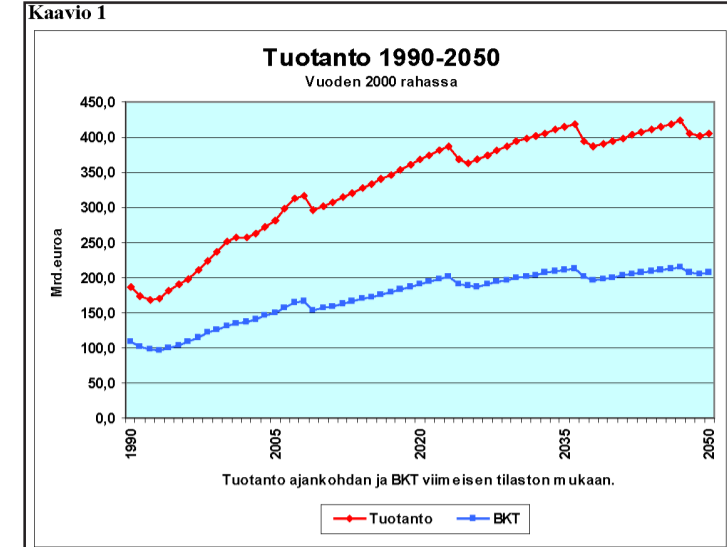
Työministeriön Työvoima 2025 selvityksen aineistossa tuotannon ja investointien todennäköinen kehitys toimialoitain on tutkittu ja selvitetty niin perusteellisesti kuin mahdollista. Sen mukaan tuotanto (2000 hinnoin) kasvaa ensin kymmenisen vuotta 2 sitten 1,7 ja lopulta enää prosentin vuodessa. Tuotannon määrällisen kasvun las-

kemisessa on ongelma, kun viralliset tahot laskevat tuotannoksi bruttokansantuotteen (bkt), joka on todellisesta koko tuotannosta vajaa puolet. Yli puolet eli kaksi kertaa vuodessa vaihtuva varasto on noiduttu olemattomiin.

Mikäli kaudella 2011–50 tuotanto kehittyy tasaisella trendillä hieman selvitystä paremmin, niin kasvu olisi 74 prosenttia, keskimäärin 1,8 prosenttia vuodessa. Ennusteen mukaan olisi vain 59 prosenttia, keskimäärin 1,5 prosenttia vuodessa. Mutta kasvu voi jäädä myös sitä hennomaksi esimerkiksi 47 prosenttiin, keskimäärin 1,2 prosenttiin vuodessa. Viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana oli kaksi lamaa, mutta jos lamojen sykli lyhenee (globaalin finanssikeinotuksen, tuottavuuden tuotantoa nopeamman ja työttömyyden kasvun, suhteellisen liikatuotannon ja kulutuskysynnän hiipumisen vuoksi) lamojen voi olla hyvinkin kolme. Silloin kasvu todennäköisesti jäisi katastrofaaliseen 36 prosenttiin, keskimäärin 0,9 prosenttiin vuodessa.

Pitkällä aikavälillä kokonaistuotannon ja bkt:n määrät eroavat merkittävästi toisistaan samoista kasvuluvuista huolimatta, sillä sama prosentti on määränä enemmän sadasta kuin viidestäkymmenestä. Siksi kokonaistuotannon määrä kasvaa nopeammin kuin bkt:n määrä. Tässä sillä ei lopputuloksen kannalta ole vaikuttavaa merkitystä, kun myös työn tuottavuus molemmissa laskentatavoissa eroavat vastaavalla tavalla.

Työvoima 2025 selvityksen suurin ongelma on työn tuottavuus. Sen perusteena on aina bkt, joka korreloimattomana tilastona johtaa harhaan, kun se lisäksi leikkaa yli puolet tuotannosta olemattomiin. Vuona 2005 tuotannosta lei-

kattiin 51,8 prosenttia, mutta 2009 merkittävästi enemmän eli 55,2 prosenttia, joten leikkauksella oli selvä vaikutus bkt:n ja työn tuottavuuden määrään. Tässä tuotanto on aina leikkaamaton kokonaistuotanto. Siten, jos halutaan, "välituotteen" jne. leikkauksen suuruus on vakio.

Tuottavuus.

1980-luvulla työn tuottavuus, tuotanto jaettuna työtunneilla, kasvoi keskimäärin 5,0 prosenttia vuodessa. 90-luvulla kasvu hidastui 4,8 prosenttiin, mutta niin sanotun it-kriisin vuoksi se romahti 2000-luvun alussa 2,2 prosenttiin. Täten kaudella 1980–2010 työn tuotta-

vuus kasvoi 170 prosenttia, keskimäärin 5,7 prosenttia vuodessa.

Työn tuottavuus on kapitalisteille henki ja elämä. Siksi sen nostamiseksi tehdään kaikki mahdolliset temput. Lisätään ja kehitetään uusia patenteja, lisätään tekniikkaa, vähennetään työn fyysistä rasittavuutta, mutta lisätään työn vauhtia ja sen henkistä rasittavuutta, muutetaan työaikoja ja kehitetään työn valvontaa muuttamalla organisaatioita sekä logistista tekniikkaa – sanalla sanoen lisätään palkkatyöläisten työn voimaperäisyyttä, riistoa.

Ottaen huomioon muutuneet olosuhteet kaikesta huolimatta voidaan arvioida, että tuotta-

vuuden kasvu olisi todella heikkoa, vuosittain vain 2,2 prosenttia. Siitä kertyisi neljäskymmenessä vuodessa kumulatiivisesti tuottavuuden kasvuksi 139 prosenttia. Se olisi kumulatiivisesti keskimäärin 3,5 prosenttia vuodessa eli 38 prosenttia heikompi kuin edellisen kolmenkymmenen vuoden tuottavuus.

Työllisyys.

Tämänkaltaiset eväät tulevaisuudelle ovat suorastaan kammatavat. Mikäli työvoimalla on työtunteja vain 4,6 miljardia tuntia, silloinkin työttömyys räjähtää käsiin. Jos 2050 mennessä tuotanto kehittyy selvitystä paremmin ja olisi 526,5 miljardia euroa (+74 %) ja työn tuottavuus 193 euroa tunti (+139 %), niin työtunteja tehtäisiin 2,7 miljardia. Näin työttömyys olisi 1,9 miljardia tuntia ja 41 prosenttia. Mutta jos tänä aikana lamoja on kolme, silloin parhaassa tapauksessa tuotanto kasvaa 59 prosenttia, johon tarvitaan 2,3 miljardia työtuntia ja työttömyys olisi 2,3 miljardia tuntia ja 50 prosenttia!

Lopuksi.

Lienee sanomattakin selvää, että moisia näköaloja on vaikea edes kuvitella. Niiden edessä jokainen porvarillinen asiantuntija hyppää vähintään seinälle ja kurkkutorvi levällään huutaa – ei pidä paikkaansa, mieletöntä hullun houretta. Mutta millä voisi osoittaa, että uusilla innovaatioilla, joita ei edes ole näköpiirissä, on katetta. Sekin pitää osoittaa, että uusi maaprandi, jota sitäkään ei edes ole olemassa, voisi myönteisesti vaikuttaa tuotantoon.

Ohessa olevat kaaviot antavat havainnollisen kuvan hidastuvien kasvu-urien merkityksestä ja todellisesta kestävyysvajeesta. Niissä heijastuvat kansalaisten suojaattomuus globaalin suurpääoman riistoa vastaan. Kapitalistinen yhteiskunta markkinatalouksineen ajautuu umpikujaan. Siksi ja ennen perusteellisempia uudistuksia on erottava EU:sta, eurosta sekä luovuttava tavaroiden ja pääomien vapaasta liikkumisesta. On varauduttava myrskyyn, jota ennustavat tulevaisuuden aamunkoitteessa näkyvät mustat pilvet.

Kai Kontturi

..Kun Conventum muuttui investointipankista ryövääjäksi..

jatkoa sivulta 3

Toinen koski sisäpiirikauppoja ennen Pohjolan Conventum-ostoa. Hovioikeus katsoi, että "sisäpiiritiedon väärinkäyttö on ollut törkeä" ja siitä seurasi kuuden kuukauden ehdollinen vankeustuomio 1,5 vuoden koeajalla.

Arctosin ja OP-Investin osto oli ollut Thominvestille 4 milj. euroa ja Pohjolan ostaessa Conventumin se oli kasvanut 80 miljoonaksi euroksi.

Pohjolan kurssi 2,5-kertaisui ennen kuin OKO sen osti v. 2005. Conventumin omistajat olivat saaneet Conventumista maksun Pohjola-osakkeina joten 270 milj. euroa kasvoi 675 milj. euroksi. Jouhkien Thominvestin osuus tästä oli vajaa kolmannes, jos he omistuksen olivat pitäneet. 4 miljoonaa oli kasvanut yli 200 miljoonaksi, ehkä vähemmäksi, jos osuuksia oli myyty. Fagnäs puolestaan käytti saamisiaan Taaleritehtaan perustamiseen Kluuvikadulle. Se on tarkoitettu varakkaimpien omaisuuden hoitoon ym.

Mutta Conventumin romah-

duksen tappiot jäivät Heliövaaralle ja Pohjolalle hoidettaviksi, kun alkuperäiset omistajat olivat hypänneet uppoavasta laivasta. Conventumista tuli Pohjolalle riippakivi, joka ajoi sen OKO:n ja OP-ryhmän syliin.

Conventumin alasajo

Conventum ajettiin Pohjolan toimitusjohtajan Eero Heliövaaran ja Conventumin puolelta Hannu Linnoinen toimesta alas siten, että konserni ja sen pääyhtiö, joka omisti pankkiiriliikkeen ja muut konsernin yhtiöt, ajettiin selvitystilaan helmikuussa 2003. Conventum Oyj:n nimi muutettiin alasajoa varten Pohjolan Hallintopalvelu Oy:ksi. Se ja konserni lakkautettiin vuoden 2004 alussa.

Menetykset olivat 250 milj. euroa, mistä Pohjola sai ainakin noin 50 milj. euroa verotuksessa takaisin. Jäljelle jäi tappiollinen Conventum Pankkiiriliike, joka lopetti toimintansa liiketoiminnan myytiin 30.9.2004. Siitä tuli tämä Kaivokadun PL-hallinto Oy, alun perin Arctos Securities.

Minulle aiheutettu vahinko

Kohdallani kävi niin, että Helsingin

verotoimisto muutti yllättäen verotuksen virheelliseksi v. 2003 lopulla. Sen seurauksena olin v. 2004 alussa tilanteessa, että verottajan tulkin mukaan en voi vähentää hankintamenoja, jotka ajoittuvat vääriä vuodelle. Olin veroansassa, joka merkitsi 430 000 euron liikaverovaatimusta kun verotus oli ajoitettu väärin. Voitin sen, kun hallinto-oikeus 3 ½ vuoden kuluttua kumosi väärin verotuksen.

Pelkäsini kuitenkin pahinta. Tiedossa on, miten verottaja ajoi yrittäjiä ja ihmisiä nurin 1990-luvun lamassa. Yritin pienentää kustannuksia, että selviytyisin ja siirsin varani Conventum Pankkiiriliikkeen. En aavistanut, missä tilanteessa se oli. Pidän sitä petoksena, ettei sanottu.

Pankkiiriliike käytti sitten erikoisia menettelyitä. Mm. se peri maksut ja lähetti laskut vasta jälkepäin. Käytännössä se otti määrävallan varoista. Sopimuksissa luki, että pankkiiriliike on lainkiittäjä ja silti asiakasta käsiteltiin velallisenä. Asiakas ei ole velkaa pankkiiriliikelle vaan kyse on asiakkaan varoista. Välittäjä antoi jatkuvasti väärää tietoa eikä vastuis-

taan selvää eikä asioita voinut hoitaa. Sitten välittäjä otti varat perustelunaan sulkeminen. Asia tulee tutkia epäilynä kavaltamisesta. Se tarkoittaa, että välittäjä ottaa rahat ja arvopaperit. Se tapahtuu oman käden oikeudella ilman perintälain tai ulosottolain mukaista menettelyä tai tuomioistuimen päätöstä.

Asian olen kauan sitten vienyt keskusrikospoliisille tutkitavaksi epäilynä kavalluksesta ym. mutta poliisi ei ole käynnistänyt esitutkintaa. Rahoitustarkastus, nykyinen Finanssivalvonta, ei ole suostunut puuttumaan pankkiiriliikkeiden toimintatapaan näissä asioissa. Vastavaa varojen tililtä ottamista ovat tehneet eri pankkiiriliikkeet.

Tässä asiassa kuten muissakin vastaavissa tuomio on annettu käräjä- ja hovioikeuksissa asiakkaiden vahingoksi. Velkomisia on pankkiiriliikkeiden hyväksi ulotettu sivullisiin, kuten tässä ja määrätty varattomia maksamaan korvauksia kuten tässä entiselle pankkiiriliikkeelle, nykyiselle Kaivokadun PL-hallinto Oy:lle.

Näiden asioiden käsittelyssä tuomioistuimet ovat ottaneet lähtökohdaksi, että asiakas on asian-

osainen, joten tämän kertomusta ei oteta lähtökohteisesti huomioon. Prosessit tulevat myös valtavan kalliiksi. Tässä Kaivokadun PL-hallinto Oy-asiassa asianajaja Conventumin puolesta on Matti Hutunen, joka on perinyt tähän mennessä noin 140 000 euroa. Kaivokadun PL-hallinto Oy on ollut Pohjola Pankin omistuksessa syksystä 2005 ja on oikeusprosessien takana entisen Conventumin puolesta asiakasta vastaan.

Sijoittajan vastuun tulee tarkoittaa niitä suursijoittajia ja investointipankkeja, jotka ottavat rahat mistä saavat ja vierittävät vahingot muille. Sijoittajan vastuun tulee koskea myös pankkeja, jotka ovat antolainauksessaan sijoittajia. Osakesäästäjät ja omia varojaan tallettavat ja sijoittavat ja asiakkasijoittajat tulee sen sijaan saada sijoittajan suojan piiriin, sillä nyt asiakkaat ovat lain suojaattomia.

Ei ole mahdollista saada ratkaisua finanssikriisiin ellei aleta puuttua alan vääränlaiseen toimintaan.

Vappuna työkansan yhtenäisyys

Suomen Työväenpuolu STP:n puhevuoron työväen ja opiskelijain juhlassa rauhanpatsaalla esitti **Pekka Tiainen**

Vuoden 2011 eduskuntavaalit oli vat hätähuuto ja protesti, kun kansaa ei kuunneltu. Miten Suomen Työväenpuolueen kautta protesti käännetään tuloksiksi demokraattisten tavoitteiden ja muutoksen puolesta.

Kansan protesti kanavoitui eduskuntavaaleissa Perussuomalaisten kautta, koska ihmiset halusivat muutosta ja tässä nähtiin mahdollisuus vaikuttaa. Tilanne asettaa Perussuomalaisille suuren haasteen. Integroidaanko puolue tukemaan noudatettua linjaa, suljetaanko osa Perussuomalaisista vallankäytön ulkopuolelle vai tehdäänkö politiikkaan muutoksia, joilla on merkitystä, on edessä oleva kysymys. Ratkaiseva kysymys on, onko tämä käänne piste, joka avaa suunnan työväen ja demokraattisen liikkeen nousulle.

Asiaa ei tule tarkastella niin, että jos uudistuksia ja parannuksia ja menestyksiä ei saada aikaan, se olisi hyvä asia. Kansan protestin ruttaminen, alas lyöminen, olisi hyvin väärä suhtautumistapa. Työväen ja demokraattisen liikkeen kannalta on tarpeen ajatella niin, miten tämän protestin avulla voidaan saada tuloksia työn ja toimeentulon puolesta. Tarvitaan tulojen uusjako ja että ihmisillä on oikeus työhön ja toimeentuloon ja huoliin ympäristön tilasta voidaan vastata. Siksi tarvitaan sosiaalinen ja vihreä uusjako, jossa vihreyttä ei käytetä työllisyyttä ja toimeentuloa vastaan vaan yhdistetään täystyöllisyys ja ympäristötavoitteiden edistäminen sekä tasa-arvoisemmalla tulonjaolla huolehditaan kaikista pienemmällä ympäristökuormituksella. Oikeudenmukainen osuus kansantulosta kaikille työtätekeville ja pienituloisille on keskeinen kysymys.

Päinvastoin on tärkeä vaikuttaa asioihin siihen suuntaan, että politiikkaan saadaan aikaan kansan edun mukaisia muutoksia ja pääkyseminen on kampanjoita työväen ja demokraattisten tavoitteiden puolesta etsimälle niille tukea ja rakentamalla kansanliikettä niiden puolesta ja samaan aikaan arvostella, jos tehdään huonoja päätöksiä.

On tarpeellista ottaa kantaa siihen, miten vaalitulosta on käsitelty. On erittäin paha virhe leimata Suomen perussuomalaisia kansainväliseen äärioikeistoon. Pahimissa ylilyönneissä on leimattu jopa natseihin ja vielä kansainvälisessä lehdistössä. Tällainen leimaaminen osoittaa, ettei tunneta, mistä on kyse. Leimaaminen ei ole edes ylilyönti, vaan Suomen kansaan kohdistettu syytös. Demokraattinen työväenliike sanoutuu irti tällaisesta leimaamisesta. Väärä reagointi osoittaa eliitin erkaantumista kan-

Vaaliarviot, työväenliikkeen yhteistyön- ja toimeentulon kysymykset olivat aiheina vappupuheissa. Julkaisemme tässä Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistyksen järjestämässä työkansan ja nuorison vappujuhlassa rauhanpatsaalla Hakaniemenrannassa pidetyt puhevuorot. Vappua juhlettiin eri puolilla maata. Myös vuoden 1918 punasotilaiden muistomerkeillä ja haudoilla järjestettiin muistohetkiä. Takasivulla Markku Niemisen ja Jorma Talikan puhevuorot.

sasta ja sitä, että kansaa ei ole kuunneltu eikä haluta kuunnella.

Suomessa Perussuomalaisten äänestäjät ovat demokratiaa ja kansanvaltaa kannattavaa Suomen kansaa, joka haluaa muutosta ja joista merkittävä osa on työväenliikkeen ja myös aiemmin Suomen kansandemokraattisen liikkeen tukijoita. Tehdään äärimmäisen väärin, jos protestissa ilmenevän huolen vaikutus mitätöidään. Pettymys johtaa myös pettymykseen demokraattiseen vaikuttamiseen. Emme halua tuottaa tätä pettymystä, vaan että voisimme rakentaa Suomen kansalle parempaa tulevaisuutta työn, toimeentulon ja rauhan turvaamiseksi.

Siksi on erityisen tärkeää työkennellä niiden asioiden puolesta, joihin Suomen kansa odottaa ratkaisuja. Se myöskin vähentää mahdollisuutta vaalien tuloksen kääntämisestä kansaa vastaan toteuttamalla väriä leikkauksia, jättämällä tekemättä korjaukset toimeentuloon ja työllisyyden edistämiseen ja avoimilla takauksilla muiden maiden velkoihin. Rasismin viljely on tapa kääntää huomio pois tällaisista kysymyksistä kuten myös perussuomalaisten leimaaminen väärin perustein.

Demokraattisia ja työväenliikkeen tavoitteita edistää, kun nostetaan esiin yhteisiä tavoitteita ja toimitaan niiden puolesta ja tällä tavalla vahvistetaan demokraattista työväenliikettä ja kansanvaltaa. Tässä ollaan käänne pisteessä, jossa ollaan valitsemassa tuleva suunta.

Samaan aikaan kun on tärkeää, että suhtaudutaan perussuomalaiseen protestiin tervetulleena, on tärkeä rakentaa kansalais-toimintaa ja toimintaa työpaikoilla työn, toimeentulon, kansanvallan ja tärkeiden vihreiden ympäristötavoitteiden puolesta.

Ulkomaalaisvastaisuus ei kuulu työväenliikkeeseen. Maahanmuuttopolitiikkaa on tarpeen arvostella silloin, kun ei huolehdi, että työttömät saavat työtä ja ihmiset toimeentulon. Tässä on tärkeä korostaa, että samalla kun vaadimme työttömille työtä, vaadimme työtä myös Suomessa asuville ulkomaalaisille täällä Suomessa taisteluun ja sovituihin työehtoihin. Ulkomaisen työvoiman käyttö halpatyövoimana ja työehtojen heikentämiseen ei ole hyväksyttävää. Massamainen maahanmuutto ei ole nykyisen masatyöttömyyden oloissa perusteltua, koska asioita ei kyetä hoitamaan eikä haluta hoitaa. Samalla kun sanomme tämän, työskentelemme kaikin tavoin Suomeen muuttaneiden etujen ja oikeuksien puolesta keskeisenä se, että kaikki saavat työtä. On tärkeää korostaa, että minkäänlaista suomalaisten syrjintää työpajoilla ja muualla yhteiskunnassa emme hyväksy, vaan puolustamme Suomen kansan etuja ja oikeuksia. Sen rinnalla huolehdimme, että maahanmuuttajia ei kohdella huonosti ja väärin. Tähän on tärkeää lisätä, että demokraattinen työväenliike puolustaa samoin suo-

menruotsalaista kulttuuria rikastuttavana osana rakasta Suomeamme.

Työväen ja demokraattisen yhteistyön rakentaminen on ratkaiseva avainkysymys. Suomen Työväenpuolue perustettiin ensimmäisen kerran heinäkuussa 1899 sen jälkeen, kun Venäjän tsaari oli antanut helmikuussa sortomanifestinsa.

Siinä kumottiin Suomen autonomia, joka teki Suomesta kansakunnan kansakuntien joukossa kuten autonomian hyväksynyt Aleksanteri I lausui Porvoon valtiopäivillä 90 vuotta aikaisemmin Suomen sodan jälkeen. STP oli Suomen ensimmäinen työväenpuolue ja se kasvoi sitten työväenliikettä ja Suomen kansaa laajasti kokoavaksi liikkeeksi. Sillä oli parhaimmillaan enemmistö kansanedustajia. Nimi oli muutettu. Se sitten hajosi kansalaisodan seuraamuksena. Silloinen ohjelma on useilta keskeisiltä osiltaan toteutettu, vaikkei kaikessa. Tulokset osoittavat yhteistyön voiman.

Sotien jälkeen muodostettu Suomen Kansan Demokraattinen Liitto, SKDL, oli Suomen työväenpuolueen perillinen kuitenkin niin, että pohja paljon laajeni. SKDL:n kohtaloksi tuli hajoaminen 1980-luvun alussa. Kahtiajako enemmistöön ja vähemmistöön kullutti sen kun toimintaa ei kyetty järjestämään yhteisten tavoitteiden pohjalta erilaisuus monissa asioissa hyväksyen. Vanhan Suomen Työväen puolueen ja Suomen Kansan Demokraattisen Liiton työn jatkajaksi yhteistyön rakennetta parantamalla kehitämme tänään Suomen Työväenpuolue STP r:ptta

Sodan - ja fasisminvastainen työ ry:n edustajana puhevuoron käytti **Juhani Valo**

Vappu on työväenluokan kansainvälinen juhla - ja taistelupäivä. Työväenluokamme taistelee rauhan puolesta - sotaa vastaan, olemme puolueellisia, rauhan puolesta. Tänä päivänä oikeisto, kuinka tahansa termi määritelläänkin, on voittanut kansoja puolelleen Euroopassa tämän vuosituhannen ajan, eikä työväenliike, ammattiyhdistysliikkeestä puhumattakaan, ole hajanaisuutensa vuoksi kyennyt vastaamaan siihen par-

lamentaarisin keinoin. Samaan aikaan yhdessä näiden valtaannousseiden muukalaisivhapopulistiryhmien edustamien äärioikeistolaisten kanssa, niiden, missä köyhä laitetaan potkimaan toista köyhää, ovat kansan elinvoimaa riistäneet sotaisat, NATOa kannattavat uusliberalistit, joille pääoma on kaiken määrä ja mitta.

Sodan ja Fasismin vastainen Työ on joukkorajajärjestönä mukana rakentamassa yhteistä sodan ja fasisminvastaista rintamaa, jotta fasismin uhka saadaan torjuttua ja uudet sodat estettyä.

Työväenliikkeen hajanaisuuden on päätyttävä, rauhaa rakastavan työkansan etu vaatii vastavoimaa oikeistolle ja raha- ja sotakiikkoiselle ase-eliitille. Miksi vanha työväenliike hajosi, jakautui, se kiinnostaa meitä vain samojen virheiden välttämiseksi, ei muuten. Olkoon menneet menneitä. Suomessa työväenpuolueiden eduskuntavaaleissa 2011 yhteensä saamat 12927 ääntä eivät riitä vastavoimaksi Suomen kansaa riistäväälle, tunteettomalle sotahaukkajoukko. Toverit, meidän kaikkien on tehtävä yhteistyötä, rivien on yhdistyttävä uskottavasti, vain siten meidät otetaan vakavasti, vain siten voimme estää Suomen luisumista NATO:n kuolemansyleilyyn.

Lähtekäämme siis välittömästi, keskinäisessä yhteistyössä, uhrauksistakin välittämättä, rakentamaan nykyiselle kansojen alistamiselle vastavoimaa. Ottakaamme oppia ja rakentavat puolet vanhasta Suomen Kansan Demokraattisesta Liitosta, SKDL:sta.

Toimintaideanamme olkoot yhteiset, maailmanrauhaa edistävät, antifasistiset tavoitteet, jotka on yhdessä rakennettu, muodostakaamme konkreettinen vastavoima uusliberalistiselle talousjärjestelmälle ja sen tukijoille. Tässä vasemmiston yhteistyössä mukanaolevilla

järjestöillä ja ihmisillä ovat omat näkemyksensä ja tavoitteensa ja niitä kunnioitakaamme. Yhteistyön voima ei perustu yhdenmukaistamiseen ja vallan keskittämiseen vaan erilaisuuteen ja yhteisten tavoitteiden nostamiseen pitämällä samalla erilaisuutta arvokkaana. Tarkoituksenamme on toimia työväen, toimihenkilöiden, eläkeläisten, prekariaatin, antifasistisesti ajattelevien, rauhantahtoisten ihmisten joukkovoimaisena yhteisrintamana. Toistan, jokainen tällä tavalla ajatteleva järjestö, yksityiset henkilöt, me kaikki toimimme rauhan puolesta sotaa vastaan.

Tavoitteittemme peruslähdekohta on muodostaa toimiva työväen ja demokraattinen liike, joka on Suomen kansan puolesta, mutta ei kansallisasistisesta. Kansainvälisyytemme rakentuu kansojen, ihmisten, oikeuksien tasapuoliselle kunnioittamiselle. Marxismi-leninismi on yhä tänä päivänä toimiva filosofia, mutta Lenin itse ei painottanut sokeaa dogmaattisuutta eikä ryhmäkuntaisuutta yhteisten päämäärien edessä.

Me emme siis halua perustaa uutta sirpalepuoluetta, me haluamme hajanaisen vasemmiston muodostavan yhteistyöjärjestön. Sodan ja Fasismin vastainen Työ haluaa toimia osana kokonaisuutta, osana työväen rauhan puolesta toimivaa joukkoliikettä. Mikä yhdistyneen, joukkovoimaisen työväenliikkeen nimeksi tulee, on toisarvoinen asia, me olemme kylästyneet ryhmäkuntaisiin skismoihin, hajaannukseen, erillisiin vappujuhliin ja -marsseihin, me vaadimme vasemmiston, niin puolueiden kuin järjestöjen, yhteistyötä.

Emme halua hajottaa, haluamme rakentaa, emme havittele valtaa uudessa työväenliikkeessä, mutta me emme ole yksin ajatuksinemme.

työväen ja toimeentulon puolesta

Iranin Kommunistisen Puolueen keskuskomitean vapputiedonannon esitti sen Suomen jaoston puheenjohtaja Nowzar Nazari.

Iranin työväenluokalle kuten koko maailman työväenluokalle toukokuun ensimmäinen päivä on symboli työväenluokan valvutuneisuudesta ja heidän tietoisuudestaan omista elinolosuhteistaan, symboli heidän luokkataistelulleen, heidän vapautumiselleen sorrosta ja kapitalistisen järjestelmän riistosta.

Työläiset ympäri maailman ilmoittavat tänä päivänä kapitalistisen järjestelmän tulevasta kaatumisesta järjestäen mielenosoituksia kaduilla osoittaen siten kansainvälistä solidaarisuutta keskuudessaan ja johtaessaan maailmanlaajuisia taisteluita. Tänä vuonna Iranin työväenliike on todistamassa Vappua uusissa poliittisissa olosuhteissa niin alueellisesti kuin kansainvälisesti. Kehittyneissä kapitalistisissa maissa seurauksena finanssikriisistä, se näkyy hyökkäyksinä työläisten ja

ma työelämän välttämättömien uudistusten läpikäymiseen löytyy työntekijöiden yksituumaisuudesta työpaikoilla, ammattiosastojen uudesta aktivoitumisesta vaikuttamaan ei pelkästään suoraan työehtojen valvontaan vaan myös parannusten vaatimiseen kuntatasolla. Nyt on uuden yhteisrintaman rakentamisen aika.

Ensimmäiseksi, eroon sotapolitiikasta. Suomen on irtaannuttava Nato-liittolaisuudesta. Uusien ja päätettyjenkin aseiden hankinnat tulee keskeyttää. Aseiden viennistä tulee luopua. Tuomitsemme imperialistisen puuttumisen Libyan sisällissotaan. Suomen on vetäydyttävä Afganistanista.

Toiseksi, irti Euroopan Unionista. Suomen ei tule osallistua Portugalin, Kreikan tai minkään muunkaan maan pankkien ja sijoittajien rahojen pelastamiseen.

Kolmanneksi, ihmisille on turvattava riittävän suuruinen toimeentulon perustaso, vähimmäispalkaksi 1680 euroa kuukaudesta kokoaikatyöstä, joka merkitsee noin 10 euron vähimmäistuntipalkkaa. Viikkotyöaika on lyhennettävä 35 tuntiin ansiotasoa alentamatta. Eläkeikä tulee laskea siten, että 60-vuotiaana on mahdollisuus siirtyä täydelle eläkkeelle.

Neljänneksi, työkansan tarpeiden ja yhteiskunnan kaikin puolin kehityksen demokratisoimiseksi on toteutettava talouden keskeisten toimintojen kansallistaminen ja huolehdittava mahdollisimman laajan elintarvikeomavaraisuuden säilymisestä Suomessa.

yhteiskunnan heikoimpien elintason heikentämiseksi ja yhteiskunnallisten palvelujen leikkaamiseksi. Kriisi ilmenee massiivisina lakkoliikkeinä ja alipalkattujen yhteiskuntakerrosten kasvuna.

Alueellisella tasolla käynnissä olevat vallankumoukselliset kannannukset Pohjois-Afrikassa ja Keski-idässä ovat myötävaikuttaneet nykyisen poliittisen kriisin laajenemiseen myös Iranissa. Nämä kannannukset, erityisesti kapitalismin vastaiset, ovat kaataneet vuosikymmeniä maataan hallinneita diktaattoreita ja järjestyttäneet alueen imperialistisia rakenteita. Työläisten joukkoliikkeet kehittyneissä läntisissä teollisuusmaissa johtuen kärjistyvästä talouskriisistä ja uusliberalistisen ideologian täydellisestä epäonnistumisesta ovat inspiroineet vallankumouksellisten liikkeiden nousua alueellisesti myös Pohjois-Afrikassa ja Lähi-idässä.

Iranissa hallituksen vallankumouskaartien ja hallitsevan klinin kykenemättömyys lievittää taloudellista ja poliittista kriisiä, tehotomuus pitää kurissa vallankumouksellisia joukkoja ja hallituksen eristäytyminen kansainvälisistä yhteyksistä ovat kaikki heikentäneet hallitsevan klinin kykyä ymmärtää valtiollista kriisiä. Samaan aikaan huononeva taloudellinen tilanne, koko ajan kasvava työttömyys ja köyhyys, hintojen nousu ovat rakentaneet ilmapiiiriä työläisten joukkoliikkeille. Viime kuukausien lukuisat mielenosoitukset, massamielenosoitusten uusi nousu, joka kulminoitui helmikuun 14. kollektiivisena kieltäytymisenä maksaa veden, sähkön ja kaasun nousevia hintoja, on selvä osoitus yhteiskunnassa vallitsevasta tyytymättömyydestä. Nämä tapahtumat ja niiden seuraukset panivat Iranin työväenluokan historialliseen vastuuseen ja antoivat ennennäkemättömän merkityksen tämän vuoden Vapunpäivän tapahtumille ja toiminnalle Iranissa.

Ensimmäinen aalto joukkoliikkeiden nousussa tapahtui vuonna 2009, mikä kesti noin 6 kuukautta. Ne eivät edistyneet, koska työläiset eivät liittyneet niihin riittävästi ja vallankumouksellisen johdon puuttuessa. Seuraava vaihe alkoi samojen heikkouksien vallitessa kuin edellinenkin. Keskeinen luokkataistelun ja poliittisen kehityksen ehto Iranissa - samoin kuin muissakin maissa - edellyttää, että Iranin työväenluokka luottaa omaan yhteiskunnalliseen voimaansa ja oman osallistumisensa merkitykseen poliittiselle ja yhteiskunnalliselle kehitykselle.

Iranin työväenluokka ei ole vielä järjestäytynyt riittävästi joukkoliikkeeksi ja yhteyteen poliittiseen kommunistiseen liikkeeseen eikä ole vielä valmis ottamaan historiallista rooliaan, mutta se ei kuitenkaan ole pelkkää järjestäytymätöntä massaa. Näiden työväenluokan piirien rinnalla vaikuttavat salaiset tehtaiden komiteat ja urheilussa ja taiteissa vaikuttavat järjestöt. Myös on mukana itsenäisiä ammattijärjestöjä, jotka ovat johtajiansa ja aktivistiansa kautta aloitteellisia työväenliikkeessä. Tällaiset ammattijärjestöt tuovat yhteen laajan nettiverkoston ja sitä kautta radikaaleja poliittisia johtajia ja aktivisteja, jotka ovat

saavuttaneet korvaamatonta kokemusta työväen luokkataisteluista, ja jotka leppymättömällä tuellaan työväenluokan vaatimuksille ja tarpeille, ovat luotettavia tovereita Iranin työläisille.

Tällä hetkellä luokka- ja joukkoliikkeiden järjestöjen puuttuessa, työväenliikkeen julkiset tarpeet, vapaus ja poliittinen kehitys kohtaavat eteensä vahvojen nettiyhteyksien tarpeen liikkeen johtajiin. Laajat ja yhä julkeammat irtisanomiset, työpaikkojen epävarmuus, pätkätyön yleistymisen, palkat, jotka ovat kolme kertaa pienemmät kuin köyhyysraja, palkkojen maksun viivästymiset, kunnollisen asunon puute, avustusten lakkauttamiset ovat poistaneet työväenluokan elämästä kaiken mukavuuden ja arvokkuuden. Tosiasiassa kapitalistinen hallinto on polttanut kaikki siltansa työväenluokkaan ja työväenluokan ainoa ulospääsy on yrittää pitää asemansa, taistella edistyksen puolesta ja saada luokkavhollinen perääntymään.

Iranin työväenluokka ei kykene taistelemaan tehokkaasti kapitalistista hallintoa vastaan pelkillä yksittäisillä protesteilla tai lakoilta. Tarvitaan hyvin koordinoituja, samanaikaisia, maanlaajuisia yleislakkoja, että työväenluokka kykeneisi kaatamaan kapitalistiluokan ja sen hallituksen ja määrätä kapitalisteille välttämättömät ja kiireelliset vaatimuksensa. Koko maanlaajuisien lakkojen järjestämisen tulee olla työväenliikkeen johtajien ja aktivistien tärkein kysymys, koska nämä lakot voivat varmistaa tehokkaasti työväenluokan edut ja pysäyttää kapitalistien hyökkäykset työväenluokkaa vastaan.

Iranin työläisillä tänään on erilaisia vaatimuksia kuten palkkojen nostaminen jäämättä jälkeä inflaatiosta ja palkkojen riittävyys kohtuulliseen elintasoon, vaatimus työttömyyskorvauksista kaikille työläisille, lapsityön poistaminen, sananvapaus ja järjestäytymisvapaus, oikeus perustaa poliittisia puolueita, kaikkien poliittisten vankien vapauttaminen, kuolemanrangaistuksen poistaminen, sukupuolisen syrjinnän poistaminen ja sukupuolten tasa-arvo kaikilla yhteiskunnan, talouden ja politiikan alueilla.

Painottaessaan poliittisia vapauksia, poliittisten vankien vapauttamista ja painottaessaan jokaisen ihmisen oikeutta vapaaseen ja ihmisarvoiseen elämään Iranin työläisten Toukokuun ensimmäisen päivän komitea todistaa työläisten suuttumusta ja protestia Iranin islamilaisen hallinnon harjoittamaa sortoa, riistoa ja terroria vastaan. Iranin työväenluokan tarvitsee yhdistää voimansa vaatimustensa taakse myös tämän vuoden vapputapahtumien yhteydessä.

Iranin kommunistinen puolue toivottaa onnea kaikille maailman työläisille Vapunpäivän, toukokuun ensimmäisen päivän, kansainvälisen työläisten päivän johdosta, mikä on osoitus maailmanlaajuisesta työläisten solidaarisuudesta ja toteutuu mielenosoituksina kaduilla ja toreilla kuin myös juhlina sisätiloissa.

Kommunistisen Työväenpuolueen puheenvuoron juhlassa esitti varapuheenjohtaja **Mikko Vartiainen**

Tänäkin vappuna työtätekevien mielenosoituspäivänä meitä askarruttavat samat kysymykset kuin aina ennenkin. Tarvitsemme riittävän toimeentulon, jotta jokapäiväisestä elämästä selvitään. Tarvitaan työtä ja kunnon palkkaa. Lapsemme tarvitsevat turvatun lapsuuden. Nuoremme tarvitsevat peruskoulun jälkeä opiskelupaikan ja mahdollisuuden taloudellisesti turvalla tavalla valmistautua mieleiseen ammattiin. Meillä on itse kullakin oltava kohtuuhintainen asunto. Terveysturvallisuus pitää olla järjestetty niin, että tarvitessamme saamme hoitoa ja lääkkeitä. Vanhuuden tullessa kaipaamme turvaa ja rauhaa. Elinympäristömme on oltava puhdas ja saasteeton.

Nämä ovat onnellisen elämän perusedellytyksiä. Tuon kaiken tulisi olla itsestään selvää. Tuota kaikkea me tarvitsemme ja tuohon kaikkien meillä on oikeus, sillä maamme on rikas luonnonvaroiltaan ja ihmisemme ovat ahkeria ja kykeneviä tästä maasta huolehtimaan. Tämä maa kykenee elättämään kaikki täällä asuvat.

Mutta toverit, miksi me olemme täällä tänään?

Siksi, että Suomessa valtaa pitävä yläluokka ei kykene huolehtimaan tästä maasta, vaan on myynyt sen kansainvälisen kapitalismin pelinappulaksi. EU-sidonaisuuden myötä tähän maahan on syntynyt jo 20 vuotta jatkunut suurtyöttömyys, joka koskettaa liki 500 000 tämän maan asukasta. Lapsiköyhyys on kaksinkertaistunut. Opiskelijat joutuvat rahoittamaan toimeentulonsa osa-aikatyöllä ja samalla valmistuminen ammattiin viivästyy. Kasvava joukko joutuu elättämään itsensä pätkätyöllä ja hakemaan leivän jatkeen Kelalta, sosiaalitoimistoista ja kasvavista leipäjonoista. Osa-aikatyöntekijöitä odottavat pienet eläkkeet ja turvaton vanhuus. Raskas ja yksipuolinen työ on vienyt kymmenentuhannelle varhaiselle työkyvyttömyyseläkkeelle. Perusterveydenhuollon palveluita on heikennetty. Terveystään voivat hoitaa ne, joilla on rahaa tai hyvä työterveyshuolto. Muut saavat paikkan hoitojonossa.

Kaiken tämän vuoksi eduskuntavaaleissa kävi kuten pitikin. Hallituspuolueet kärsivät vaalitappion. Ihmisten oikeutettu tyytymättömyys tosin kanavoitui perussuomaiselle puolueelle. Koko vasemmisto kärsi niin ikään tappion. Sosialidemokraattien ja vasemmistolion uskottavuus oli mennyt kahden viime vuosikymmenen hallitusseikkailuissa, joissa nykyisen kriisin siemenet kylvettiin. Nyt odotamme uuden hallituksen muodostamista ja ennen muuta sen ohjelmaa. Mitä uusi hallitus ja eduskunta aikoo tehdä kansan tyytymättömyyden edessä.

Selvää on, että edellisten hallitusten talous- ja yhteiskuntapolitiittista linjaa ei voi jatkaa. Tarvitaan perusteellista muutosta. On selvää, että muutosta ei tule tapahtumaan ilman työtätekevien, työttömien, opiskelijoiden, eläkeläisten ja kaikkien vähävaraisten aktiivista yhteistoimintaa. Ammattiyhdistysliikkeen on palattava juurilleen. Voi-

Valko-Venäjä osoittaa: Löytyy vaihtoehto

Valko-Venäjä on joutunut julkisuuden valokeilaan läntisten tiedotusvälineiden käydessä häikäilemättömästi sen kimppuun. Valko-Venäjää käsitelimme Kansan äänessä mm. artikkelissa "Moottoripyörällä Tšernobyllissä "atomikaupungissa" (KÄ 4/10), sekä "Vallankumous torjuttiin Valko-Venäjällä" - artikkelissa (KÄ 1/11). Osallistuessa ni toukokuun alussa (2.-10.5.2011) Suomi-Valko-Venäjä-Seuran järjestämälle suo- ja kulttuurimatkalle olinkin odotuksia täynnä, koska matkani Valko-Venäjälle oli ensimmäinen. Ylitimme 3.5.-11 Urbani-kylän kohdalla Latvian ja Valko-Venäjän rajan. Edellisenä päivänä matkustimme Tallinnasta bussilla Latviaan Daugava-joen (Väinäjoki) rantaa seuraten lähelle Valko-Venäjän rajaa Daugavpils'n kaupunkiin (Väinänlinna), jossa yövimme. Daugava-joki (1020 km) on yksi Valko-Venäjän kolmesta merkittävistä vesiväylästä Njeprin ja Pripjatjoen ohella. Se virtaa Venäjältä Valko-Venäjän ja Latvian läpi itämereen Riian kohdalla. Sen varrella sijaitsee mm. Vitebsk'n, kaupunki. Valko-Venäjällä on paljon järviä ja soita. Braslavan kaupunki heti rajan läheisyydessä sijaitsee Dribjati-järven rannalla ja kuuluu Braslavan kansallispuistoon, jossa pysähdyimme ruokailuauolle sekä tutkimaan kansallispuiston maisemia. Matkaa jatkoimme Mioryn kaupungin läheisyydessä sijaitsevaan Suhovortsen kylään, josta oli kävelymatka Jelja-suolle.

Suotutkijoiden matkassa

Myös Valko-Venäjällä tutkitaan soita ja metsiä. Suhovortsen kylässä tapasimme Valko-Venäjän kansallisen tiede-akatemian kokeellisen kasvitieteen tutkijoita, jotka esittelivät meille alueen luontoa. Jelja-suo oli ennen sotaa lähes täysin läpitukenematon alue. Vielä ennen 1. maailmansotaa suolla asui lähes eristyksissä ihmisiä. Suo-alueella (18 km x 60 km) löytyy 300 järveä ja kasvaa 400 kasvilajia, joista 20 on merkitty Valko-Venäjän punaiseen kirjaan. Valko-Venäjä sijoittuu maantieteellisesti "taitekohtaan", jossa tavaataan sekä pohjoista- että läntistä suotyyppejä. Myös metsien suhteen maa jakaantuu kahteen osaan, pohjoiseen (kuusi)- ja eteläiseen (tammi) osaan. Tutkijoiden puheissa heijastui hyvin selkeästi, miten heillä tiedostetaan luonnonsuojeluun ja ilmastonmuutoksiin liittyvät kysymykset. 90-luvulta 2000-luvun alkuvuosiin vallitsivat ennennäkemättömät helteet. Suot syntyivät palamaan ja ankarasta työstä huolimatta niitä ei kyetty suojelemaan. Näinä vuosina alueen arvokkaista soista 70 % tuhoutui. Tämä oli kansallisesti suuri menetys. Sitä se oli myös monille alueen asukkailla, kun tuottoisa karpaloiden paiminta vaikeutui.

Majavat soiden ennallistajina

Suot ovat kuitenkin 2002 jälkeen paljon toipuneet. Siinä on auttanut soiden pelastamiseksi synnytetty Jelja- kansanliike. Suomen tapaan myös Valko-Venäjällä soita on 60-luvulta saakka yritetty kuivata. Kuten meillä puolet kuivatuksista ei ole onnistunut. Soita maassa käytetään myös energian tuotantoon, koska lain mukaan 25 % energian tuotannosta tulee olla kotimaista alkuperää. Tämä katetaan turpeen otolla,

Jelena Aleksejevna on kylän alkuperäisiä asukkaita ja on päättänyt pysyä täällä. Hän kertoo olevansa tyytyväinen elämäänsä.

metsien hyödyntämisellä ja tuulivoimalla. Alueet, joilta turve nostetaan pyritään eri tavoin ennallistamaan. Monilla alueilla majavat ovat parhaita ennallistajia.

Suhovortsen kylän elämää

Suhovortsen kylä antoi näkökulmaa Valko-Venäjän politiikkaan. Kylää voidaan pitää "pienena syrjäkylänä", koska siellä ei ole moderneja elinkeinoja, eikä lähellä sijaitse suuria asutuskeskuksia tai maatiloja. Asukkaita kylässä oli n. 20, valtaosa iäkkäämpiä ihmisiä, jotka ovat päättäneet pysyä kylässään. Neljässä talossa on nuorempaa väkeä, jotka käyvät työssä muualla. Eräässä talossa asui pariskunta, mies 82 v ja vaimo 84 v. Talonsa ympärillä heillä on käytössään maata ja he hoitavat edelleen kahta lehmää ja viittä lammasta. Lisäksi pihalla käyntelee viisi kanaa ja kukko. Talon nurkalla pylvään nokassa asustelee haikaraperhe. Kylässä ei ole kaupaa. Kauppaostokset iäkkäimmille asukkaille on järjestetty 8 km päässä sijaitsevasta kaupasta taksilla. He kertovat olevansa hyvin tyytyväisiä elämäänsä, eikä heillä ole aikomustakaan muuttaa pois kotikylästään. Samaa totesivat muutkin tapamme kylän asukkaat.

Matkalla Vitebskiin

Suhovortsen kylästä jatkoimme matkaa kohti Vitebskin kaupunkia. Matkalla pysähdyimme v. 860 perustetussa yli 80000 asukkaan Polatskin kaupungissa. Maan kehitystä osoittaa, että Polatskin vieressä sijaitsee v. 1958 perustettu, nykyisin lähes 100000 asukkaan Novopolatskin kaupunki. Se syntyi öljykemiallisen teollisuuden ympärille. Kaupungin kautta kulkee Druzba-öljyputki Latviaan ja Liettuaan ja sinne tuo öljyä Venäjältä vielä toinen siirtoputki. Lisäksi jo Polatskin katukuvassa huomasin, että sosialismin ajan tunnusmerkkejä oli jätetty näkyviin. Leninin patsas oli paikallaan, kuten muissakin Valko-Venäjän kaupungeissa ja katujen nimissä näkyivät työväenvallan tunnusmerkit.

Vitebsk

Vitebsk, jossa yövimme on maan neljänneksi suurin kaupunki (asukkaita lähes 350 000). Se perustettiin ruhtinatar Olgan toimesta v. 974 samaan aikaan Ukrainan Kiovan ja Venäjän Smolenskin kanssa. Sodan aikana kaupunki tuhouttiin täydellisesti. Kaupungin 180000 asukkaasta, oli sodan jälkeen jäljellä 180. Tänä päivänä kaupungin rakennukset ja infrastruktuuri näyttävät olevan kunnossa. Lukuisat eri kirkkokuntia edustavat kauniit kirkot

Voitontähtien kansalaisjuhlaan- ja marssiin järjestäytyi kymmeniä tuhansia osanottajia. Minskin kaesutassa oli kauniina alkukesän päivänä liikkeellä satoja tuhansia ihmisiä

on kunnostettu, mikä viestii valtiovallan ja kirkon hyvistä suhteista. Tutustuimme pieneen entisöityyn konstantinopolin tyyliin jo Olgan aikana rakennettuun Ilmestyksen kirkkoon. Ylösnousemuksen kirkon vieressä on kolmea naista esittävä veistos, mikä kuvaa Vitebskiä kolmen joen risteyskaupunkina. Vitebsk saa nimensä Vitbajoesta, joka tässä laskee Väinäjokeen. Vitebskissä syntyi kuuluisa surrealistisen taideteen edustaja Marc Chagall. Hänen ansiostaan Vitebsk tunnettiin Neuvostoliitossa avantgarden keskuksena. Kaikkialla, myös Vitebskissä näkee millä kunnioituksella Valko-Venäjällä suhtaudutaan isänmaalliseen sotaan ja sodassa kaatuneiden muistoon. Aivan em. kohteiden vieressä sijaitsee maassa hyvin tunnetun partisaanin Pjotr Mironovits Maserovin muistomerkki. Hän selviytyi sodasta mutta kuoli auto-onnettomuudessa 80-luvulla.

Valko-Venäjän maataloudesta

Heti Valko-Venäjälle saavuttuamme tarkkailin maaseudun elämää. Kylvö-aika oli lopullaan ja osa kevätviljasta alkoi olla jo oraalla. Valko-Venäjällä ei Baltian maiden tapaan hajotettu kolhooseja ja sovhooseja. Siksi kaikkialla näki suuria viljelyaloja ja -karjoja. Maatalous näytti

toimivan. Kun Baltian maissa lopetettiin maatalouden tukeminen ja hajotettiin suuret tilat, se johti elintarvikkeiden tuontiin ja maatalouden lähes täydelliseen alasajoon, josta ei ole toivuttu vieläkään. Valko-Venäjä on elintarvikkeiden suhteen täysin omavarainen ja niitä riittää myös runsaasti vientiin. Lisäksi ihmiset pitävät edelleen palstoja ja kasvattavat talouksissaan pienkarjaa mm. vuohia, lampaita, kanoja ja hanhia.

Gomelin metsä-instituutissa

Gomel on Minskin jälkeen Valko-Venäjän toiseksi suurin kaupunki (n. 0,5 milj. asukasta). Siellä tutustuimme Valko-Venäjän kansallisen tiedeakatemian metsäinstituuttiin. Jo ennen sotaa tämä instituutti loi kansallisen metsätieteen perusteet ja ohjeelliset normit. Menetelmiä ja metodeja tuotettiin koko Neuvostoliiton tarpeisiin. Vuosittain Valko-Venäjällä hakataan metsää 12 milj. m3. Tästä 8 milj. m3 avohakkuuna ja 4 milj. m3 harvennushakkuuna. Tehtävät ovat laajoja. Tehdään sääntöjä Valko-Venäjän metsien hakuille ja -uudistamiselle. Ilmastonmuutoksen oloissa on entistäkin tärkeämpää ylläpitää siemenpankkia. Merkittäväksi työalueeksi on muodostunut Tšernobylin onnet-

tomuuden vaikutusten tutkiminen ja eliminointi. Gomelin alueen metsistä saastui n. 60 % ja suuret metsäalat ovat käyttökeltomattomia. Niitäkin tulee hoitaa ja uudistaa. Vuodesta 1986 saakka on tutkittu kasvien mutaatioita ja solumuutoksia. Varsinkin mänty kuoli monilla alueilla kokonaan. Joudutaan tekemisiin monien ongelmien kanssa. Voimallaisilla poltettavan radioaktiivisen puun tuhka on ongelmajäte ja työntekijät ovat vaarassa altistua säteilylle. Joudutaan seuraamaan pohjaveden saastuneisuutta, joka vaihtelee. On kehitetty menetelmiä torjua ja sammuttaa metsäpaloja, koska palamisen yhteydessä saastuneista metsistä radioaktiivisuus lähtee liikkeelle. Ongelmaksi on muodostunut saastuneiden alueiden metsien uudistaminen, koska alueille ei voida mennä. On kehitetty alueen puuston kanssa saman geneettisen rakenteen omaava siementuotanto. Siemenet kapseloidaan ja levitetään helikopterista.

Ilmastonmuutos ja kaarnakuoriainen

Moniin uusiin ongelmiin löytyy yhteys ilmastonmuutoksesta. Viime vuosina Valko-Venäjällä menetettiin 10 % kuusen kasvualasta kaarnakuoriaisten tuhojen johdosta. Tällä hetkellä Metsäinstituutti tekee

Teimme ekskursion valkovenäläiselle suojelukohteena olevalle suolle. Kaksi miestä edessä vasemmalla ovat tiede-akatemian kasvitieteen tutkijoita. "Musta tyttö" keskellä on matkanjohtajamme Susan Ikonen. Ekologiansa osalta suo erosi jonkin verran suomalaisesta suosta.

Kansalaisjuhla Minskissä voiton aukiolla. Tapahtumassa olivat edustettuina lukuisat kansalaisjärjestöt, urheiluseurat ja paikkakunnat

työtä korvatakseen nämä menetykset Puolasta löytyvällä lehtikuusella, jolla on paikallisen lehtikuusen kanssa samantyyppinen geneettinen rakenne, mutta kasvaa nopeammin hyödynnettäväksi sahapuu-tavaraksi. Kaarnakuoriainen pääsi tekemään tuhojaan, kun ilmastomuutoksen johdosta veden pinta pääsi viimeisen 10 vuoden kuluessa laskemaan. Kaarnakuoriaistuhot ilmenivät etenkin alueilla, jossa muutoinkin oli huonompi maaperä.

Pripjat-joen kansallispuisto

Toinen Valko-Venäjän valtajoki Pripjat-joki virtaa maan eteläosien poikki kaakkoon laskien maan itäisen osan läpi virtaavaan Njeprjokeen. Ukrainan puolella sen varrella sijaitsee Tšernobyl. Valko-Venäjän puolella sen rannalla sijaitsevat mm. Mozyrin ja Turovin vanhat kaupungit. Tämä Polesian alue, jonka läpi Pripjat virtaa on matalaa suoaluetta. Tähän esitettiin jo 1920 luvulla perustettavaksi luonnonsuojelualuetta. Pripjat-joen kansallispuisto avattiin 1969. Alueesta metsää, suota ja jokiuomaa on 94 %. Kansallispuiston tavoitteena on kasvi- ja eläinkunnan monimuotoisuuden turvaaminen. Alueella eläkin hyvin runsaasti lintu- ja nisäkäslajeja ja se tarjoaa suojapaikan monille harvinaisille lajeille.

Matkalla Minskiin - Soligorsk

Vietettyämme Pripjat-joen kansallispuiston alueella Ljaskovitsin kylässä kaksi päivää suuntasimme matkamme kohti Minskiä. Matkalla näimme mielenkiintoisia asioita. Yllätys monille oli, että Valko-Venäjällä on pieni öljyesiintymä. Noin 15 km matkalla oli peltojen keskellä lukuisia toimivia öljypumppuja. Toinen mielenkiintoinen paikka oli Soligorskin kaupunki. Täällä löytyy laajoja kaliumsuola-, kalkkikivi-

ja fosfaattiesiintymiä, joihin perustuen Soligorskista on kehittynyt yli 100000 asukkaan kaupunki. Esiintymiä hyödynnetään ennen kaikkea lannoiteteollisuudessa. Pysähdimme kaupungin vilkkaalla torilla. Kaivostoiminnan huomaa jo etäälle korkeista "jäte kivivuorista". Niitä katsellessani mietin oman maamme hallitusta, joka yksityisti vastaavan toiminnan Siilinjärvellä ja jonka tuloksena lannoitteiden hinta viljelijöille moninkertaistui.

Minskissä voitonpäivän paraatissa

Minsk osoittautui kaupungiksi, jollaiseksi tuttavani olivat sen kuvaneet. Siellä löytyy kauniita kirkkoja, taloja ja julkisia rakennuksia sekä leveitä katuja, valtaväyliä, puistoja ja elämää. Työväenvallan ja isänmaallisen sodan muistomerkit ovat paikallaan. Itse odotin voivani osallistua Minskissä 9.5. vietettävän voitonpäivän juhlallisuuksiin, jonka valmistelut näkyivät koko maassa. Hotellimme oli kaukana keskustasta, jonne oli matkustettava metrola. Keskustan Oktjabrskaja-metroasemalla toimeenpantiin 12.4. terrori-isku, jossa menehtyi 14 ihmistä. Juhlapäivänä pääkadulle pääsemiseksi oli syytäkin tiukka turvatarkastus. Jo edellisenä iltana keskustassa käydessämme huomasimme turvallisuuskontrollin, sillä metroasemilla oli vartija, joka tarkasti isommat reput ja laukut. Kolme tarkastuspistettä läpäistyämme olimme paraatiin osallistujien joukossa Itsenäisyyden kadulla Oktjabrskaja-aseman kohdalla, josta kansalaismarssi suuntautui voiton aukiolle. Sää oli aurinkoinen. Marssi oli hyvin värikäs. Siinä olivat mukana suurten julisteiden ja ilmapallokimppeiden kanssa eri paikkakuntien, kansalaisjärjestöjen, tehtaiden yms. edustajat. Voitto isänmaallisessa sodassa oli voimakkaasti esillä ja veteraaneja oli runsaasti osal-

Valko-Venäjällä talous kasvaa ja myös perinteisten puutalojen paikalle rakennetaan uutta. Myös Ljaskovin kylässä rakennettiin uusia omakotitaloja. Toivottavasti paikalliset rakennusfirmat osaavat asiansa eikä toisteta niitä virheitä, joita vastaavissa tilanteissa syntyi meillä ja esim. Espanjassa. Hyvällä hoidolla tällä puutalolla on vielä 50 elinvuotta.

Soligorskin kaupunkia, jossa oli paljon uutta rakennuskantaa. Hyvinvointia kaupungille tuottaa kaliumsuola-, kalkkikivi- ja fosfaattiesiintymät, joista jalostetaan lannoitteita. Voi vaan arvella mitä tapahtuisi, jos toiminta yksityistettäisiin kansainväliselle pääomalle. Kokeiluun ei kannata lähteä.

listujien joukossa. Myös kirkko oli hyvin edustettuna.

Valko-Venäjä valokeilassa

Valko-Venäjällä on tänään paljon vihollisia, jotka haluavat yksityistää

Kattohaikara on Valko-Venäjän kansallislintu

kaiken mahdollisen. Ne ovat samoja, jotka haluavat määrätä kaikkien öljymaiden politiikasta ja samasta syystä haluavat hajottaa Venäjän, Valko-Venäjän, Ukrainan ja heitä lähellä olevien maiden yhteistyön. Näitä piirejä edustavat EU:n ja Amerikan pääomapiirit ja hallitukset. Paikan päällä näkee, että Valko-Venäjällä Euroopan sydämessä on säilytetty yhteiskunnallista toimintaa ja kontrollia, joka osoittaa toimivuutensa. Siellä on paljon juuri sitä minkä uusoikeistolaiset piirit haluavat lopettaa. Valko-Venäjää syytetään demokratian puutteesta. Demokratia kuitenkin puuttuu meiltä EU:n piiristä, sillä emmehän me oman "parlamentaarisen järjestyssemme" avulla missään oloissa kykene enää päättämään talouspolitiikkamme suunnasta ja parametreista. Valko-Venäjälle tarjotaankin "demokraattista mahdollisuutta" muuttaa suuntaansa vain yh-

den kerran. Jos siellä EU-suuntaus voittaa, sen jälkeen Valko-Venäjän kansa ei voi enää koskaan päättää itse omasta taloudestaan eikä esimerkiksi siitä, syödäänkö omaa maassa vaiko Tanskassa tuotettua leipää ja makkaraa. Valko-Venäjän presidentti Aleksandr Lukashenko totesikin äskettäin Minskissä pidetyssä julkisessa kuluttaja- ja valtuutetuskustelussa, että Valko-Venäjä ei tule yksityistämään tuotantoa eikä myymään valtion omaisuutta. "Miten voidaan puhua demokradiasta samaan aikaan, kun talouden ja tuotannon avainalat siirretään yksityiseen omistukseen ja siten vaaleilla valittujen demokraattisten elinten vaikutusvallan ulottumattomiin", hän hämmästeli. Yritykset kaataa Valko-Venäjän politiikka ovat ulkomailta johdettua ja se meidän tulee torjua.

**Toim.
Heikki Männikkö**

Pen, Amnesty & valko-Venäjän väri vallankumous

Kansallisteatterin tiloissa järjestettiin tiistai-iltana (10.5.) Savua-klubin teemalla "Valko-Venäjän vapaudelle". Tilaisuuden järjestivät yhteistyössä kirjailijoiden sananvapausjärjestö PEN, Amnesty International sekä kansainvälinen teatterifestivaali Baltic Circle.

Paikalla tarkkailemassa tapahtumaa oli myös ryhmä Suomen Antifasistisen Komitean (Safka) aktiiveja (Johan Bäckman, Tommi Lievema, Petri Krohn ja Leo M. Nieminen). Safkan johtohahmo Johan Bäckman tervehti ennen tilaisuuden alkua Suomen PEN-järjestön entistä puheenjohtajaa Jukka Mallista ja tarjosi hänelle Venäjän voitonpäivän nauhaa, josta Mallinen ehdottomasti kieltäytyi. Safkan seurueen jäseniä herjattiin heidän saapuessaan paikalle eräiden PEN-aktiivien toimesta. Eräs tunnettu runoilija tokaisi, että "Suomen fasistikomiteakin näyttää saapuneen paikalle". Samainen runoilija kieltäytyi väistämästä ahtaalla käytävällä, kun seurueemme yritti palata takaisin omaan pöytänsä.

Avauspuheenvuoron piti Baltic Circlen festivaalijohtaja, opposition presidenttiehdokkaan Vladimir Nekljajevin tytär Eva Nekljajeva. Heti perään näytettiin 11 minuuttia kestänyt melko propagandistinen lyhytelokuva joulukuun 19. päivän tapahtumista. Viime joulukuussahan järjestettiin Valko-Venä-

jällä presidentinvaalit, joiden tulosta niin sanotun opposition ehdokkaat eivät hyväksyneet. Istuva presidentti Aljaksandr Lukašenko voitti vaalit ylivoimaisesti, kun taas opposition ehdokkaiden menestys jäi vaatimattomaksi. Vaalien tulos vastasi pitkälti ennen vaaleja tehtyjen mielipidekyselyjen tuloksia.

Opposition ehdokkaat eivät kuitenkaan tyytyneet ratkomaan maan suuntaa ainoastaan vaaliurnilla, vaan kutsuivat jo hyvässä ajoin etukäteen koolle mielenosoituksen Minskin keskustakiville joulukuun 19. päivän illaksi. Mielenosoitus muutettiin ennakkosuunnitelmien mukaisesti väkivaltaiseksi mellakaksi, tavoitteena vallankaappaus Valko-Venäjällä. Virkavalta kykeni kuitenkin tukahduttamaan vallankaappausyrityksen. Savua-klubilla esitetty lyhytelokuva käänsi nämä tapahtumat pääläelleen. Sen mukaan mielenosoitus oli rauhanomainen lukuun ottamatta joitain riehujia, joita "opposition ehdokkaat eivät kyenneet estämään". Tosiasissa mielenosoitukseen oli palkattu mellakoitsijoita ulkomaisen rahoituksen turvin.

Klubilla esitettiin Jukka Mallisen suomentamia tekstejä, kuten Vladimir Nekljajevin runoja sekä "silminnäkijätarinoita", jotka koostuivat oppositionhenkisistä blogikirjoituksista. Esityksiä vaivasi kauttaaltaan keho toteutus; useimpia tekstejä olisi voinut lyhentää helposti puolella ja asia oli

si tullut silti selväksi. Esityksistä teki piinallista kuultavaa myös niiden raskassoutuinen poliittisuus, mikä tässä yhteydessä tarkoitti patologista vihamielisyyttä Valko-Venäjän ja Venäjän nykyhallintoja kohtaan. Safkan seurueella olikin täysi työ pysyä hereillä virallisen ohjelman alusta loppuun saakka.

Jäin pohtimaan, mitä nämä tahot – PEN, Amnesty ym. – oikeastaan tavoittelevat suhteessa Venäjään ja Valko-Venäjään. Selväksi on käynyt, että näissä ympyröissä inhoataan sekä Neuvosto-Venäjää että Venäjän nykyhallintoa. Jäljelle jää siis tsaarin aika ja Boris Jeltsinin kausi. Niitäkö kaivataan takaisin? Vai tuetaanko Venäjän balkanisoitua ja väri vallankumousta Valko-Venäjällä? Nämä tarkoittavat maiden alistamista Naton ja USA:n protektoraatiksi.

Tilaisuudessa esiintyi tunnettuja näyttelijöitä sekä artisteja, mm. Mikko Kuustonen, Hannu-Pekka Björkman ja Maija Viikkumaa. Epäselväksi jäi, olivatko kyseiset taiteilijat riittävän hyvin selvillä Savua-klubin todellisesta luonteesta. Tuettiinhan tilaisuudella laitonta, väkivaltaista vallankaappausyritystä ja sen päätekiäjä, opposition presidenttiehdokasta Vladimir Nekljajevia. Luulis ainakin Mikko Kuustosen entisenä YK:n hyväntahdon lähettiläänä kahtavan moisia puuhia.

Tommi Lievema

Tunkkaisen kellarin kuollut komedia

Laskeudun Helsingin kansallisteatterin kellarin ummehtuneeseen hämärään ja törmään heti Suomen PEN-klubin puheenjohtajaan, oikeustieteen tohtori Jarkko Tonttiin, jonka tapaan nyt ensimmäisen kerran. "Ai Suomen fasisistikomitea on saapunut paikalle", Tontti tervehti meitä. Kun yritämme mennä salin perälle, Tontti tukkii kapean tien ja tokaisee: "Kiertäkää Moskovan kautta. Menkää hakemaan sieltä ohjeita."

Suomen PEN-klubin entinen puheenjohtaja, tilaisuuden järjestäjä Jukka Mallinen ilmaantuu tervehtimään minua: "Ai te olette tulleet tukemaan Valko-Venäjän vapautta." Ojennan Malliselle oranssimustan Pyhän Yrjön nauhan, joka symboloi vapautta fasismista. Mallinen kieltäytyy ottamasta sitä vastaan tai edes koskemasta siihen, vaikka hakaneula on valmiina ja tarjoudun kiinnittämään sen hänen rintamukseensa. "En ole venäläinen upseeri, olen Suomen armeijan alikersantti", Mallinen ilmoittaa syyksi. Jarkko Tontti huutelee taustalta jotakin.

Istahdan leveälle sohvalle ovensuuhun. Ympäriilläni on mielenkiintoista väkeä. Oikealla puolellani istuu kuin huomaamatta harmaapartainen Yrjö Larmola, Helsingin entinen kulttuurijohtaja. Juuri hän hyysäsi Valko-Venäjän vastaista oppositiota Helsingissä, kun vallankaappausuunnitelmat olivat vielä alkellisen runon asteella. Larmola istuu lähimpänä ovea, ikään kuin valmiina pakenemaan, eikä siis todellakaan nouse lavalle mainostamaan aiempia puuhiaan.

Vasemmalla puolellani istuu sympaattinen ranskatari Anais Marin, entinen Aleksanteri-instituutin ja nykyinen Ulkopoliittisen instituutin Valko-Venäjä-asiantuntija, joka puhuu kaikkia kieliä. Tämä johtava propagandisti kehittää nyt eduskunnan mandaatilla lapsellista teoriaa siitä, että Valko-Venäjän johto järjesti itse terrori-iskut omaa kansaansa vastaan vahvistaakseen valtaansa.

Larmola ei halua huomata kehtään, Anais ei halua huomata minua.

Päätän siirtyä salin toiseen päähän muiden safkalaisten luokse, kello on 20.20. Heti kun pääsen istumaan, tummatukkainen naisenhenkilö aloittaa häiritsevän valokuvaamisen. Hän tähtää minua lähietäisyydeltä ja räpsii kuvia. Se jatkuu koko illan. Välillä kuvaaja käy hakemassa ohjeita vallankumouspäällikkö Jeva Nekljajevalta.

Katselen keitä täällä on. Entinen Amnestyn palkollinen Tom-

Kuten tiedetään liberaalissa markkinataloudessa halutaan lakkauttaa jo vaalitkin. Hyvänä todistuksena oli viime joulukuinen yritys estää Valko-Venäjän kansaa valitsemasta itselleen haluamaansa johtajaa. Suomessa koulutettu "presidenttiehdokas" Vladimir Nekljajev vaati jo etukäteen väkivaltaista kumousta. Vaikka Nekljajeva nyt odottaa vankeustuomio, hänen Suomen kansalaisuuden saanut tyttärensä Jeva Nekljajeva kiertää maailmaa eräänlaisena vallankaappaajien laittomana ulkoministerinä. Dosentti Johan Bäckman osallistui Jevan ja Jukka Mallisen järjestämään hämärään propagandatilaisuuteen Helsingissä kansallisteatterin tunkkaisessa kellarissa 10.05.2011.

my Lindgren säntäilee. Mikko Kuustonen tyttärineen saapuu ja kääntää kaksi nojatuolia selkää meihin päin. Kuustonen on erittäin kohtelias: "Pahoittelen, ei mitään henkilökohtaista, kyse on vain siitä, että tästä näkee paremmin."

Mitään näin kohteliasta fraasia en ole kuullut yli 10 vuoteen keneltäkään suomalaiselta. Siitä näkee, että Kuustonen on täällä vain keikalla.

Lisää silmätekeviä: sameasilmäinen Hannu-Pekka Björkman hiippailee Dostojevski-sfääreissään takahuoneen ja salin väliä, myös Finrosforum-propagandisti Oksana Chelysheva liikkuu salissa ja juttelee Jevan kanssa. Runoilija Markus Nummen hintelä hahmo istuu sohvalle ilmeettömänä hyvässä asemassa näyttämölle päin.

Mallinen itse istuu majesteettisesti suureen valtaistuimen kaltaiseen laiskanlinnaan ja valmistautuu seuramaan esitystä. Lavalle astuu Jeva, "Valko-Venäjän opposition presidenttiehdokkaan tytär". Kello on 20.32.

Jeva ilmoittaa, että illan ohjelma on hieno. Aluksi esitetään elokuva, 11 minuuttia pitkä kyhäelmä, jota näytettiin eduskunnan lisärakennuksessa jo tammikuussa. Siinä vilahtaa muutama jonninjoutava asiantuntija sekä ainakin kaksi laittoman opposition presidenttiehdokkaista.

Hämmästyttävää kyllä, Vladimir Nekljajev ilmoittaa valkokankaalta, että vaalipäivänä on tarkoitus järjestää mellakka ja määrätä uudet vaalit ilman Lukashenkaa. Minskin mellakointia ja vallankaappausyritystä paikkojen rikkomiseen verrataan Prahan kekkäeseen. Tommy Lindgren puistelee päätänsä, kun Lukashenko puhuu.

Jo tässä vaiheessa ilma salissa on sietämättömän kuuma ja tunkkainen, vaikka ohjelma ei ole päässyt edes alkuun. Meinaan jo tukehtua, mutta päätän seurata tämän "Jumalan teatterin" loppuun saakka kuten oikea kriitikko.

Mallinen menee lavalle ja haastattelee Jevaa. "Repressiot ovat voimistuneet", Jeva sanoo paksulla, läsyttävällä aksentilla. Vaalipäivänä ja sen jälkeen on pidätetty kuulemma 40 ihmistä. Valko-Venäjä voisi päästä Guinnessin ennätysten kirjaan,

sillä missään muussa maassa ei ole pidätetty yhtä paljon presidenttiehdokkaita vaalipäivänä, Jeva nauraa. Siis nauraa. Asia ei olekaan niin vakava. Kysymys on jonkinlaisesta näytelmästä, ehkä komediasta.

Tummatukkainen nainen valokuvaava minua edelleen häiritsevästi lähietäisyydeltä. Hän räpsii ainakin kymmenen kuvaa. Ihmettelen kenen tarpeisiin näitä kuvia otetaan. Tuskin nyt sentään Mallisen henkilökohtaiseen albumiin.

Mallinen kertoo lavalta, että äskettäin 3-4 valkovenäläistä radioasemaa soitti ja haastatteli häntä illan tilaisuudesta. "Kun sun nimi on mainittu siellä, älä yritä koskaan lähteä Valko-Venäjälle. Et saa viisumia", Jeva naureskelee.

Standup-huumori siis jatkuu ja suorastaan yltyy.

"Valuuta on romahtamassa, tavaraa katoaa kaupan hyllyiltä", Mallinen selostaa Valko-Venäjän tilannetta. "Maa on kovassa talouskriisissä ja ottaa uusia lainoja", Jeva lisää. "Pyramidi siis", Mallinen kuittaa. "Länsimainen laina on ehdollinen, hallituksen on vapautettava vankeja tai maa menee talouskatastrofiin", Jeva selostaa ultimaatumiaan.

Nauran ääneen.

Maija Viikkumaa astuu lavalle ja sanoo: "Kiitos, että saan olla mukana." Tästäkin ymmärtää, että Maija on vain keikalla. Hänellä ei ilmeisesti ole mitään käsitystä siitä, minkä sortin poliittisesta tapahtumasta on kysymys. Ja vaikeahan sitä onkin ymmärtää. Viikkumaan musiikki koostuu kolmesta mitäänsanomattomasta renkutuksesta, joista ensimmäinen on kuulemma varhais- tuotantoa.

Nyt käsitän että täällä esiintyvät laulajat, muusikot ja näyttelijät eivät tajua, missä ovat mukana. Vain Mallinen tajuaa.

Tällaista siis on Venäjän balkanisointi käytännössä.

Lavalla luetaan Vladimir Nekljajevin mitäänsanomattomia runoja, joihin olen tutustunut jo kuuksia sitten Facebookissa. "Mitä on elämäsi, koiralle viskattu luu." Suomentaja on Mallinen, teksti on kuulemma kirjoitettu Vuosaarella. "Afganistan, Tsetsetti, Tsernobyli, vielä irvistelee imperumi torahampailla."

Karjalan evakko ja antifasisti Leo M. Nieminen hermostuu ja huudahtaa kovalla äänellä: "1930-luvulla oli samanlaista! Mallinen on fasisti!" Hyssyttelen Leoa olemaan hiljempaa, sillä emme halua provosoida. Alan kuitenkin saada alati paremman käsityksen sysimustasta sofioksasmaisesta kellarimeiningistä.

Jeva nojaa seinään, pitää kädessään pientä kaljapulloa kovin elegantisti ja hörppää siitä somasti. Hattupäinen eläkeläisrouva haukottelee näkyvästi lavan edustalla. Myös Safkan Petri Krohn haukottelee. Jeva hörppää heti perään kaljapullosta toisenkin kerran. Kello on 21.14.

"Kaikki on feikkiä", joku sanoo lavalla. Se on ilmeisesti lause jostakin Vladimir Nekljajevin runosta. Petri Krohn kääntyy puoleeni ja kysyy: "Eikö Bosniassakin ollut runoilijapresidentti?"

Mikko Kuustonen astuu lavalle kohteliaasti. Ilmapiiiri on tunkkainen ja tylsä. Onko Valko-Venäjällä näin tylsää? Entä miten tylsiä ovat Jevan järjestämät Baltic Circle festivaalit?

Jeva Nekljajeva ja Oksana Chelysheva keskustelevat. Tummatukkainen valokuvaaja menee Jevan luokse saamaan ohjeita. Kuvaaja tulee räpsimään lukuisia otoksia Safkan Tommi Lievemaasta ja Petri Krohnista.

Lavalla esitetty musiikki ei liity tapahtumaan mitenkään. Kuvaaja ottaa taas minusta kuvia lähietäisyydeltä kello 21.26. Tämä on jo häirintää.

Mikko Kuustonen kertoo vitsin. "Hauskaa että olette tulleet paikalle", hän kertoo sanoneensa jollakin vankilakeikalla. Kuustonen siis vertaa kellariloukkoa vankilaan. Se on hänen ensimmäinen assosiaationsa.

Sitten tulee Juha Jokelan "ohjaama" esitys, jossa muutama tyyppi lukee Jukka Mallisen suomentamia epämääräisiä blogitekstejä. Kuten suurin osa blogeista, myös tämä on roskaa. Kansa kuuntelee toki uskollisesti, mutta hyvin, hyvin väsyneesti.

Kello 21.48 voin jo sanoa, etten ole koskaan ollut yhtä tylsässä ja mitäänsanomattomassa tilaisuudessa. Tommi Lievemaan on vaikea

pitää silmiään auki.

Kello 21.50 lavalla puhutaan jo "pyhästä vihasta". No senähän on kaikkien mustapaiteiden tunnustelu, eli päästiin asiaan. "Tämän olisi voinut lyhentää puolella. Kaikki kiertää samaa kehää", Lievemaa sanoo.

Hautausmaallakin on vilkkaampaa. Tommy Lindgren astuu lavalle ja haluaa ensiksi kuvailla fiktiiviseen tänään: "Lyijynraskas tunte."

"Syvä kooma", Lievemaa täydentää pöydän toiselta puolelta.

Lindgren kertoo tapaavansa Jukka Mallista enää Anna Politikovskajan murhan muistotilaisuudessa, joka järjestetään vuosittain Venäjän-vastaisen mielenosoituksen muodossa Venäjän suurlähetystön edustalla Lindgrenin entisen työnantajan Amnestyn rahoilla. Sielläkään kaikki ihmiset eivät varmaankaan tajua, missä ovat mukana.

Nuori vaaleatukkainen ja pitkä naiskirjailija Leena Parkkinen ilmaantuu kellarin ja menee keskelle istumaan. Jotenkin syntyy vaikutelma, että silmätekevät haluavat vain näyttellä itseään. Ei kukaan laita itseään tosissaan likoon, kuten esimerkiksi meillä Saffassa.

Lavalla Tommy Lindgren väittää esittävänsä biisin, jossa Lukashenko mainitaan ja "hänelle näytetään verbaalista keskisormea". En huomaa mitään. Elina Knihtilä juo kaljaa pullon suusta.

Tilaisuus päättyy, mutta haluan vielä puhua Mallisen kanssa. Jukka alkaa heti selostaa minulle asioita. Hän painottaa, että Komersant-lehden verkkoversiossa on ilmestynyt artikkeli, jossa on sekä minun että hänen haastattelukommenttinsa, mutta seuraavana päivänä ilmestyvästä painetusta lehdestä minut on kuulemma pudotettu pois. Mallinen pitää tätä jonkinlaisena voittona.

Kysyn onko Mallisella jo kännykkä. Ei ole, vain lankapuhelin ja perustelutkin on valmiina: "On etuoikeus keskustella minun kanssani." Tuntematon vaaleatukkainen nainen haluaa ottaa turistikameralla valokuvan minusta ja Mallisesta. Nainen ei uskalla tulla lähelle, vaan ottaa kuvan kaukaa.

Olen oppinut sen, minkä tänä iltana voi oppia. Suomalainen hantunut kulttuurikerma ei tajua, missä se on mukana.

Sameasilmäinen Dostojevski-inkarnaatio Hoopee Björkman talisii mitään sanomatta tunkkaisesta kellarista ulos Helsingin katulämän jumalattomuuteen.

JOHAN BÄCKMAN

Englannin, Ranskan ja Neuvostoliiton neuvotteluista kesällä 1939

Kun Ranskan ja Englannin Münchenin politiikka oli kärsinyt täydellisen vararikon ja tiedettiin Saksan hyökkäävän Puolaan, teki Neuvostoliitto vielä yrityksen Saksan vastaisesta liittoumasta.

Neuvostohallitus välitti 17.4.-39 Englannille ja Ranskalle esityksen Saksan torjumiseksi. Englanti ja Ranska myöntivät neuvotteluihin. Myöhempi tieto osoittaa niiden tehneen sen vain pelotellakseen Saksaa ja suunnataksaan sen hyökkäyksen Neuvostoliittoa vastaan. Neuvotteluissa johtava asema oli Englannilla. Huhtikuun lopulla Englannin hallitus totesi, ettei Neuvostoliiton esitystä voi hyväksyä. Tilanne huononi, kun 28.4.-39 Hitler ilmoitti vuoden -34 Puo-

lan ja Saksan hyökkäämättömyyssopimuksen ja vuoden -35 Saksan ja Englannin merisopimuksen irtisanomisesta.

Englannin hallitus käsittelee uudelleen 3.5.-39 ja 16.5.39 Neuvostoliiton esitystä. Esikuntapäälliköt esittivät muistion, jossa he puolustivat Neuvostoliiton esitystä kolmen yhteistyöstä todeten mm. että ilman sopimusta Saksa jatkaa hyökkäyksiään ja Neuvostoliitto saavuttaa kompromissin Saksan kanssa. Englannin ulkoministeri Chamberlain ei suostunut perääntymään. Syntyneessä keskustelussa Chamberlainin politiikkaa arvosteltiin mm. Churchillin toimesta.

Tilanne huononi edelleen. Hitler antoi Wermachtin johdolle

käskyn aloittaa sotavalmistelut ja solmittiin Italian ja Saksan liittosopimus. Englannissa käytiin ankaraa sisäistä kädenvääntöä. Neuvostoliitto toimitti Ranskalle ja Englannille tarkennetun ehdotuksen. Lopuksi Englanti lähetti Moskovaan 15.6.-39 osastopäällikkötason neuvottelijan **W. Strangin**, jolla ei ollut mitään valtuuksia sopia asioista.

Englanti alkoi pitkittää neuvotteluja mm. Baltian maiden takuita koskevassa kysymyksessä. Strang totesikin hallituksensa "synnyttävän hankaluuksia", joista näkee, etteivät he pyrikään sopimukseen. Englannin hallitus käsittelee 19.7. Moskovan neuvottelujen katkaisemista. Heinä-elokuussa Saksassa suoritettiin liikekannallepano

ja 25.7. Englannin hallitus hyväksyi esityksen aloittaa kolmen vallan sotilaalliset neuvottelut kuitenkin niin, että se samaan aikaan piti neuvotteluja yllä Berliiniin päästäkseen sopimukseen hitleriläisten kanssa.

Englannin sotilasedustajat saapuivat Moskovaan vasta 12.8.-39. Taaskin sotilasvaltuuskunnan jäsenillä oli vain rajoitetut ohjeet, eivätkä he voineet sopia asioista ilman Lontoon lupaa. Tavoite oli ainoastaan pitkittää neuvotteluja. Pian selvisi, että mitään valtuuksia ja suunnitelmia neuvottelijoilla ei ollut. Selvisi, että Englannilla on asettaa mantereelle voimia Saksaa vastaan vain kuusi divisioonaa, kun Neuvostoliitto esitti vovansa asettaa heti Saksaa vastaan

136 divisioonaa, 5000 tykkiä, 10000 panssarivaunua ja 5000 lentokonetta. Oli paljon sotilasteknisiä kysymyksiä, joihin ei saatu minkäänlaisia vastauksia Lontoosta ja Pariisista. Neuvottelut keskeytettiin 21. 8.

Elokuun alussa Saksa esitti Moskovaalle hyökkäämättömyyssopimusta. Ranska ja Englanti olivat tehneet valintansa sodan puolesta. Neuvostoliitolle jäi yksi mahdollisuus, suostua Saksan tarjoamaan sopimukseen, jolla voitettiin aikaa varustautua fasistien lopullisen hyökkäyksen varalle.

Toim. Heikki Männikkö
Lähde: Grigosi Deborin: "30 vuotta suuresta voitosta (v. 75)" ja APN: "Toisen maailmansodan aattona (v. 75)"

Jukka Mallinen kumartaa ProKareliaa

Viron suojelupoliisi Kapo, ProKarelia ry, Aluepalautus ry, Suomalais-Venäläinen kansalaisfoorumi Finrosforum ja Suomen PEN-klubi saivat latvialaista sivustatukea Venäjä-vastaisessa informaatio-sodassa. Pienehkö lauma suomalaisia ruskofobeja kokoontui 6.6.2011 Helsingin keskustaan kuuntelemaan ilosanomaa Venäjän hajoamisesta. Asiantuntijoiden mukaan kokoonkutsujana toimi Viron suojelupoliisi Kapo, joka antoi isännän roolin Tallinnassa toimivalle ProKarelia-leikkikalufirmalle. Tapahtumapaikkana oli joku Baader-Meinhof-sali, vai mikä se nyt onkaan.

Kuten kuvasta näkyy, eturivissä kutsuttuina olivat Venäjän ammattimaiset hajottajat, vasemmalta lukien Finrosforumin perustaja ja entinen rahastonhoitaja sekä islamistiterroristisivusto Kavkaz Centerin maailmankuulu ylläpitäjä Mikael Storsjö (PEN-vihr), etualalla Aluepalautus ry:n ex-puheenjohtaja Lasse Koskinen, seuraavana Storsjön vaimo ja yhteistyökumppani Agneta Storsjö, Koskisen vieressä pönöttää Jukka Mallinen eli Suomen PENin entinen puheenjohtaja ja Finrosforumin perustaja, hänestä oikealle Finrosforum-propagandisti Kerkko Paananen huiveineen ja partoineen. Tästä puuttuvat Finrosforumin kolmas perustaja Heidi Hautala ja propagandisti Oksana Chelysheva.

Aluksi puhui ProKarelian pääintendentti, tallinnalainen leikkikalukauppias Veikko Saksi, jonka jälkeen kuulimme hieman viulunvingutusta, ja sitten lavalle nousi amerikkalaiseen lähetyssaarnaajatyylisiin kovaäänisiin mikrofonin kautta puhunut suomalainen asianajaja ja oikea showmies Kari Silvennoinen, joka esitteli uutta julkaisuaan, Tallinnassa painettua englanninkielistä 78-sivuista brosyryäänä "Neuvostoyllisyys". Sen on kustantanut tallinnalainen yritys "Karjalan Kuvalehti OÜ", ulko-

Kuva: Tommi Lievemaa

"PENin, Finrosforumin ja Kavkaz Centerin johtohahmot osallistuivat näkyvästi Pro Karelian järjestämään Neuvostoliiton ja Venäjän vastaisen propagandatilaisuuteen Helsingin keskustassa. Kuvassa mm. Mikael Storsjö (Kavkaz Center, PEN), Jukka Mallinen (PEN, Finrosforum) ja Kerkko Paananen (PEN, Finrosforum)".

asun on suunnitellut "Graafikamari OÜ, Marge Robam" ja painanut "Printon Trükikoda AS, Tallinn, Estonia". Rahoittajaa saakin vain arvaila ja julkaisun tarkoituskin jäi perin hämäräksi.

Valitettavasti Kari Silvennoisen esitystavassa oli eräitä puutteita eivätkä faktat olleet aina kohdallaan. Kuten kuvassa näkyy, Silvennoinen kertoi esityksensä historiaosuudessa innokkaalla ja vakavalla naamalla, että "suomalaiset joukot ylittivät Suomen ja Neuvostoliiton rajan 10.6.1941, saavuttaen pian vuoden 1939 rajan". Kun muistetaan, että Hitlerin hyökkäys Neuvostoliittoon alkoi vasta 22.6.1941, on Silvennoisen paljastus suomalaisen aloitteellisuudesta ennen kuulumatonta.

Silvennoinen kertoi myös mielipiteitään. Ronald Reaganin ilmoitusta Moskovan pommittamisesta ja pahan valtakunnasta Silvennoinen kehui loistaviksi ja Reagania hienoksi mieheksi. Suomen

oikeusministeriön runsas vuosi sitten laatimaa sotasyllisyysselvitystä Silvennoinen kuvaili täysin kelvottomaksi, järkyttävän huonosti perustelluksi ja erittäin huonoksi tekstiksi. Hyvänä miehenä Silvennoinen tuntui pitävän vain hengenheimoistaan Jyrki Virolaista. Yleisösymykseen siitä, miksi natsi-Saksa auttoi aseellisesti Suomea, Silvennoinen ilmoitti, että siitä on oltava kiitollinen.

Esityksensä mielenkiintoisimmassa osuudessa Silvennoinen kertoi aiemmasta poliittisesta toiminnastaan. "Olen ollut suopon putkassa", Silvennoinen ilmoitti ja lisäsi: "Olen tuonut Neuvostoliiton toisinajattelijoita länteen."

Illan pääesiintyjä oli latvialainen opiskelija Edvins Snore, joka tunnetaan maailmanhistorian neuvosto- ja Venäjä-vastaisimman dokumenttielokuvan The Soviet Story tekijänä. Tekele muistuttaa kaikessa kliseisessä ruskofobisessa alkeellisuudessaan Sofi Oksasen Puh-

distusta. ProKarelia ja Veikko Saksi ovatkin levittäneet filmiä koko Suomeen huolimatta sen varsin julmasta sisällöstä. Filmin ovat rahoittaneet ketkäs muut kuin Heidi Hautalan hengenheimolaiset Euroopan parlamentissa.

Mutta annetaanpa puheenvuoro herralle Snorelle itselleen, joka salissa lausui hiuksia nostattavia juttuja taustanaan tuomitun sotarikollisen ja sosiaalifasistin Väinö Tannerin kuva. Nürnbergin prosessi on kuulemma maailman suurin historian väärennös, johon Neuvostoliitto on syyllinen, Edvins Snore valitsi. Putinin hallinto kuulemma yhdistää neuvostoajan huonoimmat aiheet nykyajan kelvottomimpiin ilmiöihin. Venäjällä kuulemma natsit ovat vallassa. Snoren mukaan vähän aikaa sitten 2 000 Putinin kannattajaa kokoontui Kremlin eteen tekemään Hitler-tervehdyksiä. Voitonpäivänä entiset KGB-keskitysleirien vartijat ja massamurhaajat marssivat punaisella torilla. Moskovassa ei kuulemma ole ainoata-

kaan afrikkalaista diplomaattia, jota venäläiset skinit eivät olisi hakanneet, Snore väittää. Venäläinen uusia kuulemma leviää lähiulko-maihinkin, kun venäläiset uusnatsivandaalit Snoren mukaan tuhosivat Riian juutalaisen hautausmaan. Niin ja venäläiset eivät kuulemma ymmärrä ollenkaan omaa hätäänsä, Edvins Snore selostaa, koska he ovat 70-vuotisen ihmiskokeen seuraksi tuloksia. "Minä säälän heitä", Snore tiivistä näkemyksensä venäläisistä, ja ilmoitti ymmärtävänsä oikein hyvin myös Venäjä-vastaisia islamistiterrorismia. Tilaisuuden pienelle yleisölle Snoren vavahduttava esitys taisi mennä jotenkin ohi. Voi olla, että kaikki eivät edes tiedä, missä on Latvia.

Finrosforum-propagandisti Kerkko Paananen poistui välillä puhumaan puhelimeensa, mutta ehti myös kiireisenä nousta rohkeasti seisomaan esittämään kysymyksiä aateveljelleen. Erityisesti antifasistit ärsyttivät Paanasta. "Me kaikki teidämme keitä antifasistit todellisuudessa ovat", hän vaahotosi.

Vähän ennen elokuvaesitystä nähtiin kiinnostava performanssi, kun entinen PEN-puheenjohtaja ja Finrosforum-perustaja ja propagandisti Jukka Mallinen salista poistuessaan kumarsi ProKarelian esimiehelle melkein päälle maahan saakka. Kädessään Jukalla vissiin oli jotakin lahjaksi saamia esitteitä.

Herra Snore itse poistui paikalta mahdollisimman näytävästi istumalla ProKarelia-propagandistien saattamana Senaattorilla valkoiseen taksiautoon. Suomalainen taksikytyt on kallis, mutta kyllä se kannatti.

Kuinka lähellä se Venäjän hajoaminen todella nyt onkaan, Jukka Mallinen porukoineen voi pohdita nukuttuaan ensin yön yli.

Johan Bäckman

"Kun rintama aukesi Jäämereltä Välimereen"

Tämän vuoden kesäkuussa tulee kuluneeksi 70 vuotta niin sanotun jatkosodan alkamisesta. On selvää, että porvariston taantumuksellinen osa ja heidän tukijansa tarvitsevat viettää sodan alkamisen päivää entistä "isänmaallisemman hengen" uhoissa voimalla kumpujen yön vainajien henkien. Juhlitaan juhliissa historiaa, joka on irrotettu historiasta.

Uskoisin monen ihmisen olevan kanssani yhtä mieltä, että liikekannallepanon voimalla sotatoimiin kennennetut olivat sotatoimissa henkensä kaupalla. He joutuivat vallassa olleen poliittisen valtaryhmittymän uhreina maksamaan heidän tekemät kansantalouden laskut menettäen nuoruutensa sodassa ja sen jälkeisessä jälleenrakentamisessa. Moni heistä joutui maksamaan tuon laskun hengellään.

On hyvä muistaa eräs ajatus, että sota on aina pieleen menneen sisäpolitiikan jatke. Eipä tuo näytä tälläkään kertaa poikkeavan tuosta. Yleinen käytäntö "virallisessa historiassa" on esittää talvisota ja jatkosota erillisinä, yksittäisinä tapahtumina, jotka ovat irrotetut historiallisesta ympäristöstään.

On oikeastaan aivan luonnollista, että koska hyväksytään virheelliset poliittiset ratkaisut oikeiksi, niin niiden suojaksi tarvitaan savuverho. Savuverho, jotta totuus ei paljastuisi. Onhan meillä jo kansakoulusta asti selitelty "virallisen historialiturgian" mukaan, että kuinka kaikki johtui Neuvostoliiton pahansuopaisuudesta pientä naapurimaataan kohtaan. Ja asian varmistamiseksi höpötetään Rippentropp sopimuksen lisäpöytäkirjan kurjuudesta. Kuinka monta kertaa on tuotu "historialiturgiassa" esille esimerkiksi erään kapitalismin vankkumattoman tukipilarin sanat, jotka hän lausui yöllä radiopuheessaan, kun Saksa hyökkäsi Neuvostoliittoon vuonna 1941? Nuo sanat, jotka silloinen Englannin pääministeri Churchill lausui, ovat tänään mielessä pidettäviä. Ne kuuluivat, että nyt aukesi rintama Jäämereltä Välimereen. Puheessaan hän julisti taistelun Hitlerin Saksa vastaan entistä tärkeämmäksi.

Virallisen kotikutoisen "historialiturgian" mukaisesti Neuvostoliiton toimesta alkoi vain myös Suomen rintamalla tapahtua. Mutta, taas unohdetaan mainita Suomen tunnusteluista, joita tehtiin Saksas-

sa 1940. Tunnustelujen tarkoituksena oli selvittää liittolaisuus Saksan kanssa sodassa Neuvostoliiton kanssa. Ja kertomatta jää myös sekin, että maassamme oli jatkosodan alkaessa saksalaiset sotajoukot valmistelleet jo muutamia kuuksia sotatoimia. Pohjoisen nikkeli oli Saksan sotatarvikeollisuudelle tärkeää. Niin tärkeää, että se oli turvattava tulevan, Hitlerin johdolla aloitetun sodan aikana.

Eipä siitäkään paremmin huudella tehtyjä sankarivainajia muistella, että mitenkö suomalaiset poliitikot sotkivat, todennäköisesti osittain tietämättömyytään maamme Barbarossa suunnitelmaan. Hitlerin laatimaan sotasuunnitelmaan, jossa suomalaisten pääasiallisena osuutena oli valmistella omalta osaltaan Leningradin piirittämistä. Hitlerin tavoitteena Barbarossa suunnitelmassa oli Leningradin valloittaminen saksalaisten toimesta ja sen täydellinen hävittäminen. No me jälkipolvi tiedämme millaisen kärsimysnäytelmän suojelijoina suomalainen sotaisa taantumusporvaristo toimi.

Virallinen historian liturgia ei tunnusta, että Mannerheimin ker-

toilemalla miekan tuppeen pane-mattomuudesta vuonna 1918, on yhteyttä viime sotien tapahtumiin.

Eipä virallisessa historialiturgiassa ole näkynyt kertomuksia Aktivistien eli "Valkoisen Suomen" puuhailuista. "Valkoisen Suomen" joukkioon kuului myös Mannerheim, jota heidän keskuudessa kutsuttiin Anderssoniksi. Aktivistien joukko järjesteli kulisien takana monia asioita. Joukkioon kuului myös joitakin omistavan luokan jäseniä eli kapitalisteja tai patruunoita kuten ennen sanottiin.

Aktivistien toiminnalla oli merkittävä vaikutus. Miksei meille esimerkiksi kerrottu koulun historian tunneilla, että aktivistien toiminta Lapuan liikkeen kanssa johti siihen, että Svinhufvud hommasi 1931 Mannerheimin puolustusneuvoston puheenjohtajaksi valmistelemaan sotaa? Tarinoidaan kuni maanpuolustuksesta, mutta tosiasiaa aktivistien eräät johtajat vaativat jo 1930-luvun vaihteen tienoilla Suomea hyökkäämään Neuvostoliiton kimppuun. Edellä mainitun kaltaisia tapauksia riittää enemmänkin ja ne omalta osaltaan kyseenalaistavat tilaisuudet, joissa

juhlitaan suurta torjuntavoittoa ja muuta sen kaltaista.

Merkillisintä on se, että näyttää siltä, ettei nykyinen maamme poliittinen eliitti ole mitään historiasta oppinut. Onko niin, että he eivät ole syventyneet historiaan kovinkaan syvällisesti? Miten muuten on selitettävissä, että heidän johdolla meitä marssitetaan Suomen kansalaisina kohti Naton määräämiä vihollisia? Vielä Naton sotatantereilla ei ole poliittinen eliittimme ehtinyt vuodattaa monenkaan suomalaisen työläisen verta. Verta, joka vuodatetaan vain ja ainoastaan Natomaiden kapitalistien, pääomapiirien liikevoittoa turvaamiseksi.

Jos maamme poliittinen eliitti korjaa suhtautumistaan sotaan ja rauhaan linjalle, jota Paasikivi ja Kekkonen noudattivat viime sotien jälkeisessä politiikassaan, tullaan yhä useampi työikäinen suomalainen pakkaamaan ulkomailla sinkkiarkkuun Suomen palauttamista varten.

Meillä on vielä mahdollisuus toimia rauhan puolesta sotaa vastaan irrottautaksemme maamme poliittisen eliitin sotaseikkailuista.

Timo Kangasmaa

Venäjän eliitin hajaannus ja Putinin ”Kansanrintama”

Tätä huhtikuun 18. suunniteltua lehdistötilaisuutta, jota alusta alkaen mainostettiin ylimääräiseksi, kärsimättömästi odottivat lehtimiehet, politiikan tutkijat ja kaikki politiikasta kiinnostuneet ihmiset. Ylimääräinen lehdistötilaisuus ennakoitiin luonteensa perusteella jotain tärkeitä lausuntoja ja kaikenkarvaiset kommentaattorit yrittivät aktiivisesti arvata, mitä se voisi oikeastaan tarkoittaa. Aivan päivää ennen lehdistötilaisuutta blogeihin ilmestyi jopa tietoja siitä, että Medvedev ilmoittaa kuulemma Putinin erosta, joka tahtoo keskittyä vaalivalmisteluihin ja tunnetun liberaalin Javlinskin nimittämiseksi...

Aimo Minkkinen esittelee Sergei Skvortsoville Leninin museota

Mikä mielenkiintoista jotain perusteita sellaiselle vedolle mahdollisesti oli jopa olemassakin, koska ensimmäiset ennakkoon selvästi sovitut kysymykset, joita nk. Kremlin puulin edustajat (Kremlin puulilla tarkoitetaan lehtimiehiä, jotka kertovat säännöllisesti Kremlin toiminnasta) Medvedeville esittivät, koskettelivat modernisaation peruuntumattomuutta ja – huomattava – hallituksen ja pääministerin mahdollista erottamista. Mutta sensaatiota ei tapahtunut. Medvedev ilmoitti uudemman kerran ympäröivillä sanamuodoilla siitä, että aika ilmoittaa siitä, kuka ”tandemista” asetetaan presidenttiehdok-

kaaksi, ei ole vielä koittanut, että Putinin kanssa he ovat edelleen aatovereita yms. Lähemmäksi tilaisuuden loppua Medvedev kuitenkin kertoi siitä, että hallituksen perusosa tarvitsee uudistumista, että hänen hiljainen mainintansa halusta siirtyä opettajaksi ei merkitse lainkaan suunnitelmia poistua presidentin tehtävistä ja että olemattomat mielipide-eroavuudet aateveli Putinin kanssa koskettelevat ainoastaan heidän käsityksiään modernisaatiosta.

Tästä huolimatta kaikki tämä ei ollut riittävä syy kutsua koolle ylimääräinen lehdistötilaisuus ja

kaikille, jotka seurasivat tilaisuutta, jäi selvästi tyytymättömyyden tunne. Eräs ulkomaalainen reporterit jopa sanoi, että Medvedev suoritti poliittisen itsemurhan kokoamalla yhteen maailman lehdistöä ja jättämällä kertomatta mitään uutta...

Mutta huolimatta siitä, että aikoiko Medvedev todellakin ilmoittaa jostain tärkeistä ratkaisuksista, mutta ei uskaltanut sitä tehdä, jäi avoimeksi kysymykseksi ja jopa se, mitä hän sanoi, osoittaa uudemman kerran, että Venäjän hallitsevassa eliitissä vallitsee vakava hajaannus, joka asteittain vain syvenee. Putinin johdolla ryhmittäytyneet voimat ovat sitä mieltä, että valtion nykyinen tosiasiallinen yksityistäminen saa riittää eikä tarvita mitään nykyisen mallin vakavaa uudistamista. Medvedevin johdolla ryhmittäytyvät voimat ymmärtävät, että nykyinen malli ei ole elinvoimainen, mutta näkevät ulospääsyn ihan kaiken totaalisessa yksityistämässä eli sanalla sanoen ulospääsyn virallisessa yksityistämässä. Toisaalta kysymyksessä siitä, että on hävitettävä vielä neuvostovallan vuosilta säilyneet sosiaaliset takeet, molemmat ryhmät ovat käytännössä täysin yksimielisiä.

Mutta jos Medvedevin kannattajat eivät ole vieläkään järjestäytyneet, odottamalla yhä ties mitä, niin Putinin kannattajat ovat viime viikkoina selvästi aktivoituneet. Tärkeimpänä tapahtumana tässä yhteydessä on mainittava ns. Kansanrintaman perustaminen eri kansalaisjärjestöistä, jotka toimivat valtuutettuna eli Yhtenäisen Venäjän johdolla. Yhtenäisen Venäjän tulisi jopa luovuttaa näille voimille osan vaalilistojen paikoistaan.

Opposition kommentaattorit

ovat jo ehtineet pilkata Kansanrintaman nimeä, ja myös aiheellisesti. Historiallisesti kansanrintamiksi muuten nimitettiin 1930-luvulla perustettuja vasemmistolaisen oppositiovoimien perustamia yhdistyksiä, joiden tehtävänä oli fasismin vastustaminen. Tässä tilanteessa kansanrintamaksi nimitetään yhdistystä, joka asettaa tavoitteekseen sen järjestön vallan säilyttämisen, joka muutenkin on vallassa joidenkin hyvin epämääräisten tavoitteiden nimissä.

Virkaa tekevä pääministerin lehdistösihteri ilmoitti suoraan, että se on Putinin johdolla tapahtuva yhdistyminen, joista viimeksi mainittua hovikommentaattorit ovat alkaneet jälleen nimittää kansakunnan johtajaksi. Kaupallisella kielellä esitettyä kyseessä on Yhtenäisen Venäjän brändin uusiminen, jonka todellinen suosio väestön keskuudessa on pudonnut hyvinkin alhaiselle tasolle. Aloittamalla operaation kansanrintaman kanssa viranomaiset itse asiassa tunnustivat tämän tosiasian.

Mutta johtaako tämä toivottuun tulokseen? Tämä välistä veto tuskinpa tuo Yhtenäiselle Venäjälle ylimääräisiä ääniä, koska vaalimakkeissa tulee edelleenkin esiintymään tämä poliittinen puolue eikä mikään salaperäinen kansanrintama (muuten kaikkia tähän rintamaan liittyneitä järjestöjä kuitenkin johtavat Yhtenäisen Venäjän edustajat). Ja toisaalta löytyykö paljon sellaisia ihmisiä, jotka pitävät Putinista, mutta eivät pidä Yhtenäisestä Venäjästä, jonka johtajana hän on muuten toiminut jo melko kauan? Erityisesti jos otetaan huomioon, että Putinin todellinen kannatus tuskinpa ylittää 20-25 % - vastuun elintason jyrkästä ja jatkuvasta alenemisesta väestön enemmis-

tö langettaa nimenomaan Putinille (on mielenkiintoista, että sellaista elintason alenemista ei voi enää vähätellä edes Rosstat eli Venäjän tilastollinen palvelu, joka on kahden viime vuoden aikana huvittanut koko maailmaa tiedoillaan siitä, että taloudellisen kriisin oloissa Venäjän väestön reaalitytulot muokasivat: kuluvan vuoden alusta lähtien Venäjällä on noteerattu elintason alenemisen).

Kuten Kansanrintaman osatojen perustamisen ensimmäiset kokemukset osoittavat, nämä Yhtenäisen Venäjän kannalta surkeat ennusteet ovat tulleet täydellisesti vahvistettua. Valtapuolueen sosiaalisen perustan laajentaminen, mitä tämän ajatuksen tekijä herra Putin toivoi, ei käytännössä ole onnistunut – riippumaton kansalaisliike ei tahdo liittoutua Yhtenäisen Venäjän kanssa. Vaikka paperilla asiat kehittyvät loistavasti – esimerkiksi vaalekannanrintamaan on kirjattu Kauko-idässä sijaitsevan suurkaupungin Habarovskin koko väestö.

Ainoa asia, missä tämä tempaus saattaa todella palvella valtuutettua, on uudemman joukkomittaisen väestöryhmän puolesta puolesta. Tietenkin itse Yhtenäisen Venäjän puolueen kannatus on jonkin verran alentunut, mutta kun vaaleihin osallistuu kansanrintama kansakunnan johtajan Putinin johdolla, joka keräsi 70 % ääniä! –näin voidaan suurin piirtein selittää ”parlamenttivaalien” tuloksia. Se, että tällaisten ”parlamenttien” elinikä jää joskus hyvin lyhyeksi, ei Yhtenäisen Venäjän väliaikaisia hallitsijoita toistaiseksi erityisemmin huolestuta...

Sergei Skvortsov, KKP:n Keskuskomitean ensimmäinen (pää-) sihteri

Kiina valmistautuu juhlimaan 90-vuotiaasta puoluetta

Kiinasta on vuonna 1949 tapahtuneen vallankumouksen jälkeen kasvanut maailmanpolitiikan- ja talouden jättiläinen. Sadat miljoonat kiinalaiset on nostettu köyhyydestä ja maassa rakennetaan sosialismia omilla erityispiirteillään. Voidaan sanoa, että Kiina elää tänään historiansa kukoistavinta aikakautta. Viimeisten vuosikymmenien aikana tapahtunut kehitys on toteutettu Kiinan kommunistisen puolueen johdolla, joka parhaillaan valmistautuu juhlistamaan perustamisensa 90:tta vuosipäivää.

Puheenjohtaja Mao on edelleen suosiossa KKP:n 90-vuotispäivänä

Puolueen merkkipäivän alla KKP on käynnistänyt useita laajoja hankkeita esimerkiksi nuorison aatteellisen kasvatuksen tehostamiseksi ja puolueen kaadereiden kouluttamiseksi. Puolueen pääsihteri Hu Jintao ja muu puoluejohto kiertävät parhailaan maata tutustuakseen sosialistisen rakennustyön saavutuksiin ja toisaalta kuullakseen kansalaisten arkipäivän ongelmia.

Kiinan kommunistinen puolue perustettiin Mao Zedongin johdolla Shanghaissa 01.07.1921. Kolmenkymmenen vuoden verisen taistelun jälkeen Kiina julistautui sosialistiseksi KKP:n johdolla lokakuussa 1949. KKP:n johdolla Kiina ryhtyi voimakkaasti toteuttamaan uutta valtiota, jossa nopeassa ajassa poistettiin vanhat taantumukselliset yhteiskuntasuhteet ja luotiin perusta

sosialismin rakentamiselle. Kiinan kaltaisessa maassa sosialismia on jouduttu rakentamaan vaikeissakin olosuhteissa eikä se ole aina sujunut ongelmitta.

Kiina otti uuden suunnan 1970-luvulla

Maon johdolla Kiinaan luotiin vahva perusta hyvinvointivaltiolle. Lukutaito, yleinen terveydenhoito ja sosiaaliturva sekä maatalouden osuustoimintajärjestelmän luominen kohottivat kansalaisten elinoloja. 1966 alkaneen kulttuurivallankumouksen myötä monet kehitystä jarruttaneet vanhat menetelmät korvattiin uusilla, joskin epävakaita olivat toisaalta hidastivat esimerkiksi teollisuuden ja koulutuksen kehitystä.

Maon kuoleman jälkeen KKP ryhtyi Deng Xiaopingin johdolla teollisesti modernisoimaan maatalousvaltaista Kiinaa. Tässä yhteydessä Kiina omaksui kapitalistisia elementtejä talouteen ja ryhtyi myös aktiivisesti luomaan taloudellisia suhteita Yhdysvaltoihin. KKP oli aiemmin tukeutunut vahvasti marxilais-leniniläiseen taloustieteeseen, mutta lanseerasi nyt Dengin oman tulkinnan ”sosialistisesta markkinataloudesta”.

Menestyksellä on kääntöpuolensa

Kiinan nyt jo 30 vuotta kestänyt sosialismin rakentaminen ”kiinalaisilla erityispiirteillä” on johtanut risti-

Taloukasvulla kapitalismia vastaan?

KKP itse katsoo, että kapitalistiset keinot ovat välttämättömiä tilanteessa, jossa sosialismin rakentamisen turvaaminen vallitsevassa maailmanpolitiisessa tilanteessa edellyttää taloudellista vahvistumista. KKP:n edustajien mukaan sosialismin turvaamiseksi ”Kiinan pitää ensin rakentaa moderni teollisuusvaltio kapitalismia hyväksi käyttäen”. Kriitikot epäoivivat, kykeneekö Kiina noudattamaan tätä taktiikkaa etenkin, kun kapitalismin jatkuvan kasvun automatiikka uhkaa syrjäyttää ideologiset päämäärät.

Ristiriitaisuuksista huolimatta kiinalaisten ehdoton enemmistö tukeutuu edelleen

KKP:hen ja puolue ilmoittaa lähtökohdaksi tieteellisen marxismileninismien. Kiinalaiset tiedostavat KKP:n ratkaisevan roolin yhteiskunnan johtavana ja eteenpäin vievänä voimana.

Kansainvälisessä kommunistisessa – ja työväenliikkeessä KKP:n politiikkaan suhtaudutaan monin eri tavoin. Laajasti on kuitenkin todettu Kiinan yhteiskunnallisen muutoksen takapajuisesta maasta moderniksi sosialistiseksi valtioksi olevan nimenomaan KKP:n politiikan ansiota.

KÄ/AS

Sir Francis Bacon, materialistisen dialektiikan isoisa

Kuningatar Elisabeth I:n kuoltua 1603 ja tämän serkun ja verivihollisen Maria Stuartin pojan, Skotlannin Jaakko I:n noustua valtaan tämä aatelo Baconin, mikä oli huomattava kunnianosoitus tai palkinto jopa ansioituneellekin "rivikansanedustajalle". Vuodesta 1617 Bacon toimi isänsä entisessä virassa lordikanslerina, jossa hänen aatelisarvonsa nousi "Verulamin parooniksi" (1618), "St. Albanin varakreiviksi" (1621). Tuona samana vuonna hän joutui itse oikeuteen lahjusten ottamisesta (jonka hän myönsi, eikä sitä mikään laki hänen mukaansa kieltänytkään, vaan pelkästään sen, etteivät lahjat valtiovallan edustajalle saa vaikuttaa tämän päätöksiin), hänet tuomittiin ja hänet erotettiin viroistaan.

Kuninkaan armahdettua hänet neljän päivän kulluttua tuomiosta hän palaamatta valtion palvelukseen omistautui tieteelliselle ja kirjalliselle työlle. (Sovjetskaja entsyklopedija: Bacon, Francis)

Bacon ja materialismi

Karl Marx, joka tunsikin perinpohjaisesti Baconin tuotannon ja oli väitellyt tohtoriksi molempien yhteisen oppi-isän Epikuroksen filosofista, piti Baconia tieteellisen metodin isänä.

Sovjetskaja entsyklopedijan mukaan hän on englantilaisen materialismin perustaja (em.): "Marxin sanojen mukaan Baconille "tiede on kokeellista tiedettä ja koostuu rationaalisen metodin soveltamisesta aistihavaintoihin" (Marx, K., Engels, F. Teokset: "Pyhä perhe").

Metodin merkityksen painottaminen mahdollisti Baconin esittämään pedagogikalle tärkeän periaatteen, jonka mukaan sivistyksen päämäärä ei ole koota mahdollisimman suurta määrää tietoja, vaan taito käyttää niiden hankkimismetodeja. Kaikki olevat ja mahdolliset tieteet Bacon jakoi (mielestään) "ihmisjärjen kolmen mahdollisuuden" mukaan: muistia vastaa historia, kuvittelu runous, päättelyä filosofia, joka sulkee sisäänsä opit jumalasta, luonnosta ja ihmisestä.

Bacon oli materialisti, mistä kaikki aatehistorioitsijat ovat yksimielisiä: hänen olio-oppinsa ei jättänyt todellista sijaa "puhdasta henkeä" oleville todellisille olioille. Hän tarkoitti uskonnolla "jumalalla" moraalia, ja tämä hänen "uskoksi" nimittämänsä moraalin ja uskonnon kompleksin on olemassa "ilmoituksen varassa" erotukseksi tieteestä, johon sitä ei saanut sekoittaa, ja paradoksaalisesti se oli Baconille "vaikuttavimmillaan silloin, kun se on eniten ristiriidassa järjen (so. toimijan välittömän (hyöty)rationaalisuuden) kanssa".

Baconin opilla oli suunnaton vaikutus tieteen ja filosofian myöhempään kehitykseen. Se mahdollisti T. Hobbesin materialismin, J. Locken sensualismin ja näiden seuraajat. Baconin looginen metodi muodostui induktiivisen logiikan lähtökohdaksi, erityisesti John Stuart Millillä. **Baconin "sotahuuto" luonnontieteen puolesta oli heräte 1600-luvun luonnontieteil- le ja sillä oli erittäin tärkeä rooli tie- deorganisaatioiden luomisessa (esimerkiksi Lontoon Kuninkaallisen seuran).** Baconin tieteenalojen luokituksen omaksuivat ranskalaiset valistusfilosofit, ensyklopedistit.

Bacon ja dialektiikka

Kehittääkseen tieteen objektiivista metodologiaa ja logiikkaa Bacon tutki dialektiikkaa sanan nykyises-

Francis Bacon, sittemmin Sir Francis B., syntyi Lontoossa 1561 (18 vuotta Nikolaus Koperni- kuksen kuoleman jälkeen, Lontoossa korkean hovivirkamiehen "kuninkaallisen sinetinvarti- jan" perheeseen ja kuoli niinkään Lontoossa influenssaan lordikanslerin virasta erotettuna vapaana kirjoittajana 1626 (16 vuotta ennen Isaac Newtonin syntymää). Hän oli Galileo Galilein, Giordano Brunon, Baruch Spinozan ja René Descartesin ja William Shakespearen aika- lainen ja kolmen keskimmäisen "kilpailija". "Leipätyökseen" Francis Bacon oli poliitikko. Hä- net valittiin v. 1584 parlamenttiin 23-vuotiaana kesken 15-vuotiaana aloitettujen lakitieteen yliopisto-opintojen Cambridgessä. Bacon ei pitänyt kiirettä valmistumisen kanssa, vaan opis- keli lain sivussa kaikkea mahdollista erityisesti luonnontiedettä, mitä siellä opetettiin. Parla- mentissakin hän toimi epikurolaisittain, huomiota herättämättä ja näyttäen ulospäin todel- lista vaatimattomampaa imagoa.

sä merkityksessä, erityisesti "muo- don ja sisällön" kategorioita, joiden kautta antiikin filosofit Platon, Aris- toteles ja muut olivat asettaneet kysymyksen matematiikan ja materi- aalisen todellisuuden suhteesta. Hän kritisoi Aristotelesta erityisesti Epikuroksella, joka edelleen nojasi erityisesti Demokritokseen.

Hän ei kuitenkaan tuloksi- aan esittäessään käyttänyt sanaa 'dialektiikka', koska sana juu- ri silloisessa skolastisessa merkityk- sessä tarkoitti "väittelyä, joka joten- kin automaattisesti johtaisi entistä parempaan tietoon". Tuosta Bacon ei lainkaan ollut varma, ellei noja- ta empiriaan ja logiikkaa jotenkin olennaisesti korjata tai laajenneta ("Baconin-Millin induktiometodit"):

" Ensimmäiset säännöt uusien totuuksien löytämiseksi esiti kirjassaan "Uusi Organon" englan- tilainen filosofi Francis Bacon. Hänen mielestään "Aristoteleen vanha syllogistinen logiikka", joka sisältyi hänen teokseensa "Organon" ("Työkalu"), "palvelee enemmänkin vanhojen erehdysten säilyttämistä kuin uusien etsimistä". Oman "Uuden Organoninsa" hän tarkoitti nimenomaan keksintöjen välineeksi tieteessä. Tällaisena hän esittää induktiivisen metodin, joka perus- tuu muutamille säännöille. Myö- hemmin näitä sääntöjä systematsoi ja tarkensi **John Stuart Mill**, mi- hin liittyen niitä nimitetään induktiivisen tutkimuksen **Baconin-Mil- lin säännöiksi**. Erotukseksi Baco- nista Mill ei tarkastellut niitä niin- kään uusien tieteellisten totuuksien keksimismetodinä kuin syysuuteen osoittamisen metodina luonnonil- miöiden välillä."

Induktiolla selvitettävien luonnonlakien ja siten itse induk- tionkin perustan Bacon näki materi- aalisissa suhteellisen itsenäisissä olioissa: johdonmukaisesti lainalai- sesti aina yhteenliittyvät oliot ovat korkeamman organisaatiotason olioiden osia. **Laitkin ovat siis taval- laan aina jonkin olion, vaikka sit- ten universumin lakeja** (mutta voivat olla vaikka kuinka paljon vä- häisemmänkin olion; toisaalta koko universumin koostuu nimen- omaan olioista)

Bacon ei nähnyt olioita "jat- kuvuuden modifikaatioina" kuten kaikki muut aikansa filosofit useimmat myöhemmätkin, vaan hän näki nimenomaan kaiken jatku- vuudenkin lopulta olioiden muut- tumisena, liikkeenä, ja vuorovaiku- tuksena.

Sovjetskaja entsyklopedija: "Sisältö ja muoto": " 'Sisällön ja muodon' kategoriat syntyivät miu- naisessa kreikkalaisessa filosofias- sa: ensimmäisen kehittyneen 'muo- don' käsitteen loi muinaiskreikka- lainen atomistiiikka, jossa 'muoto' ilmaisi yhtä atomien tärkeimmis- tä määreistä ja merkitsi kappaleen avaruudellisesti järjestäytyntä rakennetta.

Filosofian historiassa 'sisäl- lön' asemassa esiintyi 'materi- an' käsite, joka merkitsi aineellista alkuperustaa, kaikkien muutos-

ten pysyvää substraattia (perustaa, kasvualustaa).

Platonilla 'muodon' käsite merkitsi kappaleen reaalista mää- rettä jonakin kokonaisuutena, jo- ka oli olemassa itsenäisesti luon- non olioista riippumatta. Ratkaisten idealistisista asemista kysymyksen "muotojen maailman" (ideamaa- ilman) suhteesta materiaaliseen maailmaan Platon lähti siitä, että aistimin havaittavat oliot nousevat 'muotojen' ja 'materian' vuorovaiku- tuksesta. jossa muodolla olisi mää- räävä aktiivinen rooli.

Antiikin kehittyneimmän 'si- sällön ja muodon' käsitteen muo- dosti Aristoteles, joka väitti, että muoto on itsessään materiaalisten olioiden määre, ja että esineellinen olio (kappale) on 'muodon ja sisäl- lön kyseyttä, muotoutunutta 'mate- riaa'. Mutta puhuttaessa maailmas- ta kokonaisuutena hän salli (myös) "muotoutumattoman materian" ja "ei-materiaalisten muotojen" ole- masson, jotka materiaasta riip- pumattomina johtivat "Muotojen Muotoon" eli "Jumalaan".

Uudella ajalla ensimmäisen askelen idealismin voittamiseksi

'materian ja muodon' käsitteissä te- ki Giordano Bruno; hänen ideoitaan kehittivät F. Bacon, R. Descartes, R. Boyle, T. Hobbes.

Jos Descartes ja hänen seu- raajansa "palauttivat" luonnon oloiden koko kirjon jatkuvuuteen ja sen ominaisuuksiin, **niin F. Bacon** lähtien 'materian' monilaatui- suudesta (monisubstanssisuudesta, eri liikemuodoista) esitti ajatuk- sen sen (oikeastaan 'sisällön', sillä nyt oli aina kyse suhteellisen itse- näisestä oliosta, hänkin käytti kui- tenkin edelleen sanaa "matter") yli- vallasta muotoon nähden ja näiden ykseydestä.

Tämä kysymys 'oliosta' (thing, Ding, veštš, joka on toiminnan, vaikka vain tiedostuksenkin, kohteina object, Gegenstand, objekt, koh- de) joko jonkin jatkuvuuden modi- fikaatioina (joka voisi siis ainakin periaatteessa olla olemassa ilman olioitakin), tai päinvastoin suhteel- lisen itsenäisistä vuorovaikuttavista olioista kaiken jatkuvuudenkin elementteinä, on ontologisesti ää- rimmäisen tärkeä. "Olio", jolta puut- tuu sisältö tai muoto, ei ole olio ol- lenkaan.

Kolmannen maailmansodan uhka päivä päivältä todellisempi.

Yhdysvaltain ja sen liittolaisten asevoimien riehuminen eri puo- lilla maailmaa sen kun pahenee huolimatta Nobelin rauhanpal- kinnon saajan, Yhdysvaltain presi- dentti Barack Obama vaka- valla naamalla antamista päin- vastaisista ja katteettomista lu- pauksista.

Hälyttävintä lienee juuri nyt Venäjään ja sen liittolaisiin kohdis- tuva uhka, joka ilmenee Yhdys- valtain täydellisenä piittaamat- tomuuksena Venäjän vuosi vuodel- ta jyrkkenevistä huomautuksista, jotka koskevat USA/NATOn ase- järjelmien tuomista Venäjän rajoille Euroopassa. Mitään järjel- lisiä selityksiä tällaiselle menette- lyllä ei Lännen taholta ole Venäjän esittämistä pyynnöistä huolimatta saatu. Presidentti Dmitri Medve- dev sanoi 27.5.2011: "Ainoa mah- dollinen johtopäätös näiden ase- järjelmien sijoittamisesta Eu- rooppaan on se, että ne on suun- nattu Venäjää vastaan".

Kaikki aseriisuntaan liit- tyvät sopimukset sekä erityises- ti strategisten aseiden vähentämi- seen tähtäävä sopimus (START), ta- vanomaisten aseiden rajoittamis- sopimus (TAE) ja NATO - Venäjä -neuvostossa sovitut vastaavat sotilaalliset liennytysoimet men- nettävät merkityksensä, kun Puo- laan, Romaniaan ja muuallekin Venäjän rajojen tuntumaan rakennetaan massiivisia asejärjes- telmiä, joita perustellaan surku- hupaisalla ja täysin kuvitteellisella "Pohjois-Korean ja Iranin uhal- la". Venäjän sotilastiedustelu on omalta osaltaan vahvistanut, että näillä mailla ei ole keskinäistä

sotilasteknistä yhteistyötä sen enempää kuin tällaiseen tarkoi- tukseen soveltuvia aseitakaan. Ei- kä niillä liioin ole minkäänlaisia so- tilaallisia aikomuksiakaan muuta kuin puolustuksellisessa mielessä.

Venäjän ylin poliittinen johto sekä maan asevoimien yleisesikun- ta ovat toistuvasti todenneet, että tällaisten tekaistujen "uhkateki- jöiden" levitteleminen ei ole muuta kuin tarkoitushakuista poliittista re- toriikkaa, jolla yritetään antaa pro- pagandatukea Lännen ylimateitel- lulle asevarustelulle.

USA/NATOn laitton riehu- minen Libyassa on saanut mitta- suhteet, jotka niinkään huononta- vat suurvaltasuhteita uhkaavalla ta- valla. Tässä sodassa ei ole kysymys vain Libyasta, vaan pyrkimyksestä saattaa koko Afrikan luonnonvarat Lännen hallintaan ja valvontaan.

Myös Koreassa ja Kiinan ran- nikoilla Yhdysvaltain jatkuva sape- linkalistelu massiiviseen sotahar- joituksiineen suuntautuu geopoliit- tisesti Pohjois-Korean kuvitteellisen uhan tekosyillä erityisesti Kiinaa ja Venäjää vastaan.

USA/NATOn taannoin teko- syin aloittamat hyökkäykset Bal- kanille ja Irakiin puhuvat omaa kieltään, Afganistanin loputtomal- ta näyttävästä sodasta ja Pakis- taniinkin ulottuvista tappajaisista puhumattakaan.

USA käyttäisi epäilemättä häikäilemättä asevoimiaan myös Latinalaisessa Amerikassa, mutta siellä on syntynyt monien maiden muodostama laaja ja voimakas anti-imperialistinen liike, jota vastaan ei Yhdysvallatkaan kykene käyt- tämään suoraa asevoimaa, vaikka

'Materia ja liike' eivät voisi olla erottamattomia dialektisia vastakohtia, jos materia ei koos- tuisi suhteellisen itsenäisistä, vuor- vaikuttavista ja muuttuvista oli- osta, vaan nämä olisivat vain jon- kin "homogeenisen substanssin li- sämääre".

Baconia, joka oli vuosisa- toja ainoa filosofi, joka tuota olionäkemyistä oli kehittänyt ja johdonmukaisesti puolustanut, voidaan hyvin pitää dialektisma- terialistisen luonnontieteen filoso- fian todellisena perustanlaskijana. Hän oli näin asettanut kysymyksen muodollisen logiikan todellisuuden luonnetta koskevasta taustaoletta- muksista, voisi sanoa logiikan materi- aalisesta perustasta pyrkiessään siltä pohjalta edelleen kehittämään logiikkaa, mm. luomaan erityistä in- duktiologiikkaa.

Tämä (sisältö ja muoto) oli vasta toinen dialektinen katego- riapari, joka oli asetettu siten, että johdonmukaiselle materialistillekin kelpaa ilmaisten kokonaisuutta, jo- ta ei voi periaatteessakaan hajot- ta kategorisesti toisensa pois sul- keviksi vastakohtapareiksi, joita voi- si vääriin tuloksiin päätyvästä käsi- tellä muodollislogisena vastakoh- taparina. Ensimmäinen sellainen oli ollut **Aristoteleen 'mahdollisuus ja todellisuus'**.

Baconin oppi joutui sitten New- tonin mekanistisen maailmanku- van kanssa ristiriitaan, mutta sen sijaan se on kyllä nykyisen kvantti- mekaanis-relativistisen maailman- kuvan mukainen juuri "olioteorian- sa" ansioista!

Risto Koivula

haluja varmaan olisi. Yhdysvaltain merivoimien viides laivasto kuiten- kin oleilee pysyvästi Etelä-Ameri- kan rannoilla.

USA on periväkivaltainen maa, jonka oma talouskaaos on omiaan lisäämään painetta uusien sotien aloittamiseksi ja siten USAn muodostamaa globaalia uhkaa. Työttömyys ja muut sisäiset on- gelmat jäävät silloin sopivasti ta- ka-alalle.

Sotia, erimuotoisia agres- sioita, muiden maiden sisäisiin asioihin puuttumista, vallankaap- pauksia ja vallankaappausyrityk- siä, sanktioita, pakotteita sekä vi- hamielistä valhepropagandaa mil- loin mihinkin suuntaan, siinä Yh- dysvaltain ja sen liittolaisten ulko- politiikan menettelytapa-arsenaali. Paljoa ei voi ihmiskunta näiltä tahoilta odottaa. Olletikin kun taustalla on mm. sotateollisuuden liikevoittojen kasvattaminen.

Maailmankapitalismia ja sen ahnaita mitään keinoja kaihta- mattomia pyrkimyksiä johdetaan Washingtonista ja osin myös Brys- selistä käsin. Itäisen pallonpuolis- kon suuret maat eivät kuitenkaan ole jääneet odottelemaan, vaan ne ovat muodostuneen pakon edessä kehittäneet ja kehittävät edelleen puolustusvalmiuttaan tehokkaasti.

Kolmannen maailmansodan uhka on nyt todellisempi kuin kos- kaan. Samaan aikaan läntisen glo- baalifasismin todelliset kasvot ovat tulleet näkyviin.

Heikki Sipilä, VTM
Helsinki
KOMINFORM

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Sotarikollisia meillä ja muualla

Tätä kirjoittaessani on kesäkuun neljäs kääntymässä iltaan. Käytän ko. päivästä nimitystä lahtrikaartin päällikön syntymäpäivä. Onneksi vain kerran olen joutunut päivää juhlistamaan, varusmiehenä Haminassa vuonna 1960. Mannerheim oli sotarikollinen sieltä pahimmasta päästä. Rikollisuus jatkui usean sodan ajan. Vuonna 1918 Mannerheim olisi voinut estää punaisten murhat ja nälkään tappamiset vankileireillä. Vasta Englannin puuttuminen tapahtumiin sai Mannerheimin päätään kääntymään.

Talvisodassa antautuneita venäläisiä ammuttiin joukoittain, Jatkosodan keskitysleirit Itä-Karjalassa ja kotimaassa, vankien tappaminen nälkään ja laittomat teloitukset jne. Ilmeisesti ainoastaan Stalinin armeliaisuus pelasti Mannerheimin. Muut sotasyllisyydet pääsivät säikähdyksellä. Narun jatkoksi joutuminen oli Euroopassa muitten Hitlerin apureitten kohtalo. Helsinki lienee ainoa pääkaupunki, jossa on sotarikollisen muistopatsas. So-

tarikollisista ei ole maailmalla puutetta, jokainen sotapäivä tuo uusia sotarosvoja. Muutamia toimitetaan Haagiin, mutta aika valikoimalla, enemmistö on serbejä. Kaikin puolin sinne joutuneet ovat pikkutekijöitä, oikeat sotarikolliset kulkevat vapaina ja ovat ns. lännen demokraatioissa jopa korkeissa viroissa.

Yhdysvallat kylvi Vietnamin sodan aikana valtavat määrät kasvimyrkkyjä niin Vietnamiin kuin Laosiin. Luonto tuhottiin ehkä vuosisadoiksi alueella. Pommeja kylvetiin ilmeisesti joka neliometrillä ja niistä on hengenvaaraa vielä vuosikymmenten jälkeen. Sotarikoksia jenkit ovat tehneet maailmalla joka puolella ja tekevät tänäänkin nato-laisten juoksupoikiensa avustamana.

Isä- Bushin ja poika- Bushin tulisi viettää loppuelämänsä kalterien takana kuten myös Englannin Blairin. Koko Israelin sotilas ja siviilijohto tulisi tuomita sota- rikoksista.

Tällä hetkellä Libyan terrori-

pommitukset tuottavat sotarikollisia kuin liukuhihnalla. Ranskan presidentti on vaarassa joutua oikeuteen siviilien suojelusta pommeilla ja ohjuksilla, Englannin Cameron on myös sotahullu johtaja. Tärähtäneitä löytyy kyllä kotimaastakin. Nobel Ahtisaari iloitsi kun Libyan pommitukset alkoivat. Samaan koppiin meren takaisen nobelistin kanssa. Olen jatkuvasti ihmeissäni länsimaisen demokratian takia, ei se ole minulle auennut. Demokrati-aa viedään maailmalle pommien ja ohjusten avulla ja sitten ihmetellään kun pommilastin niskaansa saaneet eivät ole kiitollisia lännen avulle. Samaten minua kummastuttaa läntiset ihmisoikeudet, ne ovat erittäin joustavia.

Monet veriset diktaattorit ovat olleet lännen ihailemia ja kunnioitettavia valtiomiehiä Muistettakoon niin Saddamin kuin Osamankin olleen lännen hyvä ystävä, kun heistä oli vielä hyötyä lännen imperialisteille.

Reino Welling,
Jämsänkoski

Oikeutta ei saa ken ei sitä itse hanki

Pohjoismaisen lainsäädännön perustana pidetään Upplannin maakalaa noin 1 200 luvulta. Siinä kiteytetään silloinen käsitys lainsäädännön tavoitteista. Onko niitä koskaan yritetty edes käytännössä toteuttaa. Laki on kiteytetty yhteen lauseeseen. "Lain tarkoituksena on suojella köyhiä ja ottaa heidät huomioon ja suojella rauhaa rakastavia, mutta samalla näpäättää väkivaltaisia ja peloitella heitä.

Suomi sai ensimmäisen perustuslakinsa 1922 Ståhlbergin räätilöimänä. Siinä on monia hyviä asioita, mutta onko niitä koskaan toteutettu, siitä minulla ei ole tietoa.

Sitä ennen meillä oli voittajien oikeuslaitos, joka koostui useista erilaisista tekijöistä. Ensimmäinen oli tietävästi asevelvollisuuslaki keisarin vallan ajoilta, ns. pako-otot lahtrikaartiin. Toinen merkittävä oli saksalainen "kymmenjärjestelmä", siis joka kymmenes vangittu punakaartilainen ammuttiin. Toinen saksalainen järjestelmä oli punavankien orjatyö. Helsingin Sanomien ilmoituksen mukaan oli perustettu "työkolonna", joista kapitalistit saivat ostaa orjia. Luokkasodan aikana väitetään molempien osapuolien käyttäytyneen samalla tavalla. Se on vale: Helsingin Sanomat kuvasivat punaisten oikeudenkäyttöä Helsingissä. Oikeuden eteen tuotiin kreivi Kulosaaresta, joka oli jemmannot 30 kivääriä. Savolainen tuomari tutkittuaan rikoksen julisti tuomion: "Laetetaan 500 markan sakko".

Nyt tullaan siihen, että mitä tarkoitetaan voittajien oikeudenkäynnillä? Sellaiseksi on väitetty Suomessa sotasyllisyys oikeuden käyntiä. Siinä ei kuitenkaan ollut tarkoituksena "hopealle jääneen" alistaminen, vaan kumppanuus. Oikeus ei koostunut ulkolaisista toimihenkilöistä vaan suomalaisista ja tavoitteena oli vain sotapolitiikan tuomitseminen. Ei asiallinen rikosten rankaiseminen. Rangaistuksen pohjaksi olisi voinut käyttää

voimassaoleita sota- ja rikoslain pykälä. Esimerkkinä voisi käyttää norjalaisen Vidkun Quislingin kuolemantuomiota, joka perustui sota- ja rikoslakiin. Oikeus ja kohtuus olisi ollut, että syyttäjät olisi nojannut sota- ja rikoslain pykälisiin ja tuominnut suurimmat rikolliset kuolemaan. Meillähän oli kuolemanrangaistus voimassa vielä 1947.

Oikeusministeri Kekkonen sai tehtäväkseen organisoida sotasyllisyys oikeudenkäynnin. Ensimmäinen vaikeus oli määrittellä, että mistä piireistä syyllisiä haetaan. Armeija, jossa oli runsaasti niin sotasyllisiä kuin sotarikollisia, oli liian kova pala. Aseita oli kätetty eräiden arvailuiden mukaan noin 200 000 sotilasta varten. Valvontakomission painostuksen takia oli kuitenkin saatava tarpeeksi edustavia syytettujen penkille.

Vastaavalla tavalla syytetyt valittiin Saksassa, Japanissa, Tanskassa ja Norjassa. Lähtökohdat olivat kuitenkin toisenlaiset. Suomessa suurin syyllinen Mannerheim ja liikemiehet pääsivät kuin koirat veräjistä. Tanskassa ja Norjassa ei varsinaisia hallintovirkailijoita eikä liikemiehiä syytetty lainkaan. Syytteitä saivat vain varsinaiset miehityksen tukijat "yhteistoimintamiehet".

Saksassa vain yksi kapitalisti hirtettiin Frick, mutta hän organisoi myöskin joukkomurhia. Esimerkiksi yksi suurimmista rikollisista Krupp siirtyi Sveitsiin nauttimaan suurista taloudellisista voitoista sota-aikana. Hänen omaisuutensa oli suurempi sodan päättyessä kuin sodan alkessa. Siis hän kuului sodan voittajiin ja varmistaakseen jatkuvat voittonsa hän siirtyi nyt tukemaan Hitlerin asemasta Länsi-Saksan sosialidemokraatteja. Japanin valinnoista en tiedä, mutta ei sielläkään kaikkia rikollisia syytetty.

Itä-Euroopan valtioissa lehtitietojen mukaan sovellettiin normaalia oikeudenkäyntiä. Esimerkiksi Ukrainassa Nikita Hrutshevin poika Leonid tuomittiin kuolemaan yhteistyöstä saksalaisten kanssa. Sitä

vanha trotskisti Nikita ei koskaan sulattanut.

Suomessa rikoksista työväenluokkaa vastaan olisi pitänyt tutkia ja tuomita kaikki luokkasodan, Anuksen retkikuntien ja talvi- ja jatkosodan rikolliset. Mannerheim ja Tanner olivat alusta saakka mukana näissä rikoksissa. Olen kuullut arviot rikoksista lahtareilta ja punakaartilaisilta. Luokkasodan katsotaan siis päättyneen 1944. Kun viimeisessä sota-ajan hallituksen istunnossa jokin porvariministeri toi julki huolensa kommunisteista sodan jälkeen, niin Tanner omien muistelmiensa mukaan lohdutti, että esitys on toteutunut. Kommunisteja vainotaan entistä enemmän.

Wäinö Pietikäinen

Vankileirien saaristo uudella mantereella

Nyt Helsingin Sanomat uutisoi (4.5.11) Pohjois-Korean jumalatomista vankimäärästä, jotka Amnesty oli nähnyt avaruudesta. Samasta aiheesta Helsingin Sanomat (5.5.11) jatkaa kertomalla Niilo Koljosen Suomalainen vankileiriraportti. Siinä sanotaan, että Neuvostoliitossa oli jopa 60 miljoonaa vankia. Oliko?

Vuonna 1939 Neuvostoliiton väkiluku oli 194,1 miljoonaa, joista 135,9 miljoonaa oli työikäisiä. Heistä puolet 68 miljoonaa oli miehiä joten Koljosen mukaan vapaalla jalalla oli 8 miljoonaa miestä. Näin rankaan valheeseen ei kyennyt edes itse Göbbels.

Tutkijoilla, Wikipedian ja HS:n arkistoissa on tiedot, että Yhdysvalloissa on yllivoimaisesti eniten maailmassa vankeja sekä määrällisesti että suhteellisesti. 1970-luvun alusta lähtien USA:n vankien määrä on kasvanut räjähdysmäisesti – 200:sta nykyiseen 766 vankiin sataatuhatta asukasta kohden, 2,4 miljoonaan.

2000-luvulla ehdonalaisten määrä on ollut yli 4 miljoonaa. Kun vankilat ovat täyttyneet, ehdonalaisten (elektronisilla pannoilla vartioitujen!) määrä on kasva-

Uuskeynesiläisyys

Kun joku taloudellinen tai yhteiskunnallinen teoria saa lisäkkeen "uus-", niin siihen ja sen käytäntöön tulee jotain lisää perinteiseen nähden. Tästä esimerkkinä uusliberalismi, jonka nykyistä sisältöä tuntuu harva ymmärtävän koska kukaan ei halua itseään tulleerattavan tällä nimikkeellä. Perinteinen liberalismi jätti esimerkiksi maan sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden valtion tehtäväksi. Uusliberalismi on tunkeutunut tuolle entisen liberalismiin pyhälle alueelle yksityistämällä sitä, poliisitoiminta vartiointiliikkeille ja puolustusvoimia palkka-armeijoille ja sen huoltopuolta erilaisille yrittäjille. Sama kehitys näkyy koulutuksessa sosiaali- ja terveyspalveluissa, ehkä kuitenkin pahiten maiden elintarvike- ja energiahuollon omavaraisuuksissa, mikä on pohjoisesta sijainnista johtuen meille merkittävä kysymys. Yhteisin päätöksiin ja ponnistuksiin aikaansaatu turvallisuus (holhoaminen?) kapeenee, "läpinäkyvyys" heikkenee, kun palvelut siirtyvät yhteiskunnalta ns. bisneksen tuottamiksi.

Mitä sitten olisi uuskeynesiläisyys, jos sitä vertaa perinteiseen keynesiläisyyteen, hyvinvointivaltiotieteeseen sen pohjoismaiseen malliin? Sen tulisi uudistaa perinteistä kuten liberalisminkin siirtymään "uus-" vaiheeseen. Tämä ilmeisesti tarkoittaisi sitä, että yhteiskunnan, yhteinen päätäntäalue laajenisi, yhä useampi toimiala siirtyisi yhteiskunnan omaan hoitoon. Kysymys olisi jonkinlaisesta "palmelaisesta" sosialismista, yhteiskunnan toimialan laajenemisesta. Ehkä pankki, apteekki, kukaties kiinteistövälitys siirtyisivät yhteisöomisteisiksi, koska ne tuottavat palveluja, joita ihmiset välttämättä tarvitsevat eikä niiden tulisi olla voitonpyynnin kohteina. Bisnes joutuisi etsimään sijoituskohteensa uusilta alueilta, mittaamaan ihmisten tarpeita innovatiivisemmin eikä keinotekoisesti muuttamaan bisnekseksi niitä välttämättömyyspalveluja, joita yhteiskunta on itse tuottanut esim. vanhusten huol-

lossa.

Uusliberalistisen ajatusrakenne, maailmankuvan keskeisen sanoma on eriarvoistumisen hyväksyminen, tuloerojen kasvataminen, josta parasta aikaa käytävissä hallitusneuvotteluissa on kysymys. Eduskuntavaalien selkeä sanoma oli - eittämättä -, että eriarvoistaminen tulee pysäyttämään, ruokajonojen kasvu katkaista. Kokoomus ja Katainen ovat kuitenkin sitä mieltä, että hallitus olisikin saanut äänestäjiltä luottamuslauseen arvovolisäveron korotusaikeille kohti tasaveron, irti progressiivisesta tuloerosta, varakkaampien vastuusta. Tämä on se taloudellinen jakaja, joka pani kansakunnan toisen jälkeen 70- ja 80-luvun taitteessa luopumaan keynesiläisestä hyvinvointivaltio ajattelusta. Sanottiin, että "liian hyvä sosiaalinen turvaverkko laiskistaa ihmiset, työvoiman". Kun tätä "liian hyvää" turvaverkkoa lähdettiin purkamaan, pääoma ja sen omistajat laiskistuivat, koska raha lisääntyäkseen ei tarvinnut enää konkreettista sijoitus- tai innovaatiokohdetta. Se tuotti rahana tai muuna paperina, kun inflaatiota ei tarvinnut pelätä. Näin maailmantalous tai Suomen talous menetti osan keynesiläisestä kasvustaan ja käynnisti suurtyötömyyden, jonka mm. Philips inflaatiokäyrällä jo aiemmin (1958) osoitti.

Tänään 4.6. vietetään Hongkongissa Tianamenin verilöylyn muistopäivää. Vastustivatko nuo ihmiset kommunistista johtoa vai maahan uusliberalismin istuttanutta kommunistista johtoa, joka antoi eriarvoisuuden vapaasti lähteä rehtomaan. On aivan sama toimiiko eriarvoisuuden airuena Kiinan Kommunistinen puolue, meillä Keskustan Esko Aho, demarien Paavo Lipponen tai Kokoomuksen Jyrki Katainen. Jälki on yhtä rumaa, kansalaisten keskinäinen kunnioitus ja luottamus katoaa ja hyvinvointi saa väistyä eriarvoistumisen tieltä.

Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin

neissaan ja Hollywood elokuvissaan kertoneet vankien kurjuudesta, joista itse Göbbelsin tapaan on aina tehty valheellinen, vain ohimenevä jännittävä seikkailu.

Kai Kontturi/KOMINFORM

Koulukiusaaminen

Koulukiusaaminen voi olla sitä, että luokassa t. pihassa joku voimakkaampi yksilö ottaa "silmätikukseen" häntä heikoman, kiusaten häntä päivittäin henkisesti ja fyysisesti. Olennaista on, että toiset antavat tämän tapahtua, eivätkä puutu asiaan. Samaa sukua, mutta tätä kehittyneempi kiusaamisen muoto on, että yksi kiusaaja aloittaa. Kun kiusattu sitten mahdollisesti puolustautuu, saa koko jengi tästä syyn jatkaa kiusaamista koko porukalla. Astetta vielä kovempi muoto on, että jengi sopii, kuka aloittaa kiusaamisen. Samalla sovitaan miten asia käännetään niin, että se olikin kiusattu, joka kaiken aloitti ja sovitaan myös miten kiusaamista t. "sakinhiutusta" yhdessä jatketaan. Hyvinkin yleistä koulussa, työpaikoilla ja yhteiskunnassa.

Hypotenuusa

Tukea **K**ansanäänelle

Larmo Lehtola 10 e, Kai Kontturi 100 e, Tarja Männikkö 30 e, Heikki Männikkö 30 e, Paavo Heikkinen 20 e, Kansan äänen ystävä 600 e, Eira Kärki 25 e, Kalevi Wahrman 15 e, Kaija Siipainen 5 e, Hannu Kautto 40 e, Reijo Katajaranta 40 e, Erkki Hurttia 15 e, Hannu Ikonen 50 e, Anja ja Timo Saarikko 60 e ja Jorma Kangasniemi 5 e.

OKO FI0855411420027966
Keräyslupa: POHADDno/2010/2377

VALTTERILLE

Kirpputori oli viikonloppuna 4 - 5.6.2011 ja se onnistui kohtuullisesti. Siitä kiitos kaikille, jotka lahjoituksin ja työpanoksina auttoivat homman onnistumista. Sama toiminta jatkuu edelleen. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystävilä ja järjestötovereilta. Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Tavarat tulevat olla puhdasta ja ehjää. Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkeitin, työkalut, kalastusvälineet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on käyttökelpoista tavaraa, jota et enää itse tarvitse, lahjoita se kirpputorillemme. Lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteen p. 040-707 3576 tai tavarat voi tuoda sopimuksen mukaan myyntipäivänä suoraan myyntipöydälle heti aamusta. Olemme myyntipäivinä paikalla lauantaina klo 7.30 ja sunnuntaina 8.30. Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina kirpputorillemme. Pistä tavara kierrätykseen. Tuoton käytämme Kansan äänen julkaisemiseen. Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Tallinna/Leena Hietanen

Viron presidenttinä jatkaa amerikkalainen

Viron maaliskuun parlamenttivaaleissa "ansiplaisten" voitto varmisti sen, että elokuun presidentinvaaleista tulee läpihuutojuttu. Istuva amerikkalainen presidentti, Toomas Hendrik Ilves varmistaa valintansa jo parlamentissa.

Virossa presidentti valitaan parlamentissa 2/3 -osan enemmistöllä. "Ansiplaisilla", reformipuolueella, isänmaalla ja sosialidemokraateilla on yhteensä 75 kansanedustajaa 101 kansanedustajasta. Valintaan riittäisi 67 ääntä. Viron apartheidin tukipilareita kutsutaan "ansiplaisiksi" reformipuolueen pääministeri Andrus Ansipin mukaan. Ansipin vasallit, nationalistinen Isänmaa ja demareita leikkivä sosialidemokraattinen puolue todistavat uskollisuuttaan Ansipille boikotoimalla Edgar Savisaaren johtamaa keskustaa. Näin varmistetaan venäläisten oikeuksia puolustavan keskustapuolueen pysyminen poissa hallituskuvioista.

Keskusta on miettinyt oman ehdokkaan asettamista presidentinvaaleihin. Taktisista syistä se jättäneen sen tekemättä. Virossa Il-

veksen uudelleen valintaa eivät läheskään kaikki pidä positiivisena asiana. "Ansiplaisien" ylivoima on saanut monet puhumaan Virossa jo diktatuurista ja totalitarismista. Yhden ehdokkaan läpimeno ilman vastaehdokasta on tuonut mieleen Kazakstanin tapaiset Etelä-Venäjän diktatuurit. Selvää on kaikille, että Virossa on koittanut pysähtyneisyyden aika.

Toomas Hendrik Ilves on entinen Yhdysvaltain kongressin ja CIA:n ylläpitämän Radio Free Europan toimittaja. Hän on syntynyt Ruotsissa ja kasvanut Yhdysvalloissa. Hän ehdotti toukokuussa Euroopan kiertueella olevalle Yhdysvaltain presidentti Barack Obamalle, että Viro ryhtyisi kuohuvien Arabimaiden "demokratiakonsultiksi". Ilves on avoimen rasistinen. Hän on kutsunut venäjän kieltä "miehittäjän" kieleksi. Hän on keskittynyt käyttämään Viron presidentin virkaa Venäjä-vihan lietsontaan ja historian väärentämiseen. Hän perusteli saksalaiselle lehdelle Viron selviytymistä talouden hevoskuurista sillä, että "Viro oli Neuvostoliiton miehittäjä".

Latviassa tulee kiinnostava kesä

Latviassa parlamentti valitsi kesäkuun alussa yllättäen presidentiksi rikkaan pankkiirieläkeläisen Andris Berzinsin. Valinta oli todellinen vastaisku istuvalle presidentille Valdis Zatlersille, joka viimeisenä työnään ryhtyi hajottamaan Latvian parlamenttia oligarkkien vastaisessa taistelussa. Suivaantunut parlamentti näytti istuvalle presidentille ovea.

Berzins onnistui nousemaan valtaan Ventspilsin entisen kaupunginjohtajan, öljymiljonääri Aivar Lembergin rahoittaman Vihreiden ja maanviljelijöiden puolueen sekä venäläisiä edustavan vasemmistolaisen Harmonia-puolueen avulla. Lembergs on aina ymmärtänyt Venäjän merkityksen Latvi-

an taloudelle. Berzins on korostanut haluavansa parantaa suhteita Venäjään ja Valko-Venäjään.

Zatlers käytti valtaansa testauttaa parlamentin luottamus kansanäänestyksellä sen jälkeen, kun parlamentti ei suostunut poistamaan oligarkki-kansanedustaja Ainars Slesersiltä koskemattomuutta. Kansanäänestys järjestetään heinäkuun lopulla. Berzins aloittaa presidenttinä jo heinäkuun alussa. Hänen valtaannousunsa uskotaan vaikuttavan siihen, että parlamentti hajoaa joka tapauksessa ja Harmonia-puolue nousee hallitukseen.

Berzinsin nousua presidentiksi on luonnehdittu tappioksi "demokratiale". Varmaa on, että Berzinsin voitto oli tappio nationalistille.

Toimintaa ja kokouksia

RETKEI LAPINJÄRVELLE

Keskiviikkona 10.8.2011 Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry (SFT) osallistuu KTP:n Uudenmaan piirijärjestö ry:n järjestämään kunniakäyntiin Lapinjärven Puna-armeijan lentäjien muistomerkille. Tarkemmat tiedot aikataulusta ja kuljetuksista tiedotetaan myöhemmin. Tilaisuuteen ovat kaikki tervetulleita.
Terveisin Timo Kangasmaa

STP:n Helsinki ryhmän kokous

STP-Helsinki-ryhmä kokoontuu torstaina, 15.9.2011 alkaen kello 17.00 Hermannin kerholla osoitteessa Hämeentie 67. Kokouksessa käsitellään mm. STP:n Helsinki -ryhmän järjestöllistä kehittämistä, vuosikokousvalmisteluja, joihin kuuluvat toimintakertomuksen laatiminen, toimintasuunnitelma, rahatilanne, henkilökysymykset, "iskunyrkin" luominen, yhteistyö eri puolueiden tai järjestöjen kanssa sekä valmistautuminen kunnallisvaaleihin 2012. Poliittisen tilannekatsauksen pitää Pekka Tiainen. Tervetuloa
Valmistelevan työryhmän puolesta:
Juhani Valo

Tiedotus- ja EU-seminaari

Kemiönsaarella, Heikki ja Tarja Männikön kesäpaikassa lauantaina 6.8.2011 alk. klo 11.00, os. Stusnäsiintie 100. Ilmoittautuminen tilaukset.kansanaani@gmail.com tai Tarja Männikkö p. 050 432 0777. Käsitellään EU:n neljään periaatteeseen kuuluvaa vapaan liikkuvuuden yhteyttä ihmisten taloudelliseen ja sosiaaliseen hyvinvointiin sekä Kansan äänen kehittämistä ja toimitustyötä sekä EU:n ympäristöpolitiikkaa.

TERVETULOAA

Kommunistien liiton vuosikokous

Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla torstaina 22.9.2011 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä.
Tervetuloa

Suosittelimme kotisivuja ja blogeja

<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://leenahietanen.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.

Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry

<http://kommunistienliitto.tk/>

Juche-aatteen opintoyhdistys -

The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Kommunistien liiton toimikunta kokoontuu Hamarissa Kalevi Wahrmanin luona 18.8.2011 klo 17.00. Käsitellään vuosikokousvalmisteluja ja syksyn toimintaa.
Tervetuloa

Kutsu Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston vuosikokoukseen

Kommunistien Hermannin-Vallilan osaston vuosikokous pidetään torstaina 1.9.-11 klo 18.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä.

Tervetuloa
Toimikunta

Kansan Ääni kuuluu ja SFT kesätauolla Lähiradiossa

Kansan ääntä kuullaan kuulokkeiden kanssa ja mikrofoni herkkänä seuraavan kerran kesätauon jälkeen keskiviikkoisin 7.9. sekä 14.9. kello 19.00-19.30 taajuudella 100,3 MHz.

Samoin SFT:n ohjelma on kesätauolla kesä-, heinä- ja elokuussa ja palaa eetteriin syyskuun viimeisenä keskiviikkona

Kansanääni

Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. ja 2. keskiviikko klo 19.00

SFT

Lähiradiossa
100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30

Piikin Tutkain

Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Joka kuun toinen tiistai 20.00-20.30

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-8335360
050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:

OKO 554114-227966

PAINOPAikka:

Karprint Oy

Punakaartilaisia muistettiin Vappuna eri puolilla Suomea

Suomen Työväen Järjestyskaatin perinneyhdistyksen puheenvuoron vappuaamun perinteisessä muistotilaisuudessa 2011 Helsingissä valtakunnallisella Punaisten muistomerkillä esitti Markku Nieminen.

Hyvät Toverit

Suomessa tapahtui 1918 kansanmurha, punaisiin kohdistunut etninen puhdistus – ja sotarikos. Käsky kansanmurhaan tuli valkoisten päälliköltä Mannerheimilta. Varsinaiset murhatyöt, sotarikokset, suoritti suojeluskunta-järjestö, joka yhdessä -20 perustetun Lotta Svärd järjestön ja IKL:n kanssa terrorisoi työväenluokkaa ja sen puolustajia aina v. 44 asti, jolloin ne fasistisena kiellettiin. Eiväthän ne kieltämällä tietenkään mihinkään kadonneet.

Lotat ehtivät säätiiöidä varansa "Suomen naisten huoltosäätiölle ja suojeluskunnan varat menivät punaiselle ristille. 90 luvun alussa Eurooppalaisen sosialismin romahdettua, katsoivat näiden terrorijärjestöjen perinnön vaalit hetkensä koittaneen. "Suomen naisten huoltosäätiö" kulkee taas alkuperäisellä nimellään Lotta Svärdinä.

Suojeluskuntalaiset ovat perustaneet "vapausodan perinneyhdistyksiä" ja perinne ampumaseuroja, jotka järjestävät ampumarjoituksia perinne- aseilla ja perinne asuisa. Samalla kuulutetaan talvisodan hengen ilo-sanomaa, kohderyhmänä erityisesti nuoris. Myyräntyo on ilmeisesti tuottanut tulosta. Se näkyy juuri pidettyjen eduskuntavaalien tuloksessa enemmän ja vähemmän julkifasistien saamina huikaina äänimäärinä.

1990 luvun alusta asti on moni toveri heittänyt ajatuksen punakaartin perinneyhdistyksen perustamisesta. Siksi että vapausotamyitin ylläpitäjille on saatava vastavoima sekä siksi, että on nostettava keskustelu v.1918 sotarikoksesta, josta

timme kurssitapaamisen Ikaalissa. Siellä osa meistä meni Kilvakkalan yli satavuotiaalle perinteikkäälle työväentalolle ja perusti yhdistyksen, joka sai nimekseen: Suomen Työväen Järjestyskaatin perinneyhdistys. Perustava kokous määritteli yhdistyksen tarkoituksiksi "ylläpitää keskustelua ja tietämystä vaietuista sotarikoksista, tuottaa kunniaa ihmisille, jotka uhrautuivat aatteensa puolesta, kunnioittaa Suomen työväenluokan historiaa sekä edistää jäsentensä tietämystä Suomen sotasurmista 1914 – 1922."

Tänään on yhdistyksemme ensimmäinen julkinen esiintyminen juuri nyt täällä – ja tunnin kuluttua Tampereella Kalevankankaalla punaisten muistomerkillä.

Hyvät Toverit, esitän yhdistyksemme nimissä syvimmän kunnioituksemme niille Tovereille jotka vuonna 1918 joutuivat uhraamaan henkensä oikeaksi katsomansa asian puolesta sekä myös niille ihmisille, jotka 20 ja 30 luvuilla taistelivat oikeuksiensa, työehtojensa ja palkkojensa parantamiseksi. Taistelivat silläkin uhalla, että joutuivat muilutetuiksi, häädetyksi asunnostaan ja saivat toimintansa vuoksi vankilaatuomioita.

Näiden sitkeiden ihmisten rohkeus, hyvät Toverit, vetää tämän päivän aktiivin hiljaisiksi silmiksi kunnioitukseksi. Heidän muistonsa velvoittaa meidät jatkamaan taistelua – ja sen me myös teemme.

lahtarikaartin perilliset visusti vaikenevat.

Lokakuussa 2009 metalityöväen murikka-opiston kuukauden kurssilla muuttaman Toverin kanssa syntyi keskustelu punakaartin perinneyhdistyksen perustamisesta. Päätimme ryhtyä tuumasta toimeen. Huhtikuussa 2010 järjes-

Jorma Talikka 30.4.2011

Hauhon Mustilassa, Valkeakosken naiskomppanian haudalla

Kanta-Hämeen kommunistien, Skp:n Janakkalan osaston ja Skp:n Hämeenlinnan seudun osastojen Hauhon Mustilassa, Valkeakosken naiskomppanian haudalla järjestämässä muistotilaisuudessa puhui Jorma Talikka.

Olemme paikalla. jossa Valkoiset terroristit murhasivat vapunpäivänä 1918, kolmekymmentäkaksi punakaartilaisista 15-23vuotiaista tehtaantytöitä, joita myös Valkeakosken naiskomppaniaksi kutsutaan. Heidät pantiin kaivamaan oma hautansa. Tässä murhapaikassa on jotain erilaista, sillä tämä on kummallisen syrjässä, kirkollekin on matkaa yli 10 kilometriä. Ammuttavat on kuljetettu yllättävän kauas tieltä, n. ½ kilometrin päähän. Aivan kuin murhaajien omaantuntoa olisi alkanut vihloa.

Koko luokkasodan ajan nämä työläisneitokset olivat liikkuneet yhdessä ja kerrotaan, että heillä oli kova aatteen palo ja luja usko paremman maailman voittoon. Muutama päivää ennen murhaansa Valkeakosken naiskomppania vielä oli rynnistänyt joukkojen kärkeä Al-vettulan sillan yli. Pian sen jälkeen punaiset joutuivat Tuuloksessa kii-vaaseen taisteluun saksalaisten joukkojen kanssa saksalaisten ko-

kiessa sodan pahimman tappionsa. Taistelun jälkeisessä kaoksessa Valkeakosken naiskomppania jäi saksalaisten vangiksi 29 huhtikuuta 1918.

Seuraavana päivänä saksalaiset luovuttivat vangit suomalaisille valkoisille. Naisia ei kuitenkaan kuljetettu Valkeakoskelle tai muuhun isompaan taajamaan, joihin punavankeja koottiin. Heidät vietiin syvälle metsään ja edessä oli synkkää korpea.

Matkalla vartijat ja naisvangit yöpyivät ladossa. Mitä yön aikana tapahtui? Kukapa sen tietää, mutta merkit ovat todella pahat, sillä on kerrottu tuskanhuudoista, joka ladolta kuuluvana täytti tuon yön.

Seuraavan päivän aamuna naiset tuotiin pellon reunaan ja heidät pantiin kaivamaan oma hautansa. Kaikki 36 teloitettiin ampumalla. Ehkä jostain vielä löytyy se paperi, jossa paljastuu, kenelle saksalaiset luovuttivat naisvangit ja nämä valkoiset pyövelit saadaan paljastettua, sillä murha ei vanhene koskaan.

Suuri kiitos Valkeakosken naiskomppanian työille uhrauksistane hyvinvointiyhteiskunnan eteen, jota taas valkoinen terrori polkee häikäilemättömästi alas.

julk. aik. Kominformissa

Imperialistiset sodat ja tuhotyöt tuomitaan maailmalla (Kominformin uutiskooste)

Järjettömät pommitukset jatkuvat Libyassa.

Moskova, 2.6. (Venäjän Ääni) – Välittäjien jatkamista toimista huolimatta länsiliittouma aikoo jatkaa sotaoperaatiotaan Libyassa aina syyskuun loppuun asti, toteaa Naton pääsihteeri Aders Fogh Rasmussen. Hän perustelee toimia YK:n valtuutuksella. Pääsihteeri Rasmussenin viittaukset YK:lta saatuihin valtuuksiin vaikuttavat enemmänkin kuin oudoilla. Naton toiminta Libyassa on jo aikoja sitten ylittänyt turvaneuvoston päätöslauselman 1973 puitteet ja alkanut muistuttaa enemmänkin eversti Gaddafin jahtaamista.

Tripolilaisten tietojen mukaan pommituksissa on kuollut yli 700 siviiliä. Ranskan entinen ulkoministeri Rolan Dumas on ollut oikeassa sanoessaan, että Libyan kansan puolustaminen on jo aikoja sitten muuttanut libyalaisien tappamiseksi. Libyan pommittamisen jatkamista voi perustella vain yhdellä seikalla: Gaddafi ei saa olla yhtenä osapuolena Libyan sisäpoliittisen tilanteen selvittämistä koskeissa neuvotteluissa ja että hänet on murhattava. Analytikot toteavat, että omalla toiminnallaan Nato jarruttaa rauhanprosessia. Kaikilla välitystä koskevilla puheilla vain verhotaan sotaoperaatiota, sanoo Aleksandr Filonik Venäjän idän tutkimuslaitoksesta. Jokin aika sitten Libyassa käynyt Etelä-Afrikan presidentti Zuma vahvisti voimassa olevan Afrikan unionin tiekartta-suunnitelman. Sen mukaan kaikkien osapuolien on lopetettava tulittaminen ja aloitettava neuvottelut.

Todisteita USAIDin puuttumisesta Bolivian sisäisiin asioihin on runsaasti.

Pa Paz, 27.4. (Prensa Latina) – Bolivian lainsäätäjät ovat koonneet ja esittäneet todisteita Yhdysvaltain ulkomaanaputoimiston (USAID) poliittisesta sekaantumisesta Bolivian sisäisiin asioihin. MAS-puolueen (Movement Toward Socialism) kansanedustaja Edwin Tupa kertoi keskiviikkona lehdistölle, että Yhdysvaltain puuttuminen Bolivian sisäisiin asioihin alkoi USAIDin kautta vuonna 2001. Yhdysvallat kanavoi mm. rahallista apua MAS-puolueen kilpailijalle, Vallankumoukselliselle kansalliselle liikkeelle (Revolutionary Nationalist Movement), kertoi Tupa. Tupa kertoi USAIDin antaneen vuosittain 85 miljoonaa dollaria Bolivian hallituksen virastoille, yksityiselle sektorille ja kansalaisjärjestöille käytäväksi eri tavoin oppositiopolitiikan tukemiseen Bolivian laillista hallitusta vastaan.

Yhdysvaltain harjoittama valtioterrorismi ruokkii muuta terrorismia.

New Delhi, 3.5. (Prensa Latina) – Intian kommunistinen puolue (The Communist Party of India, Marxist, CPIM) antoi tiistaina julki-lausuman, jossa kehoitetaan Yhdysvaltoja luopumaan asevoimien harjoittamastaan valtioterrorismista, jolla ainoastaan vaikeutetaan toimintaa kaikkia terrorismin muotoja vastaan. Puolue toteaa kommentoissaan Al-Qaida -johtaja Osama bin Ladenin kuolemaa, että valtioterrorismi ja fundamentalistiterrorismi ruokkivat toinen toistaan.

Yhdysvaltain asevoimien ja kommandojoukkojen käyttö muiden valtioiden alueilla niin sanotussa "terrorismin vastaisessa sodassa" on ainoastaan pahentanut tilannetta entisestään, toteaa Intian kommunistinen puolue ja muistuttaa, että "Al-Qaidan vastaisen taistelun" tekoisyyllä Yhdysvallat on tappanut kymmeniä tuhansia ihmisiä Afganistanissa ja Irakissa. Bin Ladenin surmaaminen on takaisku Al-Qaidalle, mutta se ei vähennä terrorin uhkaa maailmassa, todetaan julkilausumassa.

Pakistanin ja Yhdysvaltain väliset suhteet pohjalukemissa.

Islamabad, 13.5. (Xinhua) – Pakistanin asevoimien yleisesikunnan johtavan yhteisneuvoston puheenjohtaja kenraali Khalid Shamim Wynne peruutti perjantaina vierailunsa Yhdysvaltoihin sen johdosta, että Yhdysvallat oli Osama bin Ladenia tappaessaan suorittanut Pakistanin alueella laittoman ja yksipuolisen iskun. Khalid Shamim Wynnen oli määrä matkustaa Yhdysvaltoihin kuusipäiväiselle vierailulle 22.5.2011. Pakistanin pääministeri Yusyf Raza Gilani kertoi samassa yhteydessä, että yhteistyö CIA:n ja Pakistanin tiedustelupalvelun välillä on katkennut. Pakistanin ja Yhdysvaltain suhteiden huononemisesta kertoi perjantaina pakistanilainen GEO TV -kanava.

Kiinan puolustusministeriö tuomitsee Yhdysvaltain vakoilutoimet Kiinan aluevesillä.

Pjongjang, 15.5. (KCNA) – Kiinan kansallisen puolustuksen ministeriön päällikkö Qian Lihua sanoi 12.5.2011 antamassaan lausunnossa Kiinan tuomitsevan jyrkästi Yhdysvaltain Kiinan aluevesillä harjoittamat vakoilutoimet. Hän varoitti, että tällainen massiivinen liikehdintä Kiinalla kuuluvilla vesialueilla saattaa laukaista vaarallisen konfliktin. Qian muistutti tässä yhteydessä, että Yhdysvaltain päinvastaisista lupauksistaan huolimatta edelleen jatkama aseiden vienti Taiwanille on este Kiinan ja Yhdysvaltain välisten suhteiden kehittymiselle.

Etelä-Koreassa vastustetaan laivastotukikohdan rakentamista Jejun saarelle.

Pjongjang, 5.6. (KCNA) – Eteläkorealaiset kansalaisjärjestöt järjestivät 1.6.2011 koko maan kattavan massiivisen mielenosoituksen, jossa vastustetaan Korean tasavallan nukkehallituksen suunnitelmaa perustaa laivastotukikohta Jejun saarelle. Mielenosoittajat korostivat antamassaan julkilausumassa, että Jejun saari ei kuulu poliitikoille eikä sotilasjohtajille, vaan Etelä-Korean kansalle, joka ei halua muuta kuin rauhaa ja turvallista yhteiskuntaa erityisesti lapsille ja tuleville sukupolville. Asevarustelu ja sotilastukikohtien rakentaminen ei tätä tarkoitusta varmuudella palvele, totesivat mielenosoittajat.